

”... pentru tot ce înseamnă viață – Brăila mi-e suficientă. Ea este toată umanitatea”

Panaît Istrati

EX LIBRIS

Revistă culturală editată de
Biblioteca Județeană **Panaît Istrati** Brăila

Serie nouă, nr. 20,
2023 - Brăila

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ
PANAÎT ISTRATI
BRĂILA

SUMAR

BIBLIOTECA - SPAȚIU PENTRU COMUNITATE

Clubul de Vacanță 20232
de Teodora LUNGU

Târgul de Carte Brăila.....4
de Leonard NECULAE

Expoziția de carte - reper important de promovare a lecturii.....5
de Doina LALU

Comunitatea, Fabrica de fapte bune pentru suflute în culori.....8
de Valentina CHIRIAC

Atelierul *Muzica spiritului liber - Rock, Punk & Metal*: un roller-coaster prin arta răzvrătiților... 10
de Alexandru NECULA

VOLUNTARI – VISURI DĂRUITE

Portret de voluntar – Steluța Mariana FĂTU.....12

Portret de voluntar – Mario VLAVIANO.....13

MANUSCRIPTE, AUTOGRAFE ȘI COLECȚIUNI

Donații și donatori la Colecții Speciale.....14
de Ana-Maria FLORICĂ

Fotino, Dionisie. *Istoria Daciei*.....16
de Ion VOLCU

Tempea, Radu. *Grammatică rumânească*... 18
de Ion VOLCU

OAMENI, LOCURI, FAPTE – BRAISTORIA

La pas prin Grădina Împăratească, în Brăila de odinioară.....20
de Laura CAPLEA

Înființarea Școlii de Arte și Meserii la Brăila.....22
de Leonard NECULAE

Potențialul turistic al orașului Brăila.....25
de Cătălin RÎȘNOVEANU

PORTRET DE BIBLIOTECAR BRĂILEAN

Olimpia MORARU.....28

Daniela Simona MOISOIU.....31
de Roxana NEAGU

BIBLIOTECA

Helix și Hex-noi premii.....34
de Leonard NECULAE

Inteligența artificială (AI) – o provocare, o amenințare sau un ajutor în biblioteci ?(II).....35
de Leonard NECULAE

PROIECTE ȘI CONCURSURI

Cartea vie a profesiei - un proiect devenit tradiție.....39
de Roxana NEAGU

Orașul meu, orașul tău!.....41
de Doinița Mihaela STANCIU

CODE Kids FEST - Brăila 2023.....43
de Teodora LUNGU

EVENIMENTE

Nocturna Bibliotecilor la Brăila.....44
de Laura CAPLEA

Eveniment Mihail Sebastian la Teatrul *Maria Filotti* din Brăila.....45
de Leonard NECULAE

COLABORATORI

Profesiune cu pasiune.....47
de Daniela DOCEA

Educația financiară: cheia către succes și siguranță financiară.....48
de Gabriel STOICA

LUMEA CĂRȚILOR

Cinci lansări de carte din anul 2023.....50
de Laura CAPLEA

Avram Iancu - bibliotecarul recordman.....52
de Leonard NECULAE

Recomandări de lectură.....53
de Roxana NEAGU

Asamblată din crâmpoie de suflete, dedicație și profesionalism, revista „Ex Libris” a ajuns la numărul 20.

Ne-am străduit, în decursul acestor ani, să reflectăm dragostea noastră pentru cărți, activitățile puse în slujba comunității, poveștile orașului, comorile colecțiilor noastre, evenimentele găzduite, am prezentat oamenii minunați care lucrează aici, sunt voluntari sau colaboratori.

Am încercat să arătăm că lumea bibliotecilor actuale este mai mult decât ceea ce se vede, este un caleidoscop de ateliere și activități, de robotică și carte valoroasă, de expoziții și lansări de carte, de univers digital și preservarea tradițiilor locale, de artă și informații, de jocuri și multimedia.

Vă mulțumim că sunteți alături de noi și vă promitem că vom încerca să fim tot mai buni și să vă surprindem în mod plăcut, în fiecare zi.

Sărbătorile de iarnă să vă aducă în suflete minunea stelelor fericirii, aburii de măr copt ai bucuriei și aroma de cozonac proaspăt al împlinirilor!

La mulți ani!

*Colectivul Bibliotecii Județene
„Panait Istrati” Brăila*

Clubul de Vacanță 2023

Vara anului 2023 a fost din nou anotimpul bucuriei, dezvoltării și relaxării la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila. În perioada 19 iunie – 28 iulie, s-a desfășurat o nouă ediție a Clubului de Vacanță. Pe parcursul celor șase săptămâni au fost organizate 43 de ateliere diverse care au însemnat 232 de activități dedicate copiilor și adolescenților. Pe parcursul întâlnirilor, ne-am revăzut cu vechii prieteni ai bibliotecii, care au revenit la Clubul de Vacanță, și ne-am împrietenit cu cei care tocmai l-au descoperit, în total fiind 4.326 de participanți.

Ca în fiecare an, la Clubul de Vacanță copiii și adolescenții au avut ocazia de a participa atât la ateliere deja cunoscute, nelipsite din cadrul fiecărei ediții, cât și la ateliere noi, organizate special pentru a extinde orizontul opțiunilor participanților și pentru a veni în întâmpinarea nevoii acestora de a găsi mereu elementul de noutate care să le completeze experiența alături de noi. Fiecare atelier s-a dezvoltat în jurul unei teme unice și a fost adresat unei anumite categorii

de vârstă, astfel încât activitățile desfășurate și-au îndeplinit obiectivul într-un mod simplu și natural.

Unul dintre cele mai populare ateliere a fost *Vacanță în ecobază*, o activitate desfășurată în natură care își propune educarea copiilor în vederea respectării mediului, adoptării unui stil de viață sănătos și sportiv. Participanții, peste 400, au avut oportunitatea de a explora anumite obiective din Brăila, Galați, Buzău și Tulcea, învățând ce însemnătate istorică apartine acestora. *Magia florilor* este un alt atelier desfășurat în natură, oferind copiilor posibilitatea de a învăța despre plante, cum să le recunoască și care sunt beneficiile acestora.

Șah și *Bridge* sunt două ateliere foarte îndrăgite de copii pe tot parcursul anului, astfel că nu puteau lipsi dintre activitățile Clubului de Vacanță. De asemenea, pentru a-și antrena mintea, a-și îmbogăți cunoștințele și a-și dezvolta gândirea critică, copiii au participat la ateliere precum: *Matematică distractivă*, *English is fun*, *Curiozități istorice*, *Modelare și imprimare 3D*, *Istorie distractivă*, *English is easy*, *Arta scrisului de mână*, *Scriere creativă*, *Misterele camerei întunecate*, *Geografie pentru toți*, *Călătorind în*

jurul lumii, Micul botanist. Fiecare dintre aceste ateliere a adus participanților un plus de cunoștințe și le-a deschis calea către explorarea diverselor domenii care alcătuiesc lumea înconjurătoare.

Stimularea creativității, dezvoltarea imaginației și a abilităților practice, precum și îmbogățirea simțului artistic sunt printre atribuțiile atelierelor care au atras un număr considerabil de copii, dintre acestea făcând parte *Magia hârtiei – Iris Folding, Pictură pe sticlă, Brăila în culori, Reciclare creativă, Peisaj acvatic – atelier de pictură, Animale sălbatice din hârtie, Desenăm emoții, Lumea acvatică, Acul fermecat, Album cu altfel de modă, Atelier marinăresc, Căsuța pescarului – atelier de modelaj, Arta decoupage-ului, Să descoperim lumea animalelor, Povestea orașului meu, Colorăm viața, Aventurile lui Babușcă, Lipici... la pisici, Jurnal de vacanță.*

Teatru de Păpuși, Viața artei teatrale, Curcubeul emoțiilor, Tărâmul emoțiilor sunt atelierelor în cadrul cărora atenția s-a îndreptat către sentimente, cum pot fi ele identificate, înțelese și exprimate. Prin discuții libere și jocuri, copiii au înțeles cât de importante sunt trăirile lor

interioare și cum le pot gestiona în diferite situații. Tot despre emoție a fost și atelierul *Cu și despre ciocolată*, o emoție puternică ce le-a adus copiilor zâmbetul pe chip la vederea ciocolatei. Bucuroși și plini de entuziasm, cei mici au modelat ciocolata, au decorat-o și la final au gustat din propria creație. O altă modalitate de exprimare a emoțiilor, de data aceasta într-o formă vocală, au fost atelierelor *Muzica spiritului liber. Introducere în istoria rockului și KARAOKE.* Și cum unde este muzică dansul nu poate să lipsească, în una dintre săptămânile Clubului de Vacanță am avut parte și de *Dansuri grecești*, atelier de coregrafie și bună dispoziție.

Desfășurarea întregului program de activități nu ar fi fost posibilă fără implicarea personalului bibliotecii și a celor șaptesprezece voluntari, cărora le mulțumim pentru sprijinul acordat. De asemenea, le mulțumim colaboratorilor noștri, Comandamentul Flotilei de Dunăre și Poem Caffé, care ne-au ajutat

să oferim copiilor și tinerilor brăileni o experiență frumoasă la Clubul de Vacanță 2023. Ne-a făcut o deosebită plăcere să vă avem din nou alături de noi și sperăm să ne revedem la următoarea ediție!

Teodora LUNGU,
documentarist

Târgul de Carte Brăila

În perioada 4 - 10 septembrie 2023, a avut loc tradiționalul Târg de Carte de pe strada Mihai Eminescu, eveniment organizat de Primăria Municipiului Brăila, Consiliul Județean Brăila și Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila. Ediția din acest an a reunit peste 15 edituri, printre care *Arco Iris*, *Ari*, *Art Tudor*, *Cununi de Stele*, *Diana*, *Eikon*, *For You*, *Istros*, *Napoca Star*, *Nominia*, *Proilavia*, *Torent Press* și *Vivaldi*, alături de distribuitori de carte.

Oferta de carte a fost interesantă și variată, conținând lucrări pentru copii și adolescenți, spiritualitate, dezvoltare personală, vindecare, psihologie și parenting, beletristică, istorie, traduceri, cărți vechi ș.a.

Editura *Proilavia* a Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila a prezentat o multitudine de titluri privind istoria locală, tradițiile zonei și scriitorii brăileni, reușind să trezească un viu interes vizitatorilor.

Copiii din grupul *Nino Nino* au susținut un spectacol în fața standului de cărți al Editurii *Arco Iris* unde s-au întâlnit, din nou, cu Victoria Furcoiu, cunoscuta scriitoare de literatură pentru copii, care a participat și în juriul Concursului Național de Creație Literară *Și eu știu să scriu!*, concurs organizat de Asociația Culturală *Leviathan* în colaborare cu Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila, Secția de Împrumut pentru copii. Ludotecă.

Scriitorul Cristian Harnău a lansat o nouă carte la Biblioteca Județeană *Panait Istrati*, un roman autobiografic cu titlul *Cine este Cristian Harnău?*

Scriitorii Doina Popescu-Brăila, Carmen Mușat Coman și Daniel Meze și-au prezentat noile romane și vizitatorii târgului s-au bucurat de concertele de muzică folk, susținute de Grupul *Generații* și trupa *Antic*.

A fost o manifestare reușită care ne-a arătat, dacă mai era nevoie, că există în continuare interes pentru cărți, pentru cunoaștere și că sentimentul pe care îl ai ținând în mână o carte tipărită rămâne inegalabil.

Leonard NECULAE,
redactor

Expoziția de carte – reper important de promovare a lecturii

Arată-mi o familie de cititori, iar eu îți voi arăta oamenii care vor schimba lumea.
(Napoleon Bonaparte)

După cum se știe, cărțile sunt o modalitate excelentă de a comunica, de a povesti, de a inventa și de a ne conecta atât cu noi înșine, cât și cu ceilalți. De fapt, dacă stăm să ne gândim bine, o carte nu este doar un obiect, este o lume. Atunci când citim, facem cunoștință cu o lume care ne creează emoții, gânduri, ne schimbă filozofia, felul în care vedem oamenii, copiii, planeta, felul în care ne vedem inclusiv pe noi, reușesc să ne modeleze, să ne transforme, lectura devenind astfel o oglindă a evoluției noastre. Adevărată terapie pentru minte și suflet, lectura trezește în noi stări diferite și ajungem să parcurgem un adevărat labirint emoțional atunci când citim: râdem, ne supărăm, suferim sau suntem fericiți în compania cărții potrivite. Astfel, fiecare carte, fiecare poveste, a fost și rămâne o poartă spre o nouă lume, spre un alt univers. De aceea, prin lectură poți pași în orice lume dorești și poți experimenta orice fel de emoție, acest fapt contribuind la formarea unei educații complete, a unei minți sănătoase, ajutându-ne astfel să devenim cea mai bună variantă a noastră. De asemenea, citirea unei cărți încurajează spiritul critic, logica, favorizând în acest mod dezvoltarea limbajului.

Pe de altă parte, este cunoscut faptul că există o îngrijorare privind starea lecturii, ca bază a cunoașterii, la nivel mondial și tot mai multe națiuni încearcă să-și mobilizeze eforturile pentru a schimba starea lucrurilor. Scriitorul Neil Gaiman consideră, de pildă, că cea mai simplă cale de a crește copii educați este de a-i învăța să citească și a-i convinge că lectura este o activitate plăcută: *Găsiți cărțile care să le placă, oferiți-le acces la aceste cărți și lăsați-i să le citească – îndeamnă acesta.*

Interesant este, de asemenea, faptul că Steve Coffman (jurnalist, editor Fort Worth Star-Telegram), în lucrarea sa *Declinul și căderea Imperiului Biblioteca/ The Decline and Fall of the*

Library Empire, scria despre faptul că s-ar putea întâmpla ca viitorul bibliotecii să depindă de carte și anume de cartea tipărită. Pare paradoxal faptul că în toată această expansiune digitală, toată informația de o zi de pe canalele virtuale se va disipa în universul internetului și va avea ca atribut efemeritatea, în timp ce cartea va rămâne ca un pilon de nezdruccinat în timp, după cum frumos spunea și eseistul american Edwin Percy Whipple: *Fiecare carte este un far construit în oceanul timpului.*

Oferind accesul la resursele informaționale potrivite, promovând mesajul privind importanța cărții și a lecturii, inspirând oamenii să citească mai mult, bibliotecile contribuie în acest fel la formarea unei educații solide, fiind adevărați catalizatori pentru o societate dezvoltată. Biblioteca are astfel posibilitatea de a influența creșterea interesului pentru lectură a comunității, susținând lectura activă, prin colectarea, selectarea și comunicarea informațiilor și documentelor valoroase pe care le deține.

Accesibilitatea, conținutul variat și tematica diversă a expozițiilor de carte bazate pe evenimente importante din viața comunității, aniversări, omagieri, anumite date remarcabile, toate acestea contribuie la satisfacerea necesităților de pregătire profesională, educație, au rolul de conștientizare a anumitor aspecte sau fenomene și, nu în ultimul rând, de a îmbunătăți cultura generală.

Expozițiile de carte sunt organizate după un anumit algoritm, care cuprinde mai multe etape, și anume: alegerea temei, scopul și grupul țintă căruia i se adresează, identificarea și selecția documentelor, gruparea lor în funcție de secțiunile expoziției, marketing și promovare (afiș, comunicat, prezentare etc.).

Informative sau tematice, expozițiile de carte organizate la Secția de Împrumut pentru Adulți au drept scop informarea sistematică a utilizatorilor despre stocurile de carte nou intrate, familiarizarea și sensibilizarea lor în legătură cu o anumită temă, cu un eveniment marcant sau cu o personalitate reprezentativă din

rândul comunității. Documentele expuse sunt prezentate după principii de valoare. În felul acesta, utilizatorul vine în contact direct și fără dificultate cu cartea, o răsfoiește, se convinge dacă îi este utilă.

Expozițiile documentare stau mărturie a faptului că promovarea informației și implicat a lecturii reprezintă una dintre componentele de bază ale lucrului cu publicul, totodată fiind printre funcțiile principale ale bibliotecii.

Câteva exemple de expoziții de carte organizate în cadrul Secției de Împrumut pentru Adulți pe parcursul anului 2023 pot fi edificatoare în acest sens.

O expoziție *plină de culoare* a fost cea dedicată Zilei pictorilor, care se sărbătorește în fiecare an la data de 19 mai. Aceasta este și ziua în care s-a născut Ion Țuculescu (1910-1962), pictor autodidact, reprezentativ pentru spiritul românesc și care, împreună cu ceilalți titani ai picturii naționale, a exprimat în culori sentimentele și întâmplările vremurilor. Forța cromatică a picturii sale dezvăluie magia unui artist de geniu prea puțin valorizat în timpul vieții.

Ziua Mondială a Mediului Înconjurător este sărbătorită anual la data de 5 iunie, cu scopul de a face un apel de conștientizare a importanței respectării mediului înconjurător, dar și de a lua măsurile necesare pentru a-l proteja. Acest eveniment a fost marcat prin organizarea unei expoziții documentare intitulată *Avem o singură Planetă Pământ!* ce a reunit cărți care dezbat subiecte privitoare la eforturile de restaurare a ecosistemelor, preocuparea pentru îmbunătățirea mediului și a calității vieții sau combaterea schimbărilor climatice.

O altă expoziție documentară importantă a fost cea dedicată Zilei Internaționale a Dunării (29 iunie), intitulată *Fii activ pentru o Dunăre curată!* Ziua Dunării înseamnă solidaritate între popoarele care împart acest bun comun, în ciuda diferențelor de culturi și istorii, având o dorință comună: responsabilitatea de a proteja această

resursă prețioasă. Strategia statelor Uniunii Europene care vizează fluviul ce traversează Europa se concentrează în jurul a patru mari obiective: interconectarea regiunii Dunării, protejarea mediului în regiunea Dunării, creșterea prosperității în regiunea Dunării și consolidarea regiunii Dunării.

Haralamb Zincă este considerat pionierul romanului polițist din România, universul realizat de el fiind o dublă evadare: din cotidian și din banalitatea existenței, iar măiestria cu care a fost scris cu greu va putea fi egalată. Haralamb Zincă este pseudonimul literar a lui Hary Isac Zilberman, autor de romane polițiste, dar și de cărți document. Opera scriitorului este alcătuită din cărți polițiste pline de viață și de mister, în care consemnează cu multă înțelegere bucuriile și suferințele umane, ceea ce atestă o personalitate scriitoricească sensibilă. Personajele create de Haralamb Zincă sunt pline de suspans și patriotism, având aura și eleganța specifice lui James Bond, dar și finețea limbajului sec și cu umor, specific imaginarului ce înconjoară folclorul din jurul spionajului și contraspionajului. Volumele sale au fost expuse în cadrul unei expoziții documentare intitulată *Haralamb Zincă – portret de scriitor*, cu ocazia împlinirii a 100 de ani de la nașterea lui.

Arc peste timp: 1881-2023 a fost o altă expoziție marcantă acestui an, organizată cu prilejul aniversării a 142 de ani de la înființarea bibliotecii. Pe 23 august 1881, Regele Carol I autorizează prin Decretul nr. 2.134 deschiderea și funcționarea în urbea Brăila a bibliotecii și a muzeului științific. Ideea înființării acestor instituții a apărut încă din 1880, când a avut loc alegerea unui comitet de inițiativă format din: Constantin C. Hepites (farmacist), Ieronim Gold (avocat), Christodul Suliotti (doctor în litere și filosofie), Ștefan C. Hepites (profesor) și Zamfir C. Zamfirescu (profesor). Încă de la început, profesorul Atanasie Popescu, animatorul comitetului de inițiativă, preciza că această bibliotecă este voită și organizată pe un sistem enciclopedic (...) fiind destinată pentru tot felul de muncitori, intelectuali și în genere pentru popor. Ea este o instituție proprietate publică... Biblioteca a funcționat inițial în incinta Liceului Real din strada Rubinilor, apoi în decursul timpului a schimbat diferite locații și a primit diverse denumiri: Biblioteca Publică a Comunei, Biblioteca Populară, Biblioteca Centrală a Raionului Brăilei, Biblioteca Municipală, iar de la centenar, din 1981, s-a numit Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila. În 2013 instituția s-a mutat în actualul spațiu, care a fost special conceput pentru funcționarea unei biblioteci moderne. Biblioteca i-a slujit pe brăileni aproape

permanent, aceasta fiind închisă pentru scurt timp doar în perioada de ocupație a Brăilei din Primul Război Mondial și în timpul pandemiei.

Expoziția *Arc peste timp* a reunit volumele aniversare: 125, 130, 135 și 140 de ani de bibliotecă publică la Brăila, ex-librisuri, medalii și documente publicate sub egida Editurii Proilavia, care funcționează în cadrul Bibliotecii Județene.

Până în zilele noastre, romanele lui Lev Tolstoi sunt considerate unele dintre cele mai bune realizări literare. *Război și pace* este citat ca fiind cel mai mare roman scris vreodată. În academia contemporană, Tolstoi este încă recunoscut la nivel mondial pentru delicatețea sa în stabilirea rolului fiecărei acțiuni a omului din viața cotidiană, în definirea caracterului și scopului lui. Atât criticii, cât și publicul au fost captivați de-a dreptul de descrierile istorice ale romanului *Război și pace* cu privire la războaiele napoleoniene îmbinate cu elaborarea grijulie a personajelor fictive, dar realiste. Romanul a integrat, în mod unic, trei eseuri lungi care satirizau legile istoriei. Printre ideile pe care Lev Tolstoi le preamărește în *Război și pace* se află și credința că sensul și calitatea vieții unui om sunt dobândite din activitățile cotidiene. Ca urmare a succesului înregistrat de *Război și pace*, în anul 1873 Tolstoi a început să lucreze la cel de-al doilea dintre cele mai bune romane ale sale, *Anna Karenina*. Romanul era bazat parțial pe evenimentele curente de când Rusia era în război cu Turcia. Precum în romanul precedent, în *Anna Karenina* erau transpuse fictiv evenimente din viața autorului, în mod special povestea de dragoste dintre personajele Kitty și Levin, a căror relație se spune că seamănă cu cea a lui Tolstoi cu soția sa.

Biblioteca Județeană Panait Istrati Brăila a marcat împlinirea a 195 de ani de la nașterea scriitorului Lev Nikolaevici Tolstoi prin organizarea unei expoziții documentare intitulată *Fuga din Rai*.

În fiecare an, la 29 septembrie, se sărbătorește Ziua Mondială a Inimii, eveniment organizat la nivel internațional de World Heart Federation și care dorește să contribuie la creșterea gradului de conștientizare a populației globului asupra factorilor de risc ce duc la apariția bolilor cardiovasculare și să determine treptat o schimbare în atitudinea oamenilor față de problema adoptării unui stil de viață sănătos. Secția de Împrumut pentru Adulți a organizat expoziția documentară intitulată *Inima mea bate* dedicată acestui eveniment, care a cuprins o serie de volume ce dezbat afecțiunile cardiace, promovează diete sănătoase și mișcarea fizică, sensibilizează cu privire la factorii de risc în ceea ce privește bolile cardiovasculare.

Ziua Mondială a Sănătății, Ziua Uniunii Europene, Ziua Mondială a Animalelor, Sărbătorile de iarnă la români sunt alte evenimente remarcabile ce au reținut atenția publicului prin organizarea de expoziții de carte pe tot parcursul anului 2023.

Personalitățile demne de luat în seamă și care au reprezentat centrul de interes al altor expoziții inedite organizate în cadrul Secției Împrumut pentru Adulți au fost: Nichita Stănescu, Molière, Jules Verne, Vintilă Corbu, Dimitrie Cantemir, John F. Kennedy.

Expoziția de carte rămâne una dintre principalele metode de promovare a evenimentelor importante și a personalităților reprezentative, oferind utilizatorilor posibilitatea de a dobândi cunoștințe suplimentare, de a-și forma și de a-și extinde interesul față de un subiect sau altul, fie pentru studiu, fie pentru cercetare ori pentru lectură sau recreere și, nu în ultimul rând, de a-și îmbogăți cultura generală.

Doina LALU,
bibliotecar

Comunitatea, Fabrica de fapte bune pentru suflete în culori

Unul dintre mottourile mele de suflet este acesta:

*IUBESC SĂ FIU MOTIVUL PENTRU CARE
CINEVA ZÂMBEȘTE!*

Unii oameni sunt *puși* pe construit clădiri impunătoare, alții sunt pasionați de electronică, de robotică sau de multe alte domenii interesante. Eu sunt *pusă* pe construit zâmbete. Largi, colorate în nuanțe de bucurie și armonie. Superputerea mea este zâmbetul. Nimic nu se compară cu căldura unui zâmbet *croșetat* cu mâinile tale, făurit în acord cu inima ta, după modelul iubirii de oameni și de fapte bune.

De peste 35 de ani de când am îmbrățișat profesia de bibliotecar, îmi doresc să contribuie cât de puțin, prin ce pot și ce știu, să investesc în abordări constructive și optimiste, care să aducă raze de speranță, de bucurie și zâmbete de toate felurile în viața semenilor mei.

Pur și simplu iubesc să fiu părtașă la astfel de *isprăvi* generatoare de bucurie și de zâmbete magice. Căci, fiecare zâmbet este magic, fie că e mare, fie mic, fie timid sau încrezător.

Și nici nu vă închipuiți câte știe el, zâmbetul, să transmită!

Despre o astfel de *ispravă* minunată vreau să vă povestesc astăzi. Despre *Comunitatea, Fabrica de fapte bune pentru suflete în culori*, un eveniment aniversar, unul dintre momentele cele mai importante din viața partenerilor noștri, prietenilor noștri dragi din cadrul Asociației SOS Autism Brăila. De ani buni colaborăm, suntem parteneri în fapte bune, activități frumoase desfășurate împreună cu tinerii noștri cu suflete în culori din cadrul Asociației SOS Autism Brăila. Sunt voluntar și sunt mândră de faptul că sunt parte a mării familii SOS Autism Brăila. Pășesc alături de ei în toate demersurile importante, în toate activitățile generatoare de bucurie, de armonie, zâmbete și împărtășiri. Iată de ce, absolut firesc, am împărtășit împreună bucuria unui astfel de moment aniversar important.

Comunitatea, Fabrica de fapte bune pentru suflete în culori a reprezentat un eveniment de suflet pentru și despre tineri cu autism, tineri frumoși cu suflete în culori. Tineri despre care vreau să știți, dacă nu știți, că sunt minunați, sunt oameni frumoși, cu sufletele curate, colorate în culorile curcubeului, în culorile răsăritului de soare, ale cerului senin, ale simplității și bucuriei momentului prezent. Tinerii noștri diagnosticați cu autism sunt, de fapt, tinerii aceia perfect sinceri, perfect autentici, care îți spun fără menajamente, simplu, ceea ce au de spus și păstrează tăcerea atunci când, practic, nu este nimic de adăugat. Ei nu te judecă și nu te condamnă, dar îți vor răspunde, te vor asculta, te vor privi doar dacă ești autentic 100%.

Spunem adesea despre ei că trăiesc în lumea lor, dar nu suntem oare noi aceia care, de fapt, trăim în lumea noastră? Și nu ne pasă? Și nu vedem dincolo de noi înșine de cele mai multe ori? Și nu suntem deloc atât de sinceri pe cât se cade să fim în orice împrejurare? Nu suntem noi aceia care ne folosim de prea multe ori de măști și pe care le schimbăm cu o nonșalanță și o rapiditate fantastică? Ne prefacem, ne preocupă intens ceea ce s-ar putea spune despre noi, ce s-ar crede, ce s-ar auzi... dacă am fi autentici.

Ei nu au nevoie de aceste măști, acest lucru contează prea puțin, dar în același timp contează enorm, dar enorm, să trăiască AICI și ACUM.

Pentru o persoană cu autism, timpul nu are aceleași reguli, nu are aceeași măsură sau același ritm.

Mintea noastră pendulează între trecut și viitor, între ce a fost și ce va fi, dar pentru timpul prezent nu mai avem răbdare. Nu suntem deloc îngăduitori cu timpul prezent, suntem mult prea puțin prezenți, AICI și ACUM.

Autismul este superputerea celor care au intuit mai mult, au înțeles mai clar pledoaria timpului prezent, au ascultat mai atent ce are el de spus, i-au ascultat povestea, mereu reînnoită. Fără să complice lucrurile, dau binețe PREZENTULUI, îl acceptă și se bucură pentru AICI și ACUM.

Iată de ce, un îndemn important, în contextul evenimentului nostru aniversar, este acela de a reuși să trăim cu toții AICI și ACUM, de a împărtăși ÎMPREUNĂ lucruri simple, care contează!

Poveștile lor sunt scrise pe-un ciob de lună plină, pe-o rază de soare, pe-un bob de rouă și pe fiecare inimă acordată la bătăile inimii lor.

După 10 ani de realizări frumoase, de provocări, implicare, de susținere reciprocă la greu, dar și la bine, se cuvine să urăm *La mulți ani* tinerilor noștri cu suflete în culori, tuturor membrilor Asociației SOS Autism Brăila, cât și tuturor oamenilor de bine, cu suflet frumos, care i-au susținut pe parcursul acestor ani și care sperăm să o facă și în continuare.

Comunitatea, Fabrica de fapte bune pentru suflete în culori a reprezentat o strângere de mâini, o îmbrățișare în iubire de oameni și de fapte bune. O seară magică cu cântec, dans, bucurie, trăită împreună cu cei cărora le pasă de tinerii noștri dragi! Un eveniment caritabil, un eveniment aniversar, în cadrul căruia, puterea comunității, puterea celor prezenți, a susținătorilor, a tuturor celor care rezonază și au inimile acordate cu cele ale tinerilor noștri frumoși, a făcut posibil să putem să ne strângem mâinile și inimile deopotrivă.

A fost darul nostru comun pentru BUCURIA unui moment PREZENT, trăit cu intensitate, trăit în IUBIRE când am ȘTIUT, am VRUT, am PUTUT împărtăși ÎMPREUNĂ lucruri simple, care CONTEAZĂ! 🎂💙

Valentina CHIRIAC,
Șef Birou Împrumut Carte pentru Adulți

Atelierul *Muzica spiritului liber - Rock, Punk & Metal*: un roller-coaster prin arta răzvrătiților

Un atelier nou în cadrul Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila a demarat în acest an, fiind adresat ascultătorilor de muzică rock, punk și heavy metal și își propune să atragă noi tineri cititori, dar și să le lărgască orizontul muzical și cultural. Muzica rock este o formă de artă modernă care a rupt încă de la bun început barierele conformismului, a revoluționat o întreagă industrie și a dat frâu liber exprimării multor artiști ce au îndrăznit să iasă din tiparele generațiilor pe care le-au succedat. Dacă în trecut era greu de crezut că o asemenea variantă de expresie s-ar fi putut încadra într-o zonă culturală, fiind deseori doar o scânteie de rebeliune a generațiilor tinere, greu acceptată de conservatori, ba chiar considerată o chestiune vulgară, astăzi lucrurile stau cu totul altfel și foarte mulți dintre aceia care au ales să creeze o astfel de artă au ajuns să fie apreciați și considerați adevărați profesioniști. Au devenit chiar un etalon al muzicii moderne, iar numele trupelor lor, de multe ori pornite dintr-un garaj

de doar câțiva metri pătrați, au căpătat rezonanță la nivel mondial. Cu muzicieni curajoși, sinceri, înzestrați cu talent nativ și carismă, cu versuri deseori inspirate din literatură, variate forme de artă, din societate, dar și plecând de la subiecte considerate tabu, pe care puțini artiști din alte genuri le-ar aborda, cu linii melodice agresive, dar apropiate uneori chiar de muzica cultă și cu o imagine menită să atragă lumina reflectoarelor, rockul și-a câștigat încet-încet locul în istorie, dar și o poziție sigură în sfera culturală modernă. Mai important este însă că acest segment muzical, cu aproape toate subgenurile sale apărute de-a lungul vremii, a influențat generații întregi de oameni ce nu s-au regăsit în șabloanele și convențiile sociale clasice, lucru pe care continuă să îl facă și în prezent, adunându-și zi de zi unii dintre cei mai fideli fani din industria muzicală. În general indivizi care caută profunzimea lucrurilor, care apreciază filosofia, arta, indiferent sub ce formă este aceasta manifestată. Oameni cărora le surâde ideea unei lecturi bune, vizionării unui film din

care au ce învăța sau audierii unui album muzical de-a fir a păr pentru a savura fiecare compoziție în care un artist și-a vărsat o parte din propriul spirit. Altfel spus, public care, cel mai probabil, ar găsi multe lucruri de interes odată ce a călcat pragul unei biblioteci.

Plecând de la aceste considerente, în perioada 26 – 30 iunie 2023, cu ocazia Clubului de Vacanță din vară, la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila a avut loc Atelierul *Muzica spiritului liber – Introducere în istoria rockului*, la care s-au înscris și au participat 20 de tineri cu vârsta cuprinsă între 10 și 16 ani. Cu această ocazie, participanții au putut afla informații generale legate de caracteristicile acestui gen muzical ce a luat naștere în Statele Unite ale Americii în cea de-a doua jumătate a secolului XX, având origini în muzica blues și country, despre contextul social în care în care s-a dezvoltat și a căpătat felurite nuanțe, precum și despre unele dintre cele mai importante trupe, care au contribuit la dezvoltarea scenei rock, punk și metal până în prezent, atât la nivel mondial, cât și pe plan național. Tinerii și-au putut confecționa și decora propriile cataloage cu imagini și informații despre artiștii ce le-au fost prezentați în timpul atelierului și au avut ocazia să se implice activ în discuții. La finalul celor cinci întâlniri, în urma consultării cu participanții, s-a luat decizia de a continua acest atelier, dar într-o formă ușor diferită.

În data de 10 octombrie, printr-o colaborare cu prof. Camelia Mihaela Roșu, 24 de elevi din clasa a IX-a de la Liceul Teoretic *Mihail Sebastian* din Brăila au participat la o prezentare pe aceeași temă privind istoria rockului în urma căreia adolescenții, deși nu neapărat ascultători ai acestui gen muzical, cu mici excepții, s-au arătat încântați să afle informații pe care nu le știau despre acest subiect.

Începând cu luna noiembrie, la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila, a fost reluat atelierul din vară, însă îmbrăcat într-o altă formă.

Mai precis, un atelier bilunar, intitulat *Muzica spiritului liber - Rock, Punk & Metal*, unde doritorii (cu vârsta cuprinsă între 13 și 19 ani) să poată participa timp de două ore la audiții ale pieselor diferitor artiști din acest segment muzical pe care să le analizeze. Prima întâlnire a avut loc pe 17 noiembrie. Tinerii participanți și-au făcut noi prieteni și au aflat informații generale despre caracteristicile genurilor rock, punk și heavy metal, precum și ale subgenurilor acestora. Au ascultat integral, cu atenție și au analizat câte două piese de la patru artiști distincți, parte din cele trei categorii amintite, pentru a-și dezvolta cunoștințele, dar și pentru a-și antrena simțurile în așa fel încât să poată sesiza diferențele, uneori subtile, dintre aceste genuri muzicale. A doua întâlnire a fost stabilită pentru data de 24 noiembrie și lucrurile au continuat în același mod, cu o prezență ceva mai numeroasă din partea participanților. Aceștia și-au făcut recomandări muzicale, unii au ales să aducă albume ale trupelor preferate în format Compact Disc, pentru a asculta piese și în acest mod, iar la finalul întâlnirilor un membru din cadrul grupului a avut ocazia să propună un artist preferat pentru a le da și celorlalți participanți șansa de a-i cunoaște gusturile muzicale. Atelierul *Muzica Spiritului Liber – Rock, Punk & Metal* va continua în luna decembrie 2023, precum și anul viitor, atât timp cât vor exista doritori.

Alexandru NECULA,
bibliotecar

VOLUNTARIII - VISURI DĂRUITE

Portrete de voluntari

Nume și prenume: Steluța Mariana FĂTU

Studii: Facultatea de Psihologie

Profesie: psiholog și coach; consilier școlar în cadrul Centrului Județean de Resurse și Asistență Educațională Brăila

Ce înseamnă pentru dumneavoastră a fi voluntar?

Pentru mine voluntariatul reprezintă bucuria de a da din inimă tot ce ai mai bun persoanelor care sunt înscrise în diferite programe și vor să participe la diverse activități. În plus, înseamnă empatie, compasiune, dorința de a aduce un impact pozitiv asupra societății, socializare, cunoașterea oamenilor și a perspectivelor noi.

De când faceți voluntariat și care sunt domeniile în care ați activat în acest sens?

Voluntariat fac din anul 2014 și am colaborat de-a lungul timpului cu mai multe organizații care se ocupau cu îmbunătățirea vieții seniorilor. Din 2015 și până în prezent, sunt voluntara programului *Eu sunt ok, tu esti ok*, care se adresează persoanelor ce s-au confruntat la un moment dat cu violența, indiferent de forma ei.

Ce vă motivează în activitatea de voluntariat?

În urma voluntariatului mi-am descoperit și am dezvoltat noi abilități sociale, relaționale și practice, am devenit mai empatică, mai înțelegătoare, mai deschisă la noutăți, mai flexibilă, am învățat din poveștile de viață ale beneficiarilor, mi-am dezvoltat pasiunea de a lucra cu oamenii, flexibilitatea și responsabilitatea. Conștientizarea faptului că voluntariatul mă ajută să evoluez ca om mă motivează să continui.

Descrieți în câteva cuvinte proiectele pe care le desfășurați sau le-ați desfășurat la bibliotecă.

An de an, în vacanța de vară, în cadrul Clubului de Vacanță de la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila, am organizat pentru copii de diferite vârste atelierul *Curcubeul emoțiilor*, unde am petrecut timp cu ei, le-am împărtășit din cunoștințele mele, ne-am jucat, ne-am împrietenit între noi și cu emoțiile noastre.

Care este categoria de vârstă cu care ați ales să lucrați? De ce?

În cadrul proiectelor de voluntariat am lucrat atât cu seniori, cât și cu copii, deoarece îmi place să mă dedic oamenilor de diferite vârste pentru că-i iubesc și fac asta cu pasiune.

Aveți satisfacții în urma voluntariatului?

Prin voluntariat am cunoscut oameni noi, mi-am făcut prieteni, am călătorit, am avut oportunitatea de a contribui la crearea unei legături între oameni din mai multe domenii, cu moduri și contexte de viață diferite, care se întâlnesc pentru scopuri comune. Toate acestea mă încarcă cu energie, încredere și satisfacție, determinându-mă să continui pe acest drum pentru a-i vedea cu zâmbetul pe buze, împliniți și mulțumiți.

Intenționați să continuați astfel de acțiuni? Sfătuiți și alte persoane să facă voluntariat? De ce?

Îmi doresc să mă dedic în continuare activităților de voluntariat și să răspund provocărilor de fiecare dată când voi avea ocazia. Îi îndrum și pe alții să o facă, pentru că vor crește și se vor dezvolta din toate punctele de vedere.

Caracterizați-vă în câteva cuvinte. Ce vă pasionează?

Sunt pasionată în primul rând de lucrul cu oamenii, de interacțiunea cu ei, eu fiind o persoană sociabilă, prietenoasă, carismatică, empatică, responsabilă, încrezătoare. De asemenea, îmi place să citesc, să particip la cursuri și workshopuri de dezvoltare personală pe diferite teme, să călătoresc, să mă întâlnesc cu prietenii.

Citat preferat:

Să ai curajul de a schimba ceea ce se poate schimba, seninătatea de a accepta ceea ce nu se poate schimba și înțelepciunea de a face diferența între cele două. (Sfântul Augustin) – vorbele acestea îmi amintesc faptul că e bine să accepți că nu poți schimba pe cineva decât dacă persoana respectivă își dorește cu adevărat acest lucru.

Nume și prenume: **Mario VLAVIANO**

Studii: Elev în clasa a XII-a la Colegiul Național *Gheorghe Munteanu-Murgoci* din Brăila.

Ce înseamnă pentru tine a fi voluntar și ce te-a determinat să faci asta?

A fi voluntar înseamnă să faci lucruri fără a aștepta nimic în schimb. Ce m-a determinat să fac astfel de activități a fost datoria pe care o simțeam față de cei din trecut, care m-au ajutat la rândul lor prin acte de voluntariat.

De când faci voluntariat și care sunt domeniile în care te-ai implicat?

Fac voluntariat de peste trei ani, în mod special în domeniul IT, dar și pe partea de organizare de evenimente de toate tipurile.

Ce te motivează în activitatea de voluntariat?

Rezultatele sunt cele care mă motivează să continui proiect după proiect, iar prin rezultate mă refer la schimbarea în bine pe care o aduc oamenilor. Optez întotdeauna pentru evenimente mari, de amploare, cu un impact însemnat în societate.

Cum ai ajuns la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila și de ce ai ales biblioteca pentru activitatea ta?

O primă întâlnire cu reprezentanții Bibliotecii Județene Brăila a fost în urmă cu doi ani, atunci când am căutat sprijin pentru susținerea/ inițierea unui curs de programare de aplicații pentru telefonul mobil. Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila reprezintă fără doar și poate un simbol al culturii, un mediu de învățare propice oricăror tipuri de activități educaționale.

Care este categoria de vârstă cu care ai ales să lucrezi și care sunt motivele?

Nu am o categorie de vârstă căreia mă adresez. Mă adaptez la nevoile celorlalți în funcție de vârstă și ocupație.

Describe în câteva cuvinte proiectul/proiectele pe care îl/ le desfășori la bibliotecă.

Visit Brăila – aplicația municipiului Brăila pentru telefoanele mobile, destinată atât locuitorilor orașului, cât și turiștilor. Inițiativa a luat naștere prin colaborarea cu Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila, iar în etapele ulterioare, aplicația a fost extinsă, finalizată și pusă la dispoziție prin parteneriatul cu Primăria Municipiului Brăila. Aplicația oferă tuturor celor interesați o prezentare captivantă a orașului, inclusiv locuri deosebite, evenimente, restaurante, hoteluri și diferite alte atracții și facilități.

Braila Tech Sprint – hackathon IT, un proiect ce la prima ediție, din primăvara anului 2023, a oferit posibilitatea tinerilor brăileni cu abilități IT să își pună la lucru creativitatea, pe parcursul a 24 de ore, pentru a da naștere unor idei și soluții informatice în vederea rezolvării unor nevoi ale comunității.

Ce satisfacții ai în urma voluntariatului și cum poate fi acesta împlinit cu celelalte activități pe care le desfășori?

Satisfacțiile vin odată cu evoluția pe plan personal. Cu fiecare proiect desfășurat, abilitățile mele tehnice, de public speaking, de colaborare capătă o creștere exponențială.

Intenționezi să continui? Ai și alte proiecte în plan?

Voi continua să mă implic în cât mai multe proiecte cu putință, dar pentru moment nu am activități noi în plan. Aștept oportunități ☺

Sfătuiești și alte persoane să facă voluntariat? De ce?

Da. Beneficiile sunt aceleași, indiferent de viitoarea profesie. Îi sfătuiesc pe toți să facă voluntariat în domeniile pe care le stăpânesc cel mai bine pentru a aduce cât mai multă valoare cu putință în societate.

O caracterizare a ta în câteva cuvinte. Ce te pasionează și unde te vezi într-un orizont de timp nu prea îndepărtat?

Sunt un tânăr cu un drum lung în față de parcurs, un entuziast a tot ceea ce înseamnă programare și public speaking. În viitor doresc să îmbin pasiunea pentru antreprenoriat cu cea pentru tehnologie.

Citat preferat:

Nu avem voie să fim spectatori la ce ni se întâmplă. (Dan Puric)

A consemnat Roxana NEAGU, corector

Donații și donatori la Colecții Speciale

Patrimoniul Bibliotecii Județene *Panait Istrati* se constituie și se dezvoltă în permanență prin achiziția de documente specifice, prin producția editorială, donații, schimb interbibliotecar etc. Atât în trecut, cât și astăzi, donația reprezintă una dintre căile importante de completare curentă și retrospectivă a colecțiilor. În luna august a acestui an, reputatul profesor de istorie, Octavian Osanu, a donat Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila un fond de 22 de volume de carte.

Domnul Octavian Osanu s-a născut în comuna Cavadinești, județul Galați, unde a urmat cursurile școlare și gimnaziale, urmând apoi cele liceale la Liceul *Vasile Alecsandri* din Galați și la Liceul *Panait Cerna* din Brăila. După absolvirea facultății, profesorul a predat în comuna natală, la Școala Gimnazială Gănești (1974 - 1980), iar din anul 1980 s-a stabilit la Brăila. În ceea ce privește activitatea profesională, domnul Octavian Osanu a activat ca director al Căminului Cultural Cavadinești (1977 - 1980) și ca profesor la diferite școli și licee din Brăila. Între anii 1992 – 2002, a ocupat funcția de inspector de specialitate în cadrul I.S.J. Brăila, la disciplinele istorie, socio-umane și religie, iar în perioada 2002 – 2012, cea de președinte al Societății de Științe Istorice, Filiala Brăila.

În anul 2018, după 44 de ani de activitate, distinsul profesor s-a pensionat, lăsând în urmă promoții de elevi ce se pot mândri cu faptul că au avut profesor de istorie un om de valoare ca domnul Octavian Osanu.

Atât în perioada cât a activat ca profesor, cât și după pensionare, domnul Osanu a fost preocupat de cercetare, astfel că este autor a două monografii (una a comunei natale și una a Bisericii *Sfânta Cruce* din Brăila), coautor a două culegeri de teste la disciplina istorie (pentru clasa a IX-a și pentru examenul de capacitate), a două manuale de istorie (pentru clasa a XI-a și a XII-a) și coordonator al monografiei Liceului cu Program Sportiv Brăila.

Donația oferită bibliotecii de către domnul Octavian Osanu cuprinde cărți de istorie universală

și de istorie a românilor din perioada 1858 - 1957, volume atractive atât din punctul de vedere al stării fizice, al conținutului, cât și al vechimii și care vor putea fi consultate la secția Colecții Speciale din cadrul Bibliotecii Județene Brăila. Printre acestea se numără: P. I. Cernătescu, *Compendiu de istoria generale cu geografia respectivă pentru învețământul secundariu*, Typographia Lucrătorilor Asociați, București, 1868; O. Tafrali, *Istoria Antică pentru clasa V-a secundară de băieți și de fete*, Iași, 1935; Andrei Oțetea, *Istoria antică pentru clasa V-a secundară: Popoarele Orientului - Grecii - Romanii*, Editura Cugetarea-Georgescu Delafras, București, 1941; D. D. Patrașcanu, *Istoria contemporană pentru clasa VII secundară: cu 1 plan, 3 planșe, 24 hărți, dintre care 5 colorate și foarte multe ilustrații în text*, Editura Cultura Românească, București, 1935; prof. Scarlat Lambrino, prof. Gheorghe Lazăr, prof. Virgiliu P. Arbore, *Istoria medie și modernă pentru clasa a VI-a secundară*, Editura Adeverul, București, 1935; prof. conf. N. A. Constantinescu, prof. Șt. Bezdechi, *Istoria popoarelor vechi: Orientul, Grecia, Dacia, Roma pentru clasa V secundară*, Editura Cartea Românească, București, 1935; Nicolae Iorga, *Istoria românilor pentru clasa a IV-a și a VIII-a secundară*, Așezământul tipografic

Datina românească, Vălenii-de-Munte, 1926; prof. I. Lupaș, *Istoria românilor pentru cursul superior: Cu aprobare oficială*, Editura Socec & Co S.A., București, 1937; prof. Emil Diaconescu, *Istoria universală: epoca veche pentru clasa I-a secundară (liceu, gimnazii, școli normale și seminarii)*, Editura Națională Gh. Mecu, București, 1941; *Istoria Moldo-României. Arătându neamurile de care s'au locuit aceste pământuri după răspândirea fiilor lui Noe; origina Moldo-Românilor, și mai multe resboaie ale domnilor Moldovei cu deosebite nații, până la anulul lumii 7103 (1595 de la Hristos) cu un Fragment istoric*, Librariu-Editoru George Ioanid, Bucuresci, 1858; I. Popescu-Băjenaru, *Povestea neamului românesc din vremurile cele mai îndepărtate până în zilele noastre: scrisă pe înțelesul tuturor: însoțită de Cartea marilor Români*, Editura Cartea Românească, București, 1925.

Valoarea acestor cărți este una foarte mare, având în vedere faptul că au servit ca manuale de istorie elevilor încă de pe vremea domnitorului Alexandru Ioan Cuza sau a regelui Carol I. Deși nu se află într-o stare foarte bună, legătura fiind slăbită și coperta cu urme de uzură, *Compendiul de istoria generale* ne-a atras atenția în mod deosebit. Autorul, profesorul Petre Cernătescu, s-a născut în anul 1825 la Cernătești, Dolj și a participat activ la înfăptuirea idealurilor revoluționare de la 1848, fapt pentru care a fost exilat timp de șase ani. Revenit în țară, a fost profesor la Liceul *Sfântul Sava* din București. Profesionalismul lui l-a recomandat pentru a-i fi profesor viitorului rege Carol I, predându-i acestuia istoria, gramatica și literatura română.

Suntem recunoscători tuturor celor care aleg să sprijine dezvoltarea colecțiilor Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila, astfel de gesturi de generozitate demonstrează prețuirea pe care donatorii o arată instituției noastre.

O altă persoană ce a dorit să doneze bibliotecii câteva volume de cărți din colecția personală, cărți cu valoare bibliofilă, este doamna profesor de limba franceză Ștefania Mocanu. Domnia sa a predat limba franceză la Colegiul Național *Nicolae Bălcescu* timp de 39 de ani, fiind călăuză multor promoții de elevi ai liceului, liceu unde însăși doamna Ștefania Mocanu a învățat. Donația dânei cuprinde: Constantin F. Nicolescu și Grigore Ernescu, *Manual pentru Bacalaureatul comercial și admitere în Academia de Înalte studii comerciale și industriale*, Editura Cartea Românească, București, 1943; *Oeuvres choisies de Molière*, édition publiée

de Henri Regnier, Librairie Hachette, Paris, 1913 și Maria, Regina României, *Povestea vieții mele*, volumele I și II, Editura Adeverul, 1933, volume în stare bună, cu coperti cartonate învelite în material textil și forțat deosebit.

O donație valoroasă este și cea făcută de tânărul student Cosmin Ionuț Samur, care, aflat la bibliotecă pentru a se documenta pentru lucrarea de masterat ce avea ca subiect - medalistica, a dorit să doneze bibliotecii tot ce avea moștenire de la bunicul său legat de această temă și anume: Brevet al Consiliului de Stat numărul 480/1972 prin care se conferă

Medalia 25 de ani de la proclamarea Republicii tovarășului Gheorghe A. Vișan, șofer la Autobaza T. A. din Brăila, împreună cu medalia; Medalia Aniversarea a 50 ani de la înființarea transporturilor auto publice de stat, 1984, însoțită de insignă; Medalia Merite deosebite în întrecerea socialistă - 5 ani; Livret militar Vișan Gheorghe, 1959; Mențiune acordată sergentului Vișan Gheorghe pentru rezultatele deosebite obținute în pregătirea de luptă și politică și pentru modul conștiincios în care și-a îndeplinit serviciul militar, 1955; Certificat de încadrare în clasa I a conducătorilor auto, 1958 și Certificat de încadrare în clasa specială de calificare a conducătorilor auto, 1964, ambele pe numele Vișan Gheorghe.

Ana-Maria FLORICĂ,
conservator

FOTINO, DIONISIE. *ISTORIA DACIEI*, VOL. II-III, VIENA, 1818

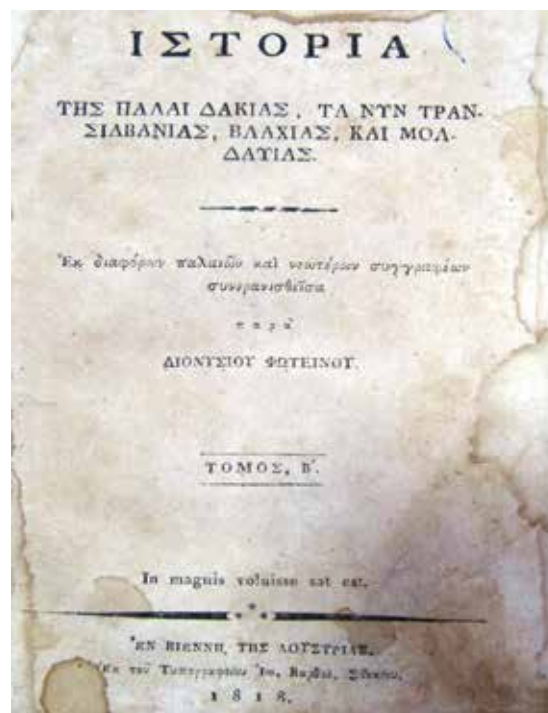
Biblioteca Județeană Panait Istrati are un fond de carte veche românească valoros, cele mai multe dintre volume fiind intrate în colecții odată cu înființarea instituției, în anul 1881. O parte dintre aceste cărți tezaur din patrimoniul național au fost prezentate, pe parcurs, în paginile revistei *Ex Libris*. În acest număr, vă prezentăm volumele II-III din *Istoria Daciei*, ale renumitului istoric Dionisie Fotino¹. În *Istoria generală a Daciei...* (Viena, 1818) acesta a susținut ideea romanizării dacilor, afirmând: *corcindu-se între sine romanii și dacii au format un popor amestecat și deosebit*.

Oglinda paginii de titlu: ΙΣΤΟΡΙΑ // ΤΗΣ ΠΑΛΑΙ ΔΑΚΙΑΣ, ΤΑ ΝΥΝ ΤΡΑΝ- // ΣΙΛΒΑΝΙΑΣ, ΒΛΑΧΙΑΣ, ΚΑΙ ΜΟΛ- // ΔΑΒΙΑΣ //... para // ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΦΩΤΕΙΝΟΥ // ΤΟΜΟΣ, Β' // In magnis voluisse sat est // ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ, ΤΗΣ ΑΟΥΣΤΡΙΑΣ //... 1818.

Titlu tradus: Istoria Vechei Dacii, acum a Transilvaniei, Valahiei și Moldovei. Adunată din diferiți autori vechi și mai noi de Dionisie Fotino. Vol. 2-3. În Viena din Austria. Din Tipografia lui I. Bartol. Zvek. 1818-1819.

¹ Dionisie Fotino (numele la naștere Dionysios Foteinos Moraitis, în greacă: Διονυσίου Φωτεινού) (n. 1777, Patras, Peloponez, Grecia – d. 10 octombrie 1821) a fost un istoric grec.

A învățat muzica bizantină de la tatăl său Atanasie (medicul sultanului Abdul Hamid I), care a fost psalt al Marii Biserici din Constantinopol (catedrala Sfânta Sofia), iar mai apoi în cadrul Școlii Patriarhale din Constantinopol. S-a stabilit în Țara Românească la începutul sec. al XIX-lea. Între anii 1797-1809 a predat muzica bizantină la Mănăstirea Căldărușani. A fost al doilea secretar al domnului Ioan Caragea. În *Enciclopedia română*, tom II, de Corneliu Diaconovici se menționează că *nu trăește în pace cu domnul său [Vodă Caragea] decât vreo doi ani, căci fiind bănuie că scrie satire anonime în contra acestuia, este în primejdie să-și piardă viața și scapă numai în casele boierului Iordache Filipescu, unde este găzduit și protejat patru ani până la plecarea lui Caragea (1818)*.

Note generale

Descriere: Carte în limba greacă cu tipar negru a câte 30 de rânduri pe o singură coloană. În fața foii de titlu are o gravură cu acvila bicefală rusească ce reunește stemele Moldovei și Valahiei în două medalioane ținute în gheare, jos un leu, iar sus, doi îngeri cu trompete. Pagina de titlu este simplă, fără chenar. Verso paginii de titlu este alb. Urmează textul propriu-zis pe 568 de pagini cu numerotare arabă. La final sunt șase pagini nenumotate ce conțin lista domnilor Valahiei de la 1241 la 1812 și o erată cu corectarea greșelilor.

Dimensiuni: 19,5 x 12 cm; **oglinda paginii etalon:** 15,5 x 7,5 cm, 30 de rânduri pe pagină plină;

Paginație: In - 8° de 1 f. nenum. + 568 p. cu cifre arabe + 6 p. nenumotate;

Suport material: hârtie simplă fără filigran;

Cuprins: Lucrare istorică, referitoare la spațiul românesc, prezintă istoria antică a Daciei și istoria medievală a Transilvaniei, Valahiei și Moldovei. Volumul al II-lea se termină cu descrierea limbii valaho-moldovene, vorbită la 1818 și scrisă cu litere slavone, cine le-a compus și de unde le-au luat valahii.

Volumul este structurat pe trei părți și cuprinde capitolele VI – VIII, în care apare descrierea Munteniei din punct de vedere geografic și politic, precum și o descriere foarte precisă a domniei Munteniei. Pe marginile cărții se notează cea mai precisă cronologie de la început și până la 1819 și în același timp mărturiile multor autori istorici vechi și noi.

Ornamentică: Vol. II are înaintea paginii de titlu o gravură reprezentând acvila bicefală rusească ținând în gheare stemele Moldovei și Munteniei. Vol. III are înaintea paginii de titlu o gravură reprezentând o piramidă pe care sunt dispuse stemele județelor Olteniei și Munteniei, având în centru stema Valahiei. Pe laturi, piramida are doi lei, unul cu sabia și altul cu o cruce, mai sus soarele și luna, iar la vârf doi îngeri cu trompete. Ambele gravuri sunt semnate de Karl Neuklitz, specialist vienez.

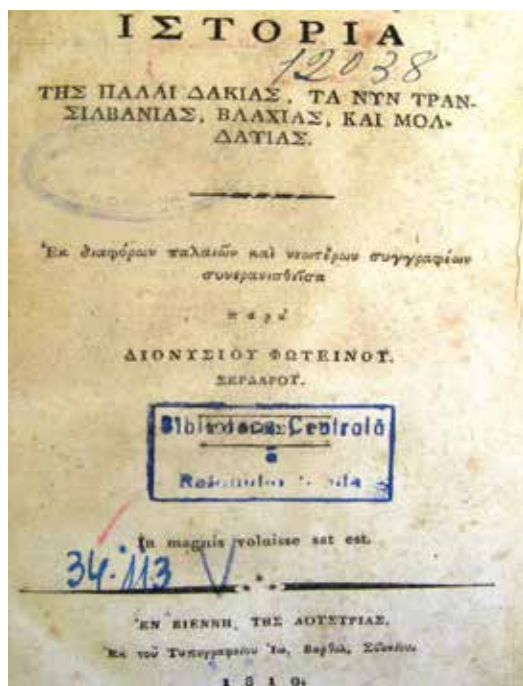
Vedetă responsabilitate:

Fotino, Dimitrie – autor;

Neuklitz, Karl – gravor.

Referințe bibliografice:

Bianu, Ion; Hodoș, Nerva; Simonescu, Dan. *Bibliografia românească veche: 1508-1830*. Tomul III, 1809-1830, Editura Academiei Române, Atelierele Grafice Socec, București, 1912-1936, p. 251-258.

Râpă-Buicliu, Dan. *Bibliografia românească veche: Additamenta (1536-1830)*, Galați, Editura Alma, 2000, p. 400-401.

Note specifice

Legătură: Coperți din carton învelite în piele brună fără ornamente. Coperțile sunt roase și tocite pe colțuri, iar pielea prezintă crăpături. Coperta 1 este desprinsă de corpul cărții. Cotorul din piele lipsește integral. Forțat fix și mobil marmorat în stare foarte bună la ambele coperți. Necesită restaurare.

Stare de conservare: Foi îngălbenite, aureole ruginii pe suprafețe mari, pete de umezeală, urme de mușegai pe ultimele file. Nu prezintă deteriorări majore și este în stare bună de conservare.

Note de exemplar: În vol. II, pagina 64 este tipărită greșit 37; p. 67 este tipărită greșit 76, p. 235 este tipărită greșit 253. În vol. III, pe pagina de titlu sunt două ștampile cu înscrisul: *Biblioteca Publică a comunei Brăila* (ștampilă ovală) și *Biblioteca Centrală a Raionului Brăila* (ștampilă dreptunghiulară).

Cotă și inventar: IA20471(2); inv. 329665.

Carte expertizată în anul 2015 și inclusă după *Legea Patrimoniului* nr. 182 din 1998 în categoria *Fond*.

Ion VOLCU,
bibliotecar

TEMPEA, RADU. GRAMMATICĂ RUMÂNEASCĂ, TIPOGRAFIA LUI PETRU BART, SIBIU, 1797

Radu Tempea s-a născut la 9 februarie 1768, în orașul Brașov, în Marele Principat al Transilvaniei și a decedat pe 5 iulie 1824 în același oraș. A fost un preot ortodox, profesor și lingvist român. În literatură numele său este deseori regăsit și ca *Radu Tempea (V)*, deoarece a aparținut celei de-a cincea generații a familiei de preoți brașoveni ce au purtat același nume și au trăit începând din secolul al XVII-lea și până la mijlocul secolului al XIX-lea. Unele monografii îl numesc și *Radu Tempea (V) Popescu*.

A fost director al școlilor ortodoxe românești din Transilvania în perioada 1796-1808, protopop (din anul 1805) al unuia dintre cele trei protopopiate din Brașov și apoi vicar general al Episcopiei Ardealului. Este cunoscut pentru publicarea la Sibiu, în 1797, a uneia dintre primele gramatici științifice românești. Un exemplar din

această lucrare rară, de referință în literatura veche românească, există și în Colecțiile Speciale de la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila, pe care o prezentăm publicului în acest număr din revista *Ex Libris*.

Oglinda paginii de titlu: GRAMMATICĂ // RUMÂNEASCĂ // alcătuită // de // RADU TEMPEA // Directorul Școalelor Neounite // Naționalicești prin Mare // le Prințipat al Ar // dealului // cu slobozenia celor mai mari // Sibii // în Tipografia lui Petru Bart.

Note generale

Descriere: Verso paginii de titlu este alb, fără însemnări manuscrise. Primele două pagini sunt nenumotate și au tipărit cuprinsul. Urmează textul propriu-zis (pag. 1 - 218), urmat de ultima foaie nenumotată cu îndreptarea greșelilor tipografice ce spune: *Cu cheltuiala cinst. Radu Verze, Paroh Satului Lung din Săcele*. Este una dintre primele gramatici românești realizate științific. Cheltuielile de tipărire au fost suportate de către preotul Radu Verze din satul Lung, Săcele.

Dimensiuni: 17,5 x 11 cm; 14 x 8,5 cm;

Paginație: In - 8°; 218 p.+ 1[f];

Support material: hârtie simplă fără filigran;

Cuprins: Manual de gramatică românească, folosit în școlile ortodoxe din Transilvania la sfârșitul secolului al XVIII-lea și începutul secolului al XIX-lea. Lucrarea este structurată în trei părți și conține informații referitoare la gramatica limbii române.

Ornamentică: Conține frontispicii, viniere finale, ornamente tipografice. Pe pagina de titlu este tipărită o scenă reprezentată de o casă

țărănească și un turn, împrejmuite de copaci. Capitolul I începe cu un frontispiciu fitomorf. Toate paginile încep cu o săgeată cu vârfuri la ambele capete. La pag. 218 există o vinietă finală reprezentând un înger.

Vedetă responsabilitate:

Tempea Radu – autor.

Referințe bibliografice:

Bianu, Ioan; Hodoș, Nerva. *Bibliografia românească veche: 1716 - 1808*, București, 1910, vol. II, p. 394 - 397.

Note specifice

Legătură: Coperți din carton bej, cotorul și marginile din piele maro, deteriorate în partea de jos, cu șase nervuri. Lipsuri din învelitoarea de piele a cotorului și din învelitoarea de hârtie a copertilor. Forța alb, simplu. Fiind vorba manuale, acestea au cunoscut o utilizare intensă, deteriorări și de multe ori nu au fost păstrate din cauza unor ediții ulterioare.

Stare de conservare: Hârtie îngălbenită, urme de uzură, pete de umezeală. Nu prezintă deteriorări majore. Stare bună de conservare.

Cotă și inventar: IA 11940; inv: 168598.

Carte expertizată în anul 2015 și inclusă după *Legea Patrimoniului* nr. 182 din 1998 în categoria *Fond*.

Gramatica lui Radu Tempea a fost scrisă în scopuri didactice și a circulat pe o arie restrânsă. Spre deosebire de scrierea lui Micu/Șincai, *Gramatica lui Tempea* evidențiază un etimologism temperat (fapt recunoscut de toate studiile care au analizat lucrarea preotului sibian), dat fiind faptul că grafia și grafemele cu care și despre care a scris Tempea au fost cele chirilice.

Semnificativ este și faptul că în privința terminologiei, *Gramatica* lui Radu Tempea folosește atât termenii vechi obținuți prin calchiere, cât și neologisme a căror formă este fie adaptată, fie preluată ca atare din latină¹. Elementele însă redau realitățile gramaticale numai prin termeni neologici, în bună măsură, de origine latină. Simpla alăturare a celor două gramatici arată faptul că Radu Tempea preia terminologia neologică în mare parte din gramatica din 1780.

Ion VOLCU,
bibliotecar

¹ **DRIȘCU, Andreea.** *Elementa linguae daco romanae sive valachicae* (1780) și gramaticile ulterioare. <https://www.scribd.com/document/429488584/15-Andreea-Driscu>, accesat la data de 11.12.2023.

OAMENI, LOCURI, FAPTE - BRAISTORIA

La pas prin Grădina Împărătească, în Brăila de odinioară

Grădina Publică, cunoscută cu două secole în urmă sub numele de Grădina Împărătească, apare în planul Riniev din 1830 ocupând o suprafață de 6 hectare. A fost numită de-a lungul timpului *Grădina Pașei* în timpul ocupației otomane, apoi *Grădina Belvedere* datorită priveliștii deosebite spre Dunăre și Munții Măcinului.

Într-o perioadă în care se vorbea despre Brăila la superlativ (1829-1944), fiind pe rând *Podoabă a Dunării muntene, cel dintâi port român, oraș de mână întâia a Regatului Român*, grădina se bucura de o atenție deosebită din partea municipalității, mai ales că parcul era inițial rezervat protipendadei. Cu timpul, grădina a fost asaltată de o mulțime pestriță.

Aici era parcul preferat al brăilenilor. Veneau să zăbovească puțin pe aleile nemărginite de arbori, să inspire parfumul miilor de albăstrele, trandafiri, petunii, gura leului și regina nopții în peisajul mirific al acestei imense grădini. (Valeriu Avramescu,

Amintiri din cel mai frumos port de la Dunăre, Ed. Istros, 2013, p.43)

În februarie 1864, Anton Cheleru, grădinarul orașului, este trimis la București pentru a aduce modele noi pentru plantația Grădinii Publice. În acest timp au fost construite bufetul, locuința grădinarului și sera, iar în luna mai a aceluiași an municipalitatea decide să angajeze o fanfară pentru domnii orașeni și mulțimea de străini ce se află în oraș pe timp de vară. *Se angajează o bandă streină pentru distracțiunea publicului care să cânte regulat joia și duminica, de la orele 5.30 d.a. până la 10, cu preț de una sută doisprezece lei. Fanfara concerta în chioșcul construit din metal dantelat cu feneria noului stil. Acordurile orchestrei se auzeau dincolo de porțile grădinii. Din repertoriu nu lipsea Strauss, dar nici Valurile Dunării de Ivanovici. În zilele de sărbători grădina era ticsită de soldăți și de corporațiile muncitorești din oraș, petrecând cu ploi de confeti și serpentine sau la Casino (astăzi*

restaurantul *Privighetoarea*), a cărei terasă dădea spre Dunăre. (Ioan Munteanu, *Stradele Brăilei*, Ed. Proilavia, 2021, p.151-153)

În 1892 a fost construită fântâna arteziană din mijlocul grădinii, completată doi ani mai târziu cu două statui, un cioban și o ciobăniță, după care urmează înzestrarea grădinii cu un ceas de flori, unic în țară în momentul inaugurării.

Principalul punct de atracție era Castelul de Apă, care a fost ridicat între anii 1912 și 1913 ca o construcție modernă ce asigura alimentarea cu apă a mai mult de jumătate din oraș. Conceput în stilul Renașterii timpurii italiene, având 35 de metri, la momentul acela era considerat cea mai înaltă construcție de acest gen din țară. Pe lângă turn de apă, în decursul timpului a fost folosit și ca foișor de foc, depozit de vin, terasă de vară, cofetărie și restaurant cu platformă rotativă, turn de televiziune etc. (idem, p. 155)

În parc mai putem admira busturile lui Panait Istrati, Mihai Eminescu, Mihail Sadoveanu, un *Nud* și o siluetă adolescentină denumită *Extaz*, ambele realizate din bronz. În fosta casă a grădinarului, o cochetă vilă ridicată în stil brâncovenesc, a luat ființă în 1984 Casa Memorială *Panait Istrati*, după ce în anii '70, aici au funcționat două cercuri ale *Casei Pionierilor*.

Expresii vii ale acestei perioade sunt cărțile poștale ilustrate care au ajuns până la noi și care surprind crâmpie din istoria acestui parc, recuperând parfumul de epocă pe care, de altfel, îl emană și astăzi. Privind o carte poștală veche cu această splendidă grădină ne putem închipui printr-un exercițiu simplu de imaginație mirajul acelor timpuri de mult apuse: acordurile valsurilor vieneze, parcul ca un loc al romantismului și al eleganței, mărginit de case boierești, aleile străjuite de copaci monumentali, doamne și domni în costume de epocă, jandarmi de stradă și copii alergând cu cerul.

Laura CAPLEA,
bibliotecar

Înființarea Școlii de Arte și Meserii la Brăila

În secolul al XIX-lea, preocuparea clasei politice pentru ghidarea tinerilor spre o școlarizare de specialitate s-a materializat prin inițiative sporadice, astfel încât, în 1899, când Spiru Haret a prezentat corpurilor legiuitoare proiectul pentru organizarea învățământului profesional, existau doar câteva școli de meserii înființate de stat: Școala de Arte și Meserii din Iași, Școala de Arte și Meserii din București, școala din Valea Boului (Prahova) și secția de meserii de la școala din Armășești (Ialomița).

Inițiativele județene au dus la apariția a 20 de școli, 15 dintre ele având o existență vremelnică. Misiunea acestor proiecte consta în revitalizarea meșteșugurilor tradiționale și fructificarea potențialului lor în vederea pregătirii unor *meseriași necesari industriei*.

Premergător proiectului lui Spiru Haret, chestiunea învățământului profesional fusese abordată timid de legi sau regulamente, adesea abrogate din cauza instabilității politice, dezvoltării slabe a instrucțiunii elementare, lipsei personalului calificat, administrării deficitare și concurenței atelierelor cu tradiție. Dispozițiile care au intrat în vigoare vizau statutul școlilor de arte și meserii existente deja, crearea de cursuri primare suplimentare sau fondarea de secții (atelier), care puteau fi alipite școlilor primare superioare. Legea din 9 iulie 1901 a contribuit major la dezvoltarea învățământului profesional din țara noastră. Pentru a asigura continuitatea procesului de învățământ, complementar școlilor superioare de meserii din Iași și București, au fost organizate alte două categorii de școli: școlile elementare de meserii și școlile inferioare de meserii.

Școlile elementare, cu o durată de doi ani și jumătate, aveau drept scop difuzarea *industriilor mici și meseriilor domestice între săteni*. Procesul educațional era aproape în totalitate dedicat practicii, în domenii diverse: prelucrarea lemnului, împletitul (papură, răchită, paie), prelucrarea fierului, olăritul, țesutul, realizarea frânghiilor, croitoria, jocăria și cizmăria.

Școlile inferioare de meserii erau destinate mediului urban și aveau drept scop pregătirea de *meseriași* pentru diferitele ramuri ale industriei prezente sau în curs de stabilire în localitățile respective. Cursurile, atât practice,

cât și teoretice, aveau o durată de cinci ani și vizau domenii precum: fierăria, lăcătușeria, mecanica, tinichigieria, tâmplăria de mobilă și pentru arhitectură, sculptura în lemn, cizmăria, ceramica, sculptura în piatră, croitoria, fabricarea pălăriilor, curelăria și țesutul covoarelor.

Școlile superioare de meserii erau concepute pentru învățarea meseriilor care necesitau cunoștințe teoretice aprofundate. Cursurile aveau o durată de șase ani, dintre care patru de studiu în instituția propriu-zisă și alți doi de practică, care putea fi făcută în ateliere particulare și/sau ale statului. Printre disciplinele teoretice figurau: aritmetica, geometria elementară, algebra, geometria descriptivă, mecanica, construcții de mașini, fizica, chimia, tehnologia și desenul. Atelierele ofereau specializări care veneau în întâmpinarea amplelor proiecte și construcții publice: prelucrarea fierului, a lemnului și sculptura. Până în 1928, specializările s-au diversificat: *rotărie, modelărie, garaj de automobile, lăcătușerie, ajustaj, cazangerie, lipire oxi-acetilenică, forjă, tinichigierie, turnătorie în fontă și bronz, nichelaj și galvanoplastie, cizelaj, vopsitorie și tapițerie, electricitate, croitorie și încălțăminte*.

În 1909, cele 52 de școli de meserii se mândreau cu 1.239 de absolvenți, iar dintre aceștia, doar 34 nu practicau meseriile studiate. În 1911, numărul lor crescuse simțitor, atingând cifra de 2.000 de absolvenți. În intervalul 1900-1908, școlile superioare de arte și meserii din Iași și București au înregistrat 548 de absolvenți. Elevii absolvenți deveneau mână de lucru calificată în firmele și societățile care colaborau cu arhitecții renumiți ai perioadei. Astfel, prin activitatea lor, și-au adus o

importantă contribuție la conturarea arhitecturii neoromânești și la răspândirea noului stil în arhitectura domestică urbană.

În toamna anului 1901, a luat ființă Școala Inferioară de Meserii a Comunei Brăila. Dumitru Moiescu, primarul urbei de la acea vreme, a contribuit în mare măsură la înființarea școlii, unde *tineretul dornic de a învăța meserie, se adună tot mai mulți, îndemnându-se cu multă râvnă spre industrie, una din ramurile cele mai necesare țării noastre, mai cu seamă astăzi*, după cum se arată într-o prezentare a școlii.

La propunerea Ministerului Instrucțiunii, primarul Dumitru Moiescu a pus la dispoziție unul dintre localurile școalelor *primare de băeți*, local situat pe Bulevardul Carol, Primăria Brăila luându-și obligația de a plăti și personalul școlii.

În anul 1903, localul Școlii Inferioare de Meserii, devenind neîncăpător, din cauza numărului mare al elevilor, Ministerul Instrucțiunii a solicitat din nou ajutorul Municipiului Brăila, cerând mărirea spațiului.

În acest scop, au fost mărite ambele aripi ale clădirii la parter, a mai fost construit un etaj și a fost mărită curtea școlii printr-o expropriere, făcându-se astfel o ieșire și în strada Plevnei.

În anul 1923, școala a trecut în subordinea directă a Ministerului Instrucțiunii, care și-a luat obligația de a plăti personalul didactic și administrativ, subvenționând în același timp școala și cu un număr de treizeci de burse pentru elevii săraci, precum și pentru fiii de țărani și de funcționari.

Localul școlii a rămas în proprietatea Primăriei, fără a percepe chirie, ba încă la propunerea Ministerului Instrucțiunii pentru strângerea unui fond necesar construirii unei noi clădiri pentru școala de meserii, Municipiul Brăila a hotărât să aloce pentru Școala Inferioară de Meserii Brăila, o subvenție de 250.000 de lei pe an.

Școala a început cu patru secțiuni la care, treptat, s-au adăugat mai multe ramuri ale meseriilor predate. La început avea 30-40 de elevi și a crescut până la aproape 300 în apropierea celei de-a Doua Conflagrații Mondiale.

Directorii Școlii Inferioare de Meserii Brăila au fost, începând din anul 1901: A. Tomaide, profesor de calligrafie și desen la liceul local (1901-1904), inginer Amedeu Ionescu (1904-1908), inginer Filimon Sudețeanu, un om dedicat și un adevărat părinte pentru elevi și profesori, care s-a implicat foarte mult în diversificarea cursurilor (1908-1919), institutor Stan Andreescu, care a modernizat atelierelor școlii (1919-1920). După inginerul F. Petrescu, care a stat foarte puțin timp în funcție, în anul 1921, a fost numit director I. Bonifaciu, absolvent al Școlii Superioare de Arte și Meserii – Iași, până în anul 1926, când a fost numit ca director George Stănescu, absolvent al Școlii Superioare de Arte și Meserii – București, un om cu o altă viziune și având o experiență de peste 23 de ani în serviciile tehnice ale statului, însărcinat și cu predarea cursurilor de desen industrial, mecanică și electricitate. Ca fost bursier al Municipiului Brăila, George Stănescu a înțeles direcțiile în care trebuie să se dezvolte școala.

Cu ajutorul Primăriei Brăila, a reușit să închirieze o clădire în care a luat ființă un internat în care puteau fi cazați 60 de elevi proveniți din familii sărace, fii de țărani și de funcționari, cărora li se asigurau și mesele zilnice prin subvenția de 100.000 de lei oferită de Prefectura Județului Brăila.

În 1926, școala ajunsese la un număr de 230 de elevi, dintre care 60 interni, iar restul externi, cu cinci secții, și anume:

1. Lăcătușărie-Fierărie, care a fost completată și de specializarea Electro-Mecanică, cu 66 de elevi, condusă de Dumitru Anghelescu, maestru definitiv, având ca ajutoare doi absolvenți ai școlii: Dumitru Nisipeanu și Radu Neacșu, ca maeștri suplinitori.

2. Secția de Tâmplărie de mobile, cu 50 de elevi, condusă de maestrul I. Bordeanu, absolvent al Școlii Inferioare de Meserii Brăila, care predă și cursul de Tehnologia lemnului. La această secție, s-a adăugat și o clasă de Sculptură în lemn, condusă de maestrul T. Ciocan, un adevărat artist al acestei meserii, care predă și cursul de Desen ornamental.

3. Secțiunea de Alămărie-Tinichigerie artistică, cu 49 de elevi, condusă de maestrul definitiv Dumitru Raba, un vechi absolvent al Școlii Superioare de Arte și Meserii Iași, care predă și cursurile de Tehnologia metalelor și Desen de proiecție. Tot aici a fost înființată și secția de Galvanoplastie, condusă tot de Dumitru Raba și de maestrul titular Dobre A. Gheorghe, absolvent al Școlii Inferioare de Meserii din Brăila.

4. Secția de Croitorie, cu 41 de elevi, condusă de I. Ștefănescu, maestru definitiv, absolvent al

Școlii Comunale de Meserii din Iași; cel mai vechi maestru al școlii, prezent de la înființarea ei și care predă cursurile de Tehnologia textilă și Desen industrial.

În anul 1926, pe lângă Secția de Electro-Mecanică, la stăruințele maestrului G. Stănescu, s-a mai înființat și Secția de Încălțăminte, avându-l ca maestru pe Ștefan Lupașcu, ce avea două ateliere de profil în oraș.

În școală, pe lângă cursurile practice, a fost stabilită și programa de ordin teoretic pentru fiecare specialitate, care corespundea cursurilor predate în *școalele secundare*, după o programă analitică întocmită de Ministerul Instrucțiunii Publice și care erau predate de profesori ai liceelor brăilene sau de absolvenți ai școlilor speciale de meserii.

Absolvenții aveau dreptul să urmeze și alte școli similare superioare pentru a-și desăvârși și perfecționa specializările.

Școala, prin secțiunile ei de practică, executa lucrări după programa analitică, precum și lucrări comandate din afară. Lucrările erau executate de elevii școlii, sub supravegherea maestrilor de specialitate. Școala avea un bogat muzeu, care putea fi vizitat, și cele mai bune lucrări executate în decursul anilor erau expuse acolo.

În anul 1906, când a fost expoziția de la București, Școala Inferioară de Arte și Meserii a fost premiată cu medalia de aur pentru lucrările prezentate.

Înființarea Școlii Inferioare de Meserii din Brăila a fost un succes, dar, tributare vremurilor, fondurile nu erau de ajuns pentru dezvoltarea extinsă și achiziționarea de echipament pentru practică și lucru.

Astfel, directorul instituției, domnul George Stănescu, într-un memoriu înaintat Primăriei Brăila în data de 20 noiembrie 1926, afirma:

Pentru procurarea de material, școala are un fond foarte mic dela Onor. Ministerul Instrucțiunii, cu care se poate face față cumpărării de material la lucrările ce se execută în școală.

Pentru a se executa lucrări se ajută cu comenzi primiți din afară.

Este absolută nevoie de o secție de aplicație, unde se pot concentra absolvenții școlii, pentru a primi spre executare orice comenzi, a lua parte la orice licitații, pentru executarea diferitelor lucrări ale Municipiului sau județului, dând astfel posibilitatea dezvoltării de cunoștințe ale absolvenților, în același timp realizându-se un venit cu care se poate ajuta cei cinci ani ai școlii, pentru cumpărări de materiale, scule, mașini, unelte de cari școala are absolută nevoie.

Pentru înființarea acestei secțiuni se va face un raport detaliat cerându-se ajutorul tuturor autorităților, pentru a lua ființă cât mai repede această secțiune, care va tranșa una dintre problemele cele mai vitale a acestei școli și a absolvenților, maestrilor de mâine.

Localul școlii față de aglomerația elevilor devine din ce în ce mai neîncăpător.

Școala Inferioară de Arte și Meserii Brăila a fost închisă în timpul celui de-al Doilea Război Mondial și redeschisă, în 1956, sub conducerea comunistă. Școala a luat ființă la data de 1 ianuarie 1956 sub denumirea Școală tehnică de maiștri lăcătuși și tinichigii, în conformitate cu HCM nr. 91/1955 și a parcurs un drum lung sub diferite denumiri, dar având același for tutelar – UCECOM.

Planul de școlarizare în primul an de funcționare era de 55 elevi formând două clase. Localul situat în strada N. Bălcescu nr. 7 dispunea de patru săli de clasă, de 120 de locuri în internat, iar la cantină de câte 60 de locuri pe serie.

În ianuarie 1977, s-a inaugurat un nou local amplasat pe șoseaua Râmnicu Sărat nr. 78, compus din opt săli de clasă, două laboratoare, un cămin cu 300 de locuri, o cantină cu 100 locuri pe serie și o centrală termică.

După 1990, oferta de școlarizare s-a diversificat, în concordanță cu solicitările întreprinderilor mici și mijlocii, ale întreprinzătorilor particulari.

Actualmente există licee și colegii tehnologice, unele școli profesionale, diferite cursuri de calificare sau reconversie profesională, sprijinite de programele europene. Interesul autorităților centrale este, în această direcție, foarte scăzut și nu are nicio legătură cu cerințele de pe piața muncii, iar meseriași, cum se spune, sunt din ce în ce mai puțini.

Leonard NECULAE,
redactor

Potențialul turistic al orașului Brăila

În Lista Monumentelor Istorice (LMI) din România, menținută și actualizată periodic de către Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național din România – ultima actualizare datând din anul 2015 – județul Brăila figurează cu 180 de monumente. E cel mai mic număr de monumente istorice, plasându-ne pe ultimul loc din țară în ceea ce privește evidența moștenirii de la înaintași. Spre comparație, Ialomița are 227, Galați – 263, Călărași – 284, Buzău – 869, iar la extrema de sus, Mureș – 1.018, Argeș – 1.022, Sibiu – 1.054, Dâmbovița – 1.237, Iași – 1.637, Cluj – 1.971, Prahova – 1.975 și, cu cele mai multe monumente înregistrate, București – 2.669.

Orice brăilean care a călătorit prin țară și a vizitat o parte dintre orașele României își poate da seama că numărul din dreptul județului nostru este unul nedrept de mic. Cel puțin la nivelul reședinței de județ, Brăila *stă* mult mai bine decât orașe precum Buzău, Călărași, Slobozia sau Galați. Centrul nostru istoric ne apropie mai degrabă de Brașov, Sibiu sau Sighișoara – prin suprafață, reprezentativitate pentru o anumită perioadă istorică, bogăție a stilurilor etc. Astfel, dacă Brașovul și Sibiul sunt emblematice pentru cetățile medievale transilvane, cu o populație multietnică specifică evoluției istorice a Ardealului, iar Sighișoara are particularitatea de a conserva cetatea săsească înființată în secolul al XII-lea, Brăila încă păstrează foarte bine urmele celui mai important port comercial al Țării Românești din a doua jumătate a secolului al XIX-lea cu reverberații până în prima jumătate a veacului următor când, deși a scăzut în importanță ca urmare a formării Regatului României și, mai apoi, a României Mari, având concurenți redutabili în porturile Galați, Sulina și, mai ales, Constanța, a continuat să fie unul dintre orașele-port importante ale țării.

În *Monumentele istorice ale orașului Brăila*¹, Ioan Munteanu indică drept suprafață a centrului istoric al municipiului valoarea de 140,82 ha. Este vorba despre o arie care acoperă destul de bine fosta zonă a fortificației otomane cu

șanțurile de apărare, cu tot, cuprinsă între Dunăre și arcul format de Bulevardul Al. I. Cuza, la care am adăuga prelungiri până la Piața Halelor – cazul Străzii Mihai Eminescu (fostă Republicii, fostă Regală) – și alte *insule* care păstrează monumente cu valoare istorică și culturală. Deși nu este singura zonă brăileană cu potențial turistic, aria menționată este extrem de bogată în clădiri ridicate în perioada de glorie economică și intelectuală a orașului și are avantajul că oferă un muzeu în aer liber al unui trecut nu foarte îndepărtat, însă foarte pitoresc. Varietatea stilurilor arhitecturale este specifică trecerii de la secolul al XIX-lea la al XX-lea și dovedește educația și cultura proprietarilor, dimensiunile construcțiilor vorbesc despre prosperitatea lor, iar povestea acestora ne spune istoria comunităților etnice care s-au stabilit aici și au contribuit la îmbogățirea materială și spirituală a locului. Fostele cartiere elene, al grecilor bogați și al celor mai puțin înstăriți – ultimul cunoscut în epocă după numele turcesc, Carachioi (Kara Köy – satul negru) – sau zona locuită în mod tradițional de comunitatea evreiască, care cuprinde actuala stradă Mihail Sebastian (fostă Uliță ovreiască), bisericile grecească, bulgărească, armenească, catolică, lipovenească și templul coral reprezintă urme palpabile, concrete ale trecutului multietnic al Brăilei. Istoria Bisericii *Sfinții Arhangheli* din Piața Traian, construită în perioada fortificației otomane pe post de casă de rugăciuni musulmană intră în aceeași categorie. Tot din perioada de dinaintea eliberării, o resursă foarte pitorească, cu un uriaș potențial turistic, este reprezentată de fostele hrube – prea puțin cunoscute chiar de către specialiști, dar care înfierbântă imaginația publicului larg.

¹ Munteanu, Ioan. *Monumentele istorice ale orașului Brăila: o istorie ilustrată*. Brăila: Proilavia, 2026, p. 9

Există interes turistic din partea vizitatorilor orașului. Mihaela Camelia Roșu, care face tururi ghidate pietonale în centrul vechi de peste 5 ani, a observat la *firul ierbii* creșterea interesului românilor pentru orașul nostru. Brașova începe să fie (re)descoperită de către conaționali. O statistică... empirică arată că cei mai mulți vizitatori interesați de istoria locului vin din București, urmați de cei din Prahova și din Constanța. Desigur, proveniența turiștilor este mult mai variată. Îmbucurător, nu doar românii ne redescoperă urbea. Numărul turiștilor străini este și el în creștere. De la vapoarele cu grupuri de turiști care opresc din ce în ce mai des în port și până la grupulețe de 2-3 persoane care pot fi văzute fotografiind clădiri din centrul istoric în timp ce comunică între ele în limbi străine, creșterea curiozității față de ceea ce avem este evidentă.

Avem așadar ce arăta și am avea și cui să arătăm. Ar fi loc de mai mult? Evident, da! Creșterea numărului de vizitatori, deși reală, este totuși mică, orașul este prea puțin cunoscut pentru istoria și clădirile sale, mulți români asociindu-l mai degrabă cu cuțitari și cu Nicușor de la Brașova, decât cu Ana Aslan sau Mina Minovici, de exemplu. Așezat la confluența Orientului cu Occidentul, la întretăierea rutelor mai multor imperii – țarist, otoman, habsburgic și chiar francez și britanic – portul brăilean a fost un important nod comercial european, marile mori de cereale de pe malul Dunării – *Violatos* și *Lychiardopoulos* – măcinau zilnic vagoane de cereale folosind tehnologie și specialiști din Occident, dar exportau, în special, în Orient și nordul Africii. A existat o eferescență economică, care a dus la una culturală pe măsură, și care a făcut ca locul căruia îi aparținem să dea lumii personalități de prim-plan în mai toate domeniile creației umane. Deși din același oraș port la

Dunăre – sau din împrejurimi –, marile nume brăilene aveau o origine etnică și socială foarte diversă. Panait Istrati a fost un eleno-român de origine modestă, dar Ana Aslan a fost o armeană provenită dintr-o familie înstărită, Maria Filotti a fost o grecoaică simplă din comuna Batogu, în timp ce familia lui Mihail Sebastian – născut Iosif Hechter – aparținea mai degrabă clasei de mijloc, Constantin Hepites și fiul său Ștefan erau greci înstăriți, dar Constantin Sandu-Aldea era un fiu de țaran român din Tichilești, Hariclea Hartulari Darclée și Gheorghe Munteanu-Murgoci s-au născut în căruță, în timp ce familiile lor doar treceau prin Brașova, cu toate acestea au ajuns nume de rezonanță europeană și exemplele pot continua pe câteva sute de pagini... Unele dintre aceste nume au lăsat urme de cerneală pe hârtie, alții pe celuloid sau alte mijloace de înregistrare specifice vremii în care au trăit, iar alții au lăsat urmașilor construcții din ciment și cărămidă.

Cine se plimbă pe străzile elegant trasate ale zonei vechi a orașului poate vedea cu ochiul liber vestigiile anilor de glorie ai Brașovei. E adevărat că multe dintre aceste clădiri sunt în stare deplorabilă. Un ochi atent și binevoitor le poate reconstitui aspectul cu ajutorul imaginației, dar s-ar câștiga mult mai mult dacă aceste clădiri ar fi restaurate profesionist. O veste bună e dată de faptul că, pe lângă implicarea autorităților locale, în Brașova s-au ridicat în ultimii ani investitori privați care au salvat multe clădiri emblematice din centrul istoric și dau semne că o vor face și în viitor. Astfel, un turist care vine azi în orașul nostru poate vizita pe lângă secțiile Muzeului Brașovei *Carol I* sau al Bibliotecii Județene *Panait Istrati*, restaurate de către autoritățile locale, sau Biserica *Buna Vestire* – mai cunoscută brăilenilor sub numele de *Biserica Greacă* – și restaurantele *Carol* sau *Casa Domnească*, aflate în proprietatea privată a unor antreprenori locali cu minte deschisă

și bun gust, care au investit pentru restaurarea clădirilor istorice în care acestea funcționează. Și nu sunt singurele exemple, dar sunt cele mai emblematice, în acest moment. După ce își va fi potolit foamea cu mâncăruri rafinate, turistul în orașul nostru are și posibilitatea să înnopteze într-un hotel deschis într-o clădire de patrimoniu. Cele mai la îndemână nume sunt *Casa Popeea* și *Sir Luxury Hotel*, ambele funcționând în centrul istoric, ambele renovate și decorate cu un bun gust desăvârșit. Nici acestea nu sunt singurele opțiuni de cazare în centru, dar sunt cel mai recent și spectaculos puse în valoare. În ceea ce privește casele memoriale ale numărului uriaș de personalități pe care le-a dat Brăila, lucrurile stau mult mai rău. Doar casa în care s-a născut Ana Aslan – și pe care familia a cumpărat-o de la familia Hepites – e vizitabilă. Casa memorială *Panait Istrati* din Grădina Publică nu a avut nicio conexiune relevantă cu scriitorul în timpul vieții acestuia, fiindu-i dedicată postum, deși există

în oraș o mulțime de alte clădiri legate direct de biografia autorului de notorietate mondială – atât de multe, încât s-ar putea face chiar un itinerar istratian în Brăila. Pentru Mihail Sebastian, autor al cărui jurnal a fost dramatizat pentru scenele de pe Broadway, nu avem nici măcar o placă comemorativă pe clădirea în care s-a născut. Există însă o cameră care-i poartă numele în foaierul Teatrului *Maria Filotti*, altă bijuterie arhitectonică locală care poate fi vizitată.

Dar turismul nu trebuie să se limiteze doar la centrul vechi. În primul rând, pentru că există și alte zone cu importanță istorică și culturală locală în oraș. Apoi, pentru că sunt locuri care au ce oferi și în împrejurimi. Lacul Sărat e cunoscut pentru proprietățile nămolului de peste un secol. În ultimii ani, datorită unor investiții private, vechea stațiune a căpătat o față nouă, prin deschiderea centrului de terapii spa, wellness și tratamente balneare *Alma*.

Tot în categoria locurilor care merită vizitate trebuie menționat și Parcul Natural Balta Mică a Brăilei, o Delta Dunării în miniatură, între brațele fluviului, înainte de formarea deltei propriu-zise. O altă zonă de interes turistic în vecinătatea noastră, deși în alt județ, o reprezintă Munții Măcinului, cu Parcul Național aferent. De când cu inaugurarea podului peste Dunăre, accesul în județul vecin se face mult mai ușor, iar Brăila este cel mai apropiat oraș cu fond de clădiri istorice care merită vizitate – Galațiul fiind mult mai sărac în această privință.

În concluzie, Brăila are ce arăta, are ce povesti, are cu cine se mândri. Doar că o face prea puțin, de multe ori neadecvat și neprofesionist. Ar ajuta o strategie coerentă de promovare care să reunească eforturile și interesele, atât ale autorităților locale, cât și – mai ales – ale celor private. Este necesară o viziune pe termen lung care să traseze direcții de dezvoltare – cum anume să se restaureze, cum să fie încurajată restaurarea, cum conservăm – dar și interdicții – multe clădiri au fost desfigurate cu bună știință chiar de către actualii proprietari, zonele naturale sunt defrișate și poluate, pescuitul se face nesustenabil etc. Există șansa dezvoltării turismului la Brăila și e bine să profităm de ea, dar trebuie să ne implicăm mai mult și să facem un pic de efort pentru asta.

Cătălin Rîșnoveanu,
bibliotecar

PORTRET DE BIBLIOTECAR BRĂILEAN

Nume și prenume: Olimpia MORARU
Studii: Facultatea de Litere,

Universitatea Spiru Haret

Ocupația: bibliotecar – Centrul Multicultural

Familie: căsătorită, doi copii

Ce vă doreați să deveniți când erați copil?

Întrebarea aceasta mă îndeamnă la reflecție și îmi provoacă zâmbete nostalgice. Privind în urmă, pot spune cu siguranță că întotdeauna m-au atras școala și cărțile. Școala a fost un dat firesc, toți am trecut pe acolo, însă atmosfera construită de învățătoarea în clasa căreia am avut norocul să fiu m-a determinat să mă îndrăgostesc de această profesie și să îmi doresc și după absolvire să mă întorc în școală. Iubirea pentru cărți o datorez tatălui meu. Șofer fiind, petrecea foarte mult timp în mașină, iar în pauzele pe care le lua de la condus, îi plăcea să citească. Așadar, eu m-am născut într-o familie cu cărți, aflate tot timpul la vedere, cu o bibliotecă plină și cu un tată grijuliu, care obișnuia să ne procure și nouă, copiilor, cărți potrivite pentru vârsta noastră, recomandate de doamna de la librărie. El prefera cărțile de geografie, despre călătorii și istorie, dar pe lângă acestea cumpăra întotdeauna și pentru noi. Elevă fiind, cele două pasiuni s-au împletit, într-un mod captivant pentru mintea mea de copil, atunci când am pătruns în biblioteca școlii, care era mult mai

mare comparativ cu cea de acasă. Îmi amintesc cât de fascinată am fost de numărul cărților de acolo. Revenind la întrebare, cred că întotdeauna mi-am dorit să lucrez în școală, deoarece în mediul acela mă simțeam foarte bine.

Ce v-a determinat să vă îndreptați către studiile urmate? Unde ați lucrat după terminarea studiilor?

Timp de paisprezece ani, începând din 1990, am lucrat ca învățător necalificat la Școala Gimnazială din Latinu, în județul Brăila, unde am fost repartizată în urma unui examen. Am făcut facultatea mai târziu, abia în 2006, din dorința de a lucra în oraș, pentru evitarea navetei. În plus, în toți anii în care am profesat ca învățător nu cred că am avut vreo generație să nu lucrez simultan. Se cuplau clasele I cu a II-a, a II-a cu a III-a, chiar și a III-a cu a IV-a, clase dificile ca materie, și era destul de complicat să lucrezi în felul acesta. Dar nu erau copii mulți în mediul rural și atunci se impunea această metodă de lucru. An de an dădeam examene, aveam cursuri, pregăteam planuri de lecții zilnic pentru absolut toate orele, chiar dacă era vorba despre muzică sau sport, așa că toată această rigoare profesională mi-a fost de folos când am optat pentru continuarea studiilor. Am fost autodidactă în timpul facultății, de asemenea vârsta m-a determinat să fiu mult mai serioasă decât aș fi fost poate imediat după terminarea liceului, ceea ce a reprezentat un plus pentru evoluția mea profesională.

Care a fost traseul profesional urmat?

După terminarea facultății, o cunoștință educatoare mi-a propus să lucrez cu copiii foarte mici, de grădiniță și să le predau limba engleză. A contat foarte mult în luarea deciziei faptul că propriii mei copii crescuseră și că îmi doream să petrec mult mai mult timp cu ei, așa că am acceptat provocarea. Mi-a plăcut atât de mult să lucrez cu cei mici, încât nu mi-am mai dorit să continui ca învățător într-o școală. Îmi amintesc cât de entuziasmați erau înainte de fiecare întâlnire. *A venit teacher!* era replica pe

care o auzeam în fiecare dimineață, rostită cu cele mai sincere și vesele glasuri. Era deja 2009, generațiile în școli se schimbaseră, nu mai erau atât de respectuoși cu profesorii, chiar și pe stradă se observau lucrurile astea, așa că am rămas să lucrez la grădiniță până în 2017.

Ulterior, o altă cunoștință a înființat un fel de after school și mi-a propus să colaborăm pe partea de limbă engleză, pentru copii de până la 12 ani. M-a atras ideea, pentru că erau grupuri mai mici, formate din copii care voiau să învețe limba engleză cu adevărat. Visurile noastre erau mai mari, însă s-a oprit activitatea din cauza pandemiei.

Ce v-a determinat să vă schimbați profesia?

În timpul pandemiei, am avut parte de o perioadă oarecum confuză în ceea ce privește traseul profesional. Nu mai puteam lucra direct cu copiii, la școală era riscul și mai mare de a te îmbolnăvi, așa că am devenit temătoare. Însă m-am bucurat enorm când am văzut că Biblioteca Județeană *Panait Istrati* a scos un post la concurs. M-am gândit că o astfel de șansă îmi va oferi posibilitatea să revin practic în copilărie, alături de cărțile pe care le iubeam atât de mult. Așa că am încercat, am dat examen și inițial am ocupat un post la Secția Împrumut pentru Adulți. Am fost foarte încântată, printre atâtea cărți. La început nu am intrat în contact cu publicul, în continuare erau restricții, însă unul dintre primele gânduri ale mele a fost că, de regulă, nu veneau suficient de mulți tineri la bibliotecă. Cunoșteam câteva fete, care deja deveniseră adolescente, despre care știam că le plăcea să citească, dar cumva erau marginalizate de colegi. Așa că m-am gândit să fac un club de lectură și să le pun în legătură, pentru că nu se cunoșteau, nu erau de la aceleași școli. Nu a fost un club cu foarte mulți membri, dar cred că scopul meu a fost atins, pentru că fetele s-au împrietenit. Acum însă au ajuns clasa a XII-a și nu mai au timp de citit, așa că am suspendat activitatea clubului de lectură.

Am continuat cu ceea ce știu eu mai bine, și anume cu limba engleză pentru cei mici, atelierul propus având un succes deosebit. Cât timp am lucrat la grădiniță, am învățat că ceea ce le place copiilor este să învețe prin joc, chiar dacă sunt clasa a III-a sau a IV-a. Atmosfera la atelierul de la bibliotecă nu este ca la școală, iar ei sunt foarte

încântați, prin urmare am copii care vin deja pentru al treilea an la această activitate.

Trecerea de la Secția Împrumut Adulți la Centrul Multicultural, având în vedere că lucram tot în bibliotecă și că pe o parte dintre colegi îi știam, nu a fost un lucru dificil. La Împrumut Adulți aveam mai multe colege și, fiind începătoare, dacă nu știam ceva, puteam întreba. La Centrul Multicultural am avut această temere inițial, că nu mă voi descurca singură, dar nu a fost cazul. Și colegii de aici mi-au sărit în ajutor de câte ori a fost nevoie. Eu mă ocup de cărțile în limba engleză, iar în timpul care îmi rămâne, încerc să învăț și catalogare. Dar având în vedere că am și atelier, încet-încet, încerc să învăț din toate. Consider că este un lucru bun faptul că am fost oarecum într-o continuă schimbare în ultima vreme, pentru că mereu învăț ceva nou, sunt tot timpul ocupată, ceea ce mă face să nu mă plictisesc.

Ce vă place cel mai mult la meseria dumneavoastră?

Prețuiesc faptul că meseria de bibliotecar îmi oferă posibilitatea să intru în contact cu oamenii. Sunt o persoană sociabilă și îmi place să interacționez cu ceilalți. Faptul că sunt aproape de cărți este un alt lucru benefic pentru mine. În copilărie, nu aveam filme la dispoziție și ajungeam să trăiesc odată cu personajele din cărți, să îmi imaginez lumi și să pătrund cu puterea minții acolo. Întorcându-mă la cărți în acest moment al vieții mele, încerc să îmi găsesc suficient timp să citesc pentru că mă relaxează și mă face să mă simt bine.

Momentul definitoriu/ personalitatea care v-a marcat în carieră?

Nu este greu deloc să răspund la această întrebare. Doamna învățătoare Dinulescu Ecaterina, care mi-a îndrumat primii pași la Școala Gimnazială nr. 13, actualmente *Nedelcu Chercea*, este modelul meu profesional. Când am intrat în clasa I, dumneaei nu era de foarte mult timp învățătoare, însă a rămas pentru mine un exemplu de devotament față de copiii pe care i-a educat. Mi-o amintesc ca pe o persoană destul de severă, dar corectă. Ulterior, mi-am dat seama că am învățat multe lucruri în acei ani, că dumneaei a fost omul care a pus bazele a ceea ce

am devenit. Așa că, ajungând în situația de a fi învățătoare, am încercat să lucrez ca ea, voiam să fiu serioasă și îmi doream ca elevii să învețe foarte mult de la mine și să nu ne uităm unii pe alții peste ani. Și într-adevăr, am ținut legătura cu elevii mei, cumva mă vedeam asemenea învățătoarei mele, pe care, din când în când o sun sau chiar o vizitez. La 82 de ani, mă roagă uneori să îi recomand cărți, ceea ce mi se pare un lucru remarcabil. Întotdeauna teoria e diferită de practică și, atunci când am intrat în învățământ, am avut nevoie de sprijin și îndrumare, pe care le-am găsit mereu la dumneaei, motiv pentru care îi sunt recunoscătoare.

O altă persoană pe care aș vrea să o amintesc este tatăl meu, care mi-a deschis plăcerea pentru lectură. Am și acum prima carte pe care am primit-o de la el, despre Nadia Comăneci. Aveam 7 sau 8 ani și a fost cadou de aniversare.

Care este momentul cel mai frumos din activitatea de bibliotecar? Este o meserie care vă oferă satisfacții?

Cel mai drag moment s-a petrecut la primul Club de Vacanță la care am participat, când, într-o singură zi, s-au ocupat toate locurile la atelierul de limba engleză pe care l-am propus. Cumva mi-am dat seama că cei mici își doresc să învețe. Eu avusesem câteva întâlniri la atelier înainte de vacanță și atunci când am anunțat atelierul pe timpul verii, unii dintre participanții la atelier au venit cu prietenii și așa s-au ocupat foarte repede toate cele 20 de locuri. Am simțit atunci că e util ceea ce mi-am propus eu să fac cu ei.

De asemenea, trebuie să apreciez colectivul în care lucrez, faptul că este unit, tânăr, cu idei inovatoare, ceea ce mă motivează. Simt că sunt susținută și eu îi susțin la rândul meu. Lucrăm cu copii deseori, așa că încercăm să decorăm sediul în funcție de evenimente, pentru ca ei să se simtă bine. Uneori e chiar ca într-un basm. Ideile vin de la colegele mai tinere de obicei. E o muncă deosebită acolo, iar finalul e de fiecare dată spectaculos. Abia așteptăm să decorăm din nou de Crăciun anul acesta. Ideile se leagă, se lucrează în echipă, sunt colegi care au talent artistic, apoi alții au un spirit critic mai dezvoltat, o privire obiectivă. Fiecare își susține rolul, și astfel ies lucrurile deosebite și frumoase. Nu contează a cui este activitatea, lucrăm în echipă, ne ajutăm și, într-o astfel de atmosferă, nu se poate să nu apară satisfacții.

Ce înseamnă cartea pentru dumneavoastră?

Cartea este un mod de a mă ancora în actualitate, de a-mi ține mintea trează. Îmi plac cărțile bazate pe fapte reale. Mă pasionează viața celor din zone îndepărtate de noi atât fizic, cât și cultural. Dacă cei mici, prin activitățile pe care le fac cu ei, îmi țin sufletul tânăr, cartea îmi antrenează permanent gândirea, o ajută să nu îmbătrânească înainte de vreme.

Ce faceți ca să promovați cartea și lectura?

Clubul de lectură despre care vorbeam mai sus a luat naștere din dorința de a apropia tinerii de lectură. De asemenea, la atelierul de engleză am anumite teme legate de cărți, de scriitori care sunt aniversați în anumite luni, încerc să îi apropii pe copii de povești și să le dezvolt astfel plăcerea de a citi. Uneori le dăm ca premii pentru diferite concursuri cărți.

Avem în plan să facem un concurs care să îmbine pasiunea copiilor pentru animalele de companie și compunerile. Anul acesta am încercat o ediție pilot și s-a dovedit a fi de succes, așa că pentru anul viitor am vrea să aibă mai multe secțiuni – desene, compunerii în limba română și în limba engleză. Scopul este să atragem cât mai mulți copii, să îi ajutăm între în contact cu lumea bibliotecii. În afara atelierelor, organizez expoziții de carte, iar atunci când colaborez cu profesorii le prezint biblioteca elevilor, colecțiile, ceea ce înseamnă practic o promovare a lecturii.

Pasiuni:

Lectura, limba engleză și gătitul. Pentru că despre primele două am mai vorbit, o să dezvolt puțin cea de-a treia pasiune. Îmi place să gătesc! Când văd sau gust undeva o prăjitură e o adevărată provocare pentru mine să încerc și eu, iar prepararea în sine mă destinde. Prefer să las alte lucruri nefăcute și să gătesc. Cu aceeași plăcere le gătesc și copiilor mei, mai ales dacă ei îmi propun un fel anume. Îmi mai place să călătoresc, să descopăr locuri noi și să gust din gastronomia zonelor pe care le vizitez, pentru că nu mi-e teamă de ingrediente necunoscute. Încerc.

Citat preferat:

Unii oameni apar în viață ca o binecuvântare; alții ca o lecție. (Maica Tereza)

PORTRET DE BIBLIOTECAR BRĂILEAN

Nume și prenume: Daniela Simona MOISOIU

Studii: Facultatea de Științe administrative și ale comunicării, Universitatea *Constantin Brâncoveanu*

Ocupația: bibliotecar

Serviciul Automatizarea activităților. Digitizare

Familie: căsătorită, un copil

Ce vă doreați să deveniți când erați copil?
Ce v-a determinat să vă îndreptați către studiile urmate?

Îmi amintesc foarte bine că atunci când eram copil voiam să mă fac polițist sau detectiv, inspirată probabil de ceea ce vedeam prin filme. Realitatea era însă alta. Istoria nu a reprezentat o pasiune pentru mine și nici o fire mult prea autoritară nu eram, așa că, deși tatălui meu i-ar fi plăcut și m-a încurajat în sensul acesta, am renunțat la idee. Am absolvit liceul economic, clasa de contabilitate, dar matematica nu a fost punctul meu forte. Prin urmare, atunci când am terminat clasa a XII-a, am vrut un profil care să nu fie din domeniul real și de aceea am mers mai departe la Facultatea de Științe administrative și ale comunicării. La vremea aceea, nu mi-am dorit sub nicio formă să devin profesor, nici măcar modul psihopedagogic nu l-am făcut în timpul

facultății, era exclusă această profesie în mintea mea, motiv pentru care nu m-am îndreptat spre Facultatea de Litere sau spre cea de Geografie, care puteau fi opțiuni. Profesor de geografie ar fi fost o variantă, mai ales că îmi plăcea obiectul, am luat bacul cu notă maximă la această disciplină, dar ideea de a lucra în învățământ ulterior m-a împiedicat să merg pe acest drum, în ciuda tuturor sfaturilor primite de la cei din jur. Acum regret că nu am mers mai departe ca profesor sau învățător, dar mi-am descoperit această latură mult mai târziu.

Unde ați lucrat după terminarea studiilor?
Ce ocupație ați avut?

În timpul studiilor, am lucrat în comerț, iar când am terminat am continuat în același domeniu, pentru că era singurul loc unde aveam experiență. Eu am absolvit în 2008, când toate posturile au fost blocate din cauza crizei economice. Nu am avut nicio șansă să ocup un loc pe specializarea mea. La Sephora, o firmă de cosmetice, am lucrat puțin, însă pot spune că m-am regăsit acolo. Salariul era mulțumitor, angajau doar persoane cu studii superioare, trebuia să întrunești anumite condiții ca să obții un post în cadrul firmei lor. Din păcate, nu a durat mult, deoarece au plecat din Brăila. Am lucrat apoi la Meli Melo, într-un mall din Brăila, care s-a desființat destul de repede după deschidere. După periplul acesta prin diferite magazine, în perioada de creștere copil, m-am hotărât să lucrez pe cont propriu, așa că, pornind de la o înclinație pe care o aveam din adolescență, am făcut un curs de manichiuristă, apoi pe cel de tehnician și, timp de 8 ani, am practicat meseria aceasta.

Ce v-a determinat să vă schimbați profesia?

Mi-am dorit siguranță, stabilitate, așa că am vrut să mă angajez undeva. Odată cu pandemia, a intervenit nesiguranța din toate punctele de vedere, inclusiv jobul meu era compromis oarecum, deoarece nu se mai putea intra în contact direct cu oamenii, iar meseria mea exact acest lucru presupunea.

La bibliotecă am venit după pandemie, în august 2021. Am fost angajată la Punctul de Înscriere în urma unui concurs și tot aici am rămas deocamdată.

Punctul de Înscriere este locul unde utilizatorul ia pentru prima dată contact cu biblioteca. Aici emităm și vizăm permise, dăm informații cu privire la tot ce înseamnă activitate desfășurată în cadrul bibliotecii, sunt mulți oameni care ne întreabă dacă avem anumite cărți în bibliotecă, iar noi îi îndrumăm spre secția unde se regăsesc acestea. Îi îndemnăm și îi sprijinim în utilizarea aparaturii moderne existente în holul bibliotecii (monitoarele cu catalogul online, stațiile de auto-împrumut, cutia de returnare de la intrarea în bibliotecă etc.)

Ce vă place cel mai mult la ocupația de bibliotecar?

Iubesc faptul că lucrez cu oamenii, ceea ce oferă diversitate jobului meu, permanent apar provocări noi, iar întrebările sunt mereu altele. M-ar deprima să fac tot timpul același lucru. Îmi plac mult și activitățile pentru copii. Sunt pasionată de tot ce ține de lucru manual, iar aici, la bibliotecă, am găsit mediul potrivit pentru a profita de pasiunea mea, oferind din cunoștințele mele și altora. Mi-am descoperit această înclinație în timp ce eram în concediu de creștere copil, când am lucrat 4 ore pe zi ajutor de educatoare. Atunci am intrat prima dată în contact cu copiii, dar și cu lucrul manual, care ulterior a devenit un hobby pe care am avut grijă să îl perfecționez în timp. Primul atelier la care am participat la bibliotecă, după ce m-am angajat, a fost la Festivalul Peștelui. Am făcut atunci nuferi. Îmi amintesc că făcusem niște modele deosebite. La festival, copiilor nu le-au ieșit chiar atât de bine, am fost nevoită să intervin de multe ori, să îi ajut, dar important este că au plecat toți acasă cu floarea lor, mândri de propria creație. Apoi mi-am dat seama că trebuie să mă adaptez la vârsta celor cu care lucrez și la timpul pe care îl avem la dispoziție.

La bibliotecă lucrăm în echipe, mai mici sau mai mari, în sediul instituției sau în afara ei, avem parteneriate cu Centrul Multifuncțional Lacu Dulce, unde încercăm să îi apropiem pe copiii cu situații familiale defavorabile de lectură, pe care o combinăm cu lucrul manual, tocmai pentru ca

totul să fie cât mai atractiv pentru ei și să poată ține minte mult mai ușor ceea ce citim și ce transmit poveștile respective.

Mai nou, am început ateliere și pentru bătrâni. Lucrăm cu plăcere cu orice categorie de vârstă, însă copiii îți dau mult mai multă energie pozitivă. La cei în vârstă trebuie să vii tu încărcat cu energia asta și să le-o oferi, să îi scoți din starea de nostalgie și inactivitate în care se află, ceea ce nu este un lucru ușor. Bătrânii sunt destul de reticenți, nu seamănă deloc realitatea lor cu ceea ce vedem noi în filme, însă pas cu pas ne îndreptăm spre legarea unor prietenii și cu vârstnicii, care, deși nu recunosc poate, au multă nevoie de reintegrare în societate.

Este o meserie care vă oferă satisfacții?

Da, chiar este o meserie care îmi oferă satisfacții, pentru că nu te lasă să te plafonezi. Intrăm în contact cu oamenii, cu cărțile noi care apar, poate nu avem timp de fiecare dată să citim, dar vedem titlurile noi, citim recenzii și suntem la curent cu tot ceea ce este nou în acest domeniu.

Care este momentul definitoriu sau personalitatea care v-a marcat în carieră/ în viață?

Pentru mine este important să aleg tot ceea ce consider eu că este bun de la toate persoanele cu care interacționez, trec apoi prin filtrul meu și îmi fac o părere proprie. De-a lungul timpului, pot spune că am avut câteva astfel de situații. Când am lucrat la grădiniță, doamna educatoare cu care am colaborat era aproape de pensie și a rămas pentru mine ca un exemplu de persoană care a știut să depășească propriile obstacole și greutăți în viață, mergând pe ideea că mereu trebuie să privim partea plină a paharului. Spunea adesea că nu trebuie să te uiți în sus tot timpul, pentru că, dacă faci asta, o să ți se pară că nu o să ajungi niciodată acolo; trebuie să privești la nivelul tău. Adevărat, e bine să îți dorești mereu mai mult, pentru că altfel te plafonezi, dar să nu exagerezi, să îți cunoști limitele și să te bucuri de ceea ce poți realiza. Mi-a plăcut această atitudine și am încercat să o adopt. De la clientele mele, am învățat să nu te iei niciodată după aparențe și să nu invidiezi pe nimeni, pentru că nu știi adevărata viață a persoanei respective. Sub un aspect elegant

și permanent îngrijit, sub o siguranță de sine și o demnitate care inspiră respect se poate ascunde o viață răvășită și mult încercată.

Care este momentul cel mai frumos din activitatea de bibliotecar care vă vine acum în minte?

Nu aș putea alege doar un moment. Îmi plac activitățile interactive și atmosfera de la ateliere. Gândindu-mă în urmă, îmi vine acum în minte o punere în scenă foarte reușită pe care am făcut-o cu copiii după povestea *Vulpea păcălită de urs*. Secret Santa, care a devenit o tradiție, mi-a plăcut iarăși în mod deosebit. Consider că astfel de momente ne unesc și mai mult ca echipă, în plus, iubesc ideile creative, iar ocaziile de acest gen îți oferă posibilitatea să îți pui la contribuție imaginația pentru a-i surprinde pe ceilalți într-un mod cât mai plăcut.

De asemenea, apreciez mult colegile cu care lucrez în mod direct, felul profesionist în care își fac treaba, dar și faptul că atmosfera este una relaxată, plină de zâmbete. Contează mult să vii cu plăcere la serviciu, iar mie mi se întâmplă asta.

Ce înseamnă cartea pentru dumneavoastră?

Mi-a plăcut dintotdeauna să citesc. Citeam în vacanța de vară, la țară. Nu aveam televizor, ziua era foarte cald și nu puteam sta afară, mă vedeam abia spre seară cu ceilalți copii, așa că citeam destul de mult. Intram într-un fel de refugiu, într-o altă dimensiune care îmi dădea posibilitatea să fiu cine nu puteam fi în viața reală.

Ce faceți ca să promovați cartea și lectura?

Am organizat un *Club de lectură* pentru copiii de gimnaziu, mai mult a V-a și a VI-a, pentru că cei mai mari nu prea au timp, însă nu am reușit să mă pliez pe programul copiilor și am renunțat la această activitate, deși mi-a fost tare dragă. La întâlniri, am ales cărți, altele decât cele recomandate la școală, le-am citit, apoi am discutat despre ele. Am reușit să atingem și subiecte mai serioase, cum ar fi capcanele internetului. Pornind de la cartea *Nerve. Adevăr sau provocare*, de Jeanne Ryan, în care se vorbește despre un joc ce devine o amenințare la viața personajelor din carte, am discutat despre situații care s-au întâmplat în realitate sau care

s-ar putea întâmpla. Am abordat așadar teme care să le fie de folos copiilor. Consider că cei mici trebuie motivați, îndrumați și sprijiniți să descopere ce le place să citească.

Obişnuiesc, de asemenea, să recomand apropiaților cărțile bune pe care le descopăr citind.

Pasiuni: Îmi place, mă relaxează și mă bucură deopotrivă tot ceea ce ține de handmade. Când eram mică, croșetam, apoi am cusut în punct tradițional, i-am făcut fetei mele chiar și o ie, nu foarte complicată, dar nici cea mai simplă. O astfel de ocupație cere destul de mult timp și atenție. Am lucrat și quilling ca ajutor de educatoare, apoi, în timp, am confecționat diverse obiecte din hârtie, din ce în ce mai complexe. Însă handmade-ul nu este un domeniu din care să câștigi. Eventual, poți să îți amortizezi investiția. Totuși, satisfacția este mare, trăiești un sentiment deosebit să vezi ce lucruri aparte pot ieși din mâinile tale. Am lucrat și cu trandafiri criogenați, cu licheni, e foarte frumos, însă dacă nu ai o piață de desfacere, e greu să faci lucruri de calitate, pentru că este nevoie de materiale bune, iar asta înseamnă bani investiți, care de cele mai multe ori nu sunt recuperați.

Handmade-ul rămâne pentru mine, dincolo de orice, o pasiune, o modalitate de destindere, de relaxare, de a-mi ține mintea departe de problemele cotidiene și de a obține satisfacții. Sunt tare încântată atunci când merg în vizită la persoane cărora le-am dăruit lucruri făcute de mine și văd că sunt în continuare expuse. Nu pot decât să fiu mândră de mine și de munca mea.

Rubrică realizată de Roxana NEAGU

Helix și Hex – noi premii

IDEAS (Intelligent Driving Engineering and Autonomus Systems) Competition este un concurs dedicat studenților de la facultățile de profil și este organizat de Continental Automotive Iași. Echipele înscrise anul acesta, la a XVI-a ediție, au fost formate din 3-4 membri și au provenit din Suceava, Iași, București, Botoșani, Brăila ș.a. La acest concurs s-a înscris și echipa de robotică a Makerspace-ului Bibliotecii Județene *Panait Istrati* din Brăila – Helix, formată doar din elevi de liceu, care s-a divizat în două echipe: Helix și Hex, fiecare cu propriul proiect.

Concursul a constat în realizarea unui vehicul total autonom, care trebuie să recunoască și să respecte reguli de circulație, semne de circulație, parări, treceri de pietoni, semafoare, semnul Stop, să recunoască locurile unde se poate încărca etc.

Au fost 24 de echipe înscrise din toată țara și au parcurs cinci etape în care au fost evaluate conceptul și arhitectura vehiculului (20.05.2023), evaluarea funcționalităților de bază și a controlului logic al vehiculului (01.07.2023), evaluarea funcționalităților avansate, demonstrarea controlului și a unei implementări avansate de integrare a componentelor pe șasiu (05.08.2023), evaluarea finală a funcționalităților, finalizarea implementării componentelor pentru control motoare și control logic, adaptarea algoritmilor de detecție și integrarea tuturor componentelor pe vehicul conform regulamentului tehnic (23.09.2023).

După aceste patru etape, a urmat finala concursului, la Iași, în data de 21 octombrie, unde au rămas în concurs 15 echipe, dintre care doar 8 au reușit să se regăsească în clasamentul final.

Premiul I nu s-a acordat, pentru că nimeni nu a reușit să treacă de cea mai complexă probă a concursului, dar, din cele patru premii rămase: Premiul II, Premiul III și două Mențiuni Speciale, reprezentanții Makerspace-ului Bibliotecii Județene *Panait Istrati* din Brăila și-au adjudecat două: Premiul III – Helix și una dintre Mențiunile Speciale – Hex. Cele două echipe au fost felicitate de juriu deoarece au arătat că imaginația și inteligența creativă îți pot aduce victorii chiar și în concursuri cu participanți mult mai experimentați.

Dar tinerii noștri au demonstrat că sunt niște oameni deosebiți nu numai în cadrul concursurilor, ci și prin acțiunile pe care le dezvoltă în comunitate. În preajma Halloweenului, la Centrul Social Multifuncțional pentru Comunitatea Romă din Cartierul Lacu Dulce, membrii echipei de robotică Helix, împreună cu mentorul Silviu Octavian Gheorghe, au adus zâmbete și bună-dispoziție pe fețele copiilor, au transformat culorile toamnei într-un dovleac magic, au creat lilieci din zbor de gânduri și păianjeni din plastilină și suflător de lună plină, s-au jucat cu năstrușnicii boți, au petrecut cu suflători și bomboane asortate și au ciocnit în numele frunzelor ruginii un pahar de suc proaspăt.

Iar premiul zâmbetelor fericite a fost la același nivel cu cele câștigate în competiții, numai că de data aceasta competiția a fost despre cum ajungem la sufletele celor care au nevoie.

Leonard NECULAE,
redactor

Inteligența artificială (AI) – o provocare, o amenințare sau un ajutor în biblioteci? (II)

Bibliotecile au achiziționat și întreținut diverse forme de resurse de informare de-a lungul timpului pentru a satisface nevoile de informare ale comunităților de utilizatori. O bibliotecă a fost definită inițial, în mod oficial, ca o funcție a clădirii fizice în care se păstrau cărți pentru lectură și în alte scopuri. Cu toate acestea, definiția bibliotecii din zilele noastre a depășit clădirea fizică și se axează acum pe colecțiile și serviciile oferite, deoarece bibliotecile virtuale nu au pereți fizici, iar serviciile pot fi oferite utilizatorilor din locuri îndepărtate. În consecință, în efortul de a satisface nevoile dinamice de informare și, în același timp, de a-și menține relevanța în această societate tehnologică în continuă schimbare, bibliotecile au explorat, încorporat și s-au metamorfozat, de-a lungul timpului, prin diferite revoluții tehnologice: tăblițe de lut, pietre, papirus, pergamente, hârtie, microforme, calculatoare, internet, biblioteci virtuale, bibliotecă 2.0, cloud computing etc.

Inteligența artificială este importantă pentru biblioteci deoarece poate fi utilizată pentru organizarea și punerea la dispoziție a unor colecții mari de informații și pentru a gestiona biblioteca digitală. Promisiunea finală a inteligenței artificiale este de a dezvolta sisteme de calculatoare sau mașini care gândesc, se comportă și, de fapt, rivalizează cu inteligența umană, iar acest lucru are în mod clar implicații majore asupra biblioteconomiei. Inteligența artificială nu este doar un sistem inteligent sau un program software, ci este o tehnologie motivată biologic, utilizată pentru a reproduce modalitățile umane de

percepere și procesare a informațiilor. Sistemele inteligente de automatizare a bibliotecilor se sprijină pe tehnologiile de inteligență artificială pentru a oferi servicii bazate pe cunoaștere cititorilor/ utilizatorilor și personalului bibliotecii. Inteligența artificială în biblioteci nu trebuie confundată cu automatizarea bibliotecilor. În timp ce aceasta din urmă implică gradul de mecanizare a operațiunilor de rutină ale bibliotecii, prima depășește simpla automatizare a activităților de bibliotecă și creează sisteme raționale inteligente care se comportă și acționează ca bibliotecarii și necesită o intervenție umană mică sau deloc.

Sistemele inteligente artificiale pot replica și, astfel, înlocui o ființă umană în bibliotecă, deși mulți specialiști în domeniu au considerat că această invenție nu va înlocui niciodată bibliotecarii, ci se va concentra pe operațiunile de bibliotecă minore și consumatoare de timp, cum ar fi citirea rafturilor, lăsându-i pe bibliotecari să se implice în relația cu cititorii, fapt ce îi va apropia pe bibliotecari și utilizatori, împotriva ideii că roboții îi vor îndepărta pe bibliotecari de utilizatorii lor. Unele domenii ale inteligenței artificiale care sunt utilizate în sistemul de gestionare a bibliotecilor includ: Prelucrarea limbajului natural (NLP), Sisteme expert (ES), Recunoașterea modelelor, Robotică etc. În mod succint, prelucrarea limbajului natural (NLP) este analiza și generarea de texte în limbaj natural de către calculatoare. Scopul este de a permite limbajelor naturale, cum ar fi franceza, engleza sau chineza, să servească fie ca mediu prin care utilizatorii interacționează cu sistemele informatice, fie ca obiect pe care un sistem îl procesează.

În biblioteci, NLP poate fi utilizat pentru a proiecta un sistem de referință expert inteligent sau un sistem de regăsire a informațiilor, în care utilizatorii pot interacționa direct cu sistemul folosind limbajele naturale. Calculatorul primește limbajul natural ca intrare, îl analizează și îl procesează, apoi răspunde în consecință cu informațiile necesare. NLP a fost utilizat ca mediu de interacțiune în sistemele de gestionare a bazelor de date și ca obiect/intrare pentru procesare în traducerea automată a textelor sau în rezumarea textelor.

O altă aplicație practică a inteligenței artificiale în biblioteci este indexarea subiectelor. Această sarcină necesită expertiza tehnică a bibliotecarului sau a indexatorului și judecata sa intelectuală pentru a examina, analiza și sugera termenii adecvați care să fie utilizați ca termeni de indexare sau cuvinte-cheie ale unui anumit document. Orice sistem informatic sau mașină care poate îndeplini această sarcină poate fi considerată inteligentă. Un sistem expert poate fi proiectat pentru a gestiona servicii de indexare pe subiecte sau servicii de referință. În plus, sistemele expert sunt programe informatice care simulează procesul decizional uman. Acestea încorporează metode și tehnici cu expertiză specializată în rezolvarea problemelor. Expertiza constă în cunoștințe despre un anumit domeniu sau subiect, o acoperire largă sau o înțelegere a problemelor din domeniu și tehnici de rezolvare a unora dintre aceste probleme. La proiectarea unui sistem inteligent pentru indexarea subiectelor sau pentru servicii de referință, mai întâi se extrag și se introduc în sistem cunoștințele relevante de la un indexator sau expert în domeniu, iar ulterior, sistemul va învăța (învățare automată) din baza de cunoștințe și din experiența acumulată pentru a indexa documente sau pentru a răspunde la întrebările de referință ale utilizatorilor, după caz.

Sistemele expert au fost utilizate în mai multe domenii pentru a rezolva probleme, inclusiv în medicină, informatică și inginerie. Biblioteca este un alt teren fertil pentru aplicarea sistemelor expert inteligente. Mai mult, sistemele expert pot oferi asistență de referință, pot ajuta la luarea deciziilor privind politicile de management, pot ajuta la aplicarea regulilor de catalogare, pot determina atribuirile furnizorilor în achiziționarea de materiale de bibliotecă etc. Pentru a îndeplini aceste sarcini inteligente, sistemele expert imită gândirea/raționamentul uman, prin intermediul unei *baze de cunoștințe* care servește drept set de reguli culese de la diverși experți umani. În plus, un sistem expert este format din două module: baza de cunoștințe și motorul de interfață. Baza de cunoștințe a unui sistem expert conține informații complexe structurate și nestructurate, în timp ce subsistemul motorului de interfață este utilizat pentru a aplica reguli logice asupra bazei de cunoștințe pentru a descifra noile informații. Sistemele expert pot fi proiectate pentru a funcționa în unitatea de referință a bibliotecii. De fapt, acesta poate oferi răspunsuri mai bune la întrebările utilizatorilor decât un singur bibliotecar, deoarece baza de cunoștințe a sistemului expert este creată și actualizată din contribuțiile echipei celor mai buni experți în domeniu - așa cum spune proverbul: Două capete sunt mai bune decât unul. Sistemul expert

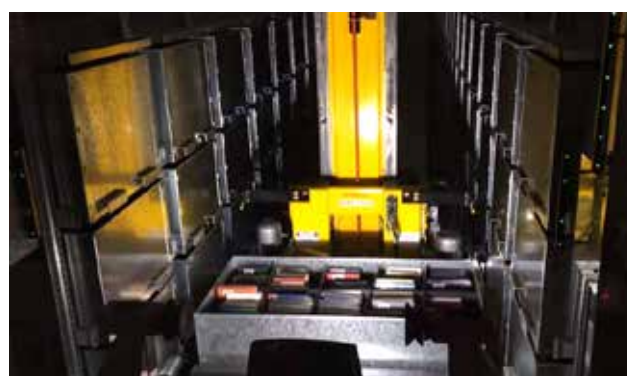
este conceput pentru a răspunde la problemele utilizatorilor pe baza cuvintelor sau frazelor din interogarea acestora. Dacă în interogare se regăsesc anumite cuvinte-cheie sau fraze, atunci sistemul răspunde utilizatorului în mod corespunzător.

Ar trebui adăugat că sistemele de inteligență artificială ar putea, de asemenea, gestiona dezvoltarea resurselor sau dezvoltarea colecțiilor bibliotecii.

După selectarea cărților care vor fi achiziționate de o bibliotecă, se trimite în mod normal o listă către vânzătorii și furnizorii de cărți pentru a prezenta prețurile în funcție de calitate și format (tipărit sau electronic, legat pe hârtie sau legat cu copertă tare). De asemenea, sistemul inteligent poate învăța din experiențele anterioare și poate trimite lista de articole care urmează să fie achiziționate pe baza performanțelor anterioare ale vânzătorilor de cărți sau ale furnizorilor, mai ales acum, când majoritatea vânzătorilor de cărți și furnizorilor pot fi accesați prin intermediul e-mailurilor sau al paginii lor de internet. Sistemele de inteligență artificială pot oferi sugestii pe baza achizițiilor anterioare sau a intereselor utilizatorilor - o metodă strategică de îmbunătățire a achiziției de materiale de bibliotecă și de îmbunătățire a experienței utilizatorilor prin recomandări de reviste, jurnale, autori, cărți etc. Regăsirea informațiilor este un alt aspect al biblioteconomiei care a simțit atingerea inteligenței artificiale. Regăsirea informației de bibliotecă se ocupă cu rechemarea informațiilor sau a resurselor dintr-un fișier sau dintr-o bază de date, se referă la structura, analiza, organizarea, stocarea, căutarea și recuperarea informațiilor existente în colecțiile unei bibliotecii, în centrul de informații sau pe internet. Pe măsură ce informațiile deținute în bibliotecii au crescut, au fost inventate mai multe tipuri de instrumente de regăsire a informațiilor pentru a face față cantității mari de informații din acestea și

pentru a le face accesibile utilizatorilor. În prezent, cantitatea de informații noi generate este într-o rată exponențială, ceea ce a dus la inventarea și utilizarea sistemelor de recuperare informatizate și de inteligență artificială pentru a facilita căutarea și recuperarea informațiilor din colecția bibliotecii, fie ea pe suport de hârtie sau electronică.

Instrumentele moderne de regăsire a informației utilizate în prezent în bibliotecii pentru a oferi un acces rapid și inovator la informații includ: baze de date electronice, catalogul de acces public online (OPAC), motoare de căutare pe internet și sisteme robotizate personalizate pentru regăsirea și livrarea de cărți. Cele mai multe motoare de căutare web actuale, cum ar fi Google, încorporează recunoașterea vocală în sistemul lor. Acest lucru permite utilizatorilor să rostească cuvântul sau fraza pe care doresc să o caute, iar motoarele de căutare web o introduc în caseta de căutare prin intermediul procesării limbajului natural (NLP) înainte de a căuta și afișa rezultatele căutării. În plus, tehnologia robotică este utilizată pentru a elibera constrângerile de spațiu și pentru a face ca resursele de informații să fie ușor accesibile pentru utilizatori. Un exemplu este reprezentat de enormele sisteme automate de stocare și recuperare a datelor achiziționate de Universitatea de Tehnologie din Sydney (UTS). Sistemul, conceput sub forma unor macarale robotizate sub bibliotecă, se ocupă de mii de containere de cărți strâns înghesuite.

Macaralele robotizate stochează și recuperează materiale pentru utilizatori, la cerere, din catalogul online de cărți existente. Odată ce se face solicitarea, macaraua robotizată caută automat articolul și îl extrage din coșul corespunzător pentru a fi predat personalului responsabil al bibliotecii, care apoi recuperează cartea solicitată și o livrează pe raftul de așteptare

al bibliotecii, de unde utilizatorul o poate ridica. Avantajele sistemului sunt: maximizarea vitezei de recuperare, aproximativ cincisprezece minute de la momentul solicitării până la momentul în care articolul este livrat, minimizarea spațiului de depozitare și minimizarea costurilor, evitând necesitatea de a construi o instalație de depozitare costisitoare în afara locației.

Inteligența artificială a căpătat aplicații extraordinare în serviciile de informare ale bibliotecilor, acestea includ, dar nu se limitează la: catalogarea și clasificarea automată cu ajutorul recunoașterii optice a caracterelor (OCR), traducerea automată a materialelor în limbi străine cu ajutorul procesării limbajului natural (NLP), indexarea automată cu ajutorul sistemelor expert, recuperarea materialelor audiovizuale, recunoașterea optică a caracterelor și recunoașterea vorbirii (astfel, muzica și imaginile din colecțiile bibliotecii pot fi apelate la fel de rapid ca și înregistrările tipărite - o nouă dimensiune pentru stocarea și gestionarea cunoștințelor), instruire bibliografică interactivă cu ajutorul diverselor medii, porți inteligente de acces la surse online, mediu informațional structurat de utilizator, servicii de citire a calculatoarelor portabile pentru persoanele cu handicap și servicii inteligente de livrare a documentelor (DDS).

Există multe biblioteci în lume care au implementat deja tehnologii de inteligență artificială în structura lor și lucrează la extinderea acestora. Aceste implementări variază în funcție

de nevoile și resursele fiecărei biblioteci, dar au scopul comun de a îmbunătăți serviciile și experiența utilizatorilor. Iată câteva exemple de biblioteci care au adoptat A.I.: Biblioteca din Delft, Olanda utilizează un robot de bibliotecă numit TIAGo pentru a ajuta la returnarea cărților și pentru a furniza asistență în găsirea cărților și a altor materiale; Biblioteca Bintulu, Malaezia a implementat un sistem A.I. de recunoaștere facială pentru a ajuta la securitate și la gestionarea accesului; Biblioteca The Hunt din Raleigh, Carolina de Nord, SUA a dezvoltat un chatbot numit Roaming Librarian, care oferă asistență virtuală utilizatorilor; Biblioteca de Științe și Inginerie de la Universitatea din Texas, SUA a implementat un sistem de asistență virtuală bazat pe A.I. numit AskJack, care ajută utilizatorii să găsească informații și resurse; Biblioteca Universității de Stat din Arizona, SUA utilizează tehnologia de recunoaștere vocală pentru a oferi servicii de asistență vocală utilizatorilor.

Implementarea inteligenței artificiale în biblioteci ridică, de asemenea, anumite provocări și considerații. Preocupările etice, problemele legate de confidențialitate și necesitatea de a asigura un acces echitabil la informații sunt factori importanți care trebuie abordați cu atenție. Bibliotecile trebuie să găsească un echilibru între beneficiile tehnologiilor ce folosesc inteligența artificială și păstrarea valorilor centrate pe om, asigurându-se că inteligența artificială completează și îmbunătățește activitatea bibliotecarilor.

Surse:

Adetayo, A. J. (2023). Artificial intelligence chatbots in academic libraries: The rise of ChatGPT. *Library Hi Tech News*, 40(3), 18–21.

Gasparini, A. A., & Kautonen, H. (2022). Understanding Artificial Intelligence in Research Libraries: An Extensive Literature Review. *LIBER Quarterly: The Journal of European Research Libraries*, 32(1), 1–36.

Li, J., & Wang, H. (2021). Application of Artificial Intelligence in Libraries. 2021 3rd International Conference on Artificial Intelligence and Advanced Manufacture (AIAM), 323-329.

Leonard NECULAE,
redactor

PROIECTE ȘI CONCURSURI

Cartea vie a profesiei – un proiect devenit tradiție

Încă de la prima ediție, cea din primăvara anului 2018, proiectul *Cartea vie a profesiei* a fost întâmpinat cu entuziasm și interes de elevii cărora le este dedicat. Crescând de la an la an, atât în privința numărului de participanți, cât și calitativ, evenimentul a ajuns în această toamnă la cea de-a cincea ediție. Proiectul este conceput sub forma unei *biblioteci vii* care le oferă posibilitatea elevilor din anii terminali de liceu, dar și din clasele mai mici, să interacționeze în mod direct cu profesioniști din diferite domenii de activitate, care îi pot îndruma, sfătui sau le pot răspunde la întrebări cu privire la viitorul lor profesional.

Pentru că Sala de lectură a Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila s-a dovedit neîncăpătoare, în ciuda faptului că proiectul avea două sesiuni de întâlniri în zile consecutive, în acest an activitatea s-a desfășurat în holul *Casei Tineretului*, un spațiu mai generos, care a făcut ca accesul elevilor la *cărțile vii* să fie mult mai facil. De asemenea, activitatea a fost comasată într-o singură zi, în data de 22 noiembrie, pe parcursul a trei ore.

Aproape 1.400 de persoane ne-au trecut pragul de această dată – elevi de la 13 licee din oraș, profesori însoțitori, lectori – unii căutând

răspunsuri, ceilalți fiind dornici și încântați să traseze câteva direcții în orientarea tinerilor.

Domeniile de activitate ale profesioniștilor care și-au rupt din timpul lor pentru a participa în mod voluntar la proiect au fost atent selectate de organizatorii evenimentului, ținându-se cont de constatările făcute în edițiile precedente. Au fost eliminate profesiile care nu au prezentat un interes crescut și au fost înlocuite cu altele care au fost cerute de elevi sau care sunt căutate pe piața muncii. De asemenea, au fost dublate *cărțile vii* acolo unde solicitarea a fost maximă în anii precedenți, un exemplu în acest sens ar fi profesiile din domeniul Dreptului sau Medicinii.

Cele 39 de *cărți vii* care ne-au onorat invitația și cărora le mulțumim și pe această cale sunt: Specialist IT&C – ing. Viorel Ene,

Procuror – Dănel Cristinel Sarău, Judecător – Geanina Voinea, Marius Laurențiu Cojocariu, Florin Cristinel Jercan, Antreprenor/ Actor – Marta Nechifor, Psiholog – prof. Rodica Popa, Inginer în domeniul tehnic – conf. dr. ing. Petru Dumitrache, asistent univ. dr. ing. Gigel Căpățână, Inginer în domeniul agricol - conf. dr. ing. George Andrei Vrânceanu, Medic – dr. Camelia Grigore; dr. Grosu Robert, dr. Șantea Daniela Renata, dr. Delicote Corina, Asistent medical – Ionuț Pavlovu, Actor – Blanca Doba, Regizor – Radu Nichifor, Jurnalist – Liliana Nistor, Economist – conf. univ. dr. Camelia Vechiu; lector univ. dr. Gianina Negrău, Farmacist – Profira Constantinoiu, Arhitect – Cristiana Faur, Profesor/ Scriitor – Liviu Chifane, Militar – lt. comandor Nicoleta Coman, Polițist – comisar șef Simona Costescu, Pompier – slt. Andreea Anton, Ofițer penitenciar – comisar șef de pol. penitenciară Daniel Gaceu, insp. de pol. penitenciară Georgiana Chiojdoiu, subinsp. de pol. penitenciară Andreea Hristache, Jandarm – plt. adj. Adela Sîrbu, Ofițer Centru Antidrog – psiholog Olga Condrat, Ofițer Marină – căpitan Marina Topor, mm. pr. Mihai Toader, Bibliotecar – Valentina Chiriac, Specialist Marketing Digital – Teodora Adamache Brânzoi, Grafician – Cristina Dediu, Web Designer – Florin Dediu, Designer vestimentar – Florentina Giol, Consultant educație antreprenorială – Silvia Albu.

Pe parcursul evenimentului am primit nenumărate felicitări, încurajări, sprijin, propuneri de colaborare, am văzut zâmbete și

am auzit comentarii apreciative, prin urmare considerăm că proiectul *Cartea vie a profesiei* își atinge scopurile și că merită din plin efortul depus de organizatori timp de mai bine de o lună înaintea fiecărei ediții. Pentru binele tuturor, este indicat ca fiecare dintre noi, adulții, să contribuie la formarea noilor generații, iar proiectul nostru exact acest lucru are în plan.

Având în vedere succesul ultimei ediții, ne propunem pentru anul viitor să extindem proiectul și la nivelul județului și să oferim elevilor de la liceele din mediul rural posibilitatea să participe la această activitate și să se bucure de beneficiile întâlnirilor cu *cărțile vii*.

Echipa care a conceput și organizat proiectul este alcătuită din: Roxana Neagu – corector, Laura Caplea – bibliotecar și Leonard Neculae – redactor din cadrul Serviciului Automatizarea activităților. Digitizare.

Roxana NEAGU,
coordonator proiect

Orașul meu, orașul tău!

Nu-i așa că sună frumos? Sau, împreună, *Orașul nostru?*

Și cum să nu sune frumos, dacă acest concurs, organizat de Secția Împrumut pentru copii. Ludotecă și adresat copiilor a ajuns la a X-a ediție. Un 10 mare, cât Brăila de mare și mai mult chiar, având în vedere numărul mare de copii participanți timp de nouă ani la acest concurs.

Motiv de bucurie și de sărbătoare, încununat cu laurii talentaților copii brăileni.

Mulți dintre ei, concurenți la primele ediții cu desene despre orașul lor, sunt acum adolescenți și privesc cu nostalgie în urmă, strângând la inimă premiile și diplomele obținute în cadrul edițiilor precedente.

Descrierile lor în desene și eseuri despre Brăila, așa cum au văzut-o când erau copii, sunt acum conturate, în spațiul citadin brăilean, în imagini mai vii și mai adevărate, rămânând întipărite în memoria lor pentru totdeauna.

Prin lucrările lor, am perceput mai aproape viața Brăilei cu tot ce are ea în acest spațiu dunărean, cu străzile ei neschimbate de sute de ani, cu Chira lui Panait Istrati, cu oamenii prinși în rădăcinile acestui oraș pentru că, nu-i așa?, nu avem voie să uităm de unde am plecat.

Nu contează ce premii au fost oferite în această competiție, câștigul concurenților le este deja atribuit prin munca lor creativă, iar premiul obiectiv și adevărat este câte un 10 la ediția aniversară de anul acesta, pe care îl oferim cu drag fiecărui copil participant.

Cea de-a zecea ediție a concursului de desene și compunerii *Orașul meu, orașul tău* a fost un succes deplin!

Dragi copii, dragi părinți, stimați educatori, vă mulțumim!

Am simțit cu toții, și părinți, și educatori, și

noi, organizatorii, cum participanții la acest concurs au înflorit și au însuflețit orașul Brăila.

Mulțumiri alese și grațitudine membrilor juriului: profesor educație plastică Adrian Vasile, profesor învățământ primar Carmen Dumitriade, profesor învățământ preșcolar Ionela Fedmașu, Ioana Iohis – reprezentant Frontera Trading SRL.

Au fost jurizate 620 de compunerii și desene, de la grădinițele nr. 6, 7, 8, 11, 37, 39, 47, 48, 49, 56, Grădinița cu Program Sportiv, Grădinița Ana Aslan, Grădinița Corbu Nou, Grădinița Salcia Tudor, Colegiul Național Ana Aslan, Colegiul Național Pedagogic D. P. Perpessicius, Liceul de Arte Hariclea Darclée, Școlile Gimnaziale Al. I. Cuza, A. S. Pușkin, Dimitrie Cantemir, I. L. Caragiale, Ion Băncilă, Ion Creangă, Mihai Eminescu, Mihai Viteazul, Mihu Dragomir, Fănuș Neagu, Radu Tudoran, Sf. Andrei, Vasile Alecsandri, Vlaicu Vodă, Școala Primară Sf. Maria, Școala Gimnazială Cazasu, Școala Gimnazială Gropeni, Școala Gimnazială Surdila Găiseanca, Școala Gimnazială Chiscani, Școala Gimnazială Victoria.

Îmi exprim, în primul rând, mulțumirea pentru propunerea de a face parte din acest juriu și de a viziona sute de lucrări despre frumosul nostru oraș, Brăila! Impresionant de privit ce minunat pot desena/ picta copiii la vârste atât de fragede! Nu pot decât să mă bucur că Brăila noastră extraordinară de frumoasă are potențial de a fi descoperită pe viitor de acești copii minunați! Am apreciat autenticitatea lucrărilor, cromatică, tehnica, originalitatea, compoziția și subiectul concursului.

Felicitări tuturor participanților, chiar și celor care i-au ajutat pe micuți. Este un efort de apreciat, chiar dacă nu a fost punctat. Felicitări câștigătorilor, organizatorilor și mulțumiri sponsorilor! ne-a declarat profesorul Adrian Vasile, președintele juriului.

Premiul de popularitate

Radu Kevin Marian - Școala Gimnazială Mihai Eminescu – 3.756 aprecieri

Premiul special pentru originalitate

Mihăilă Lara - Școala Gimnazială Fănuș Neagu

Premiul special «Creionăm viitorul»

Olga Brazhenko - Ucraina

Kolya Ivanenko - Ucraina

Desen nivel preșcolar:**Premiul I**

Socariceanu Alexandra - Grădinița nr. 7

Lazăr Brian - Grădinița nr. 37

Păruș Ioachim - Grădinița nr. 49

State Raluca - Grădinița nr. 8

Melinte David - Grădinița nr. 7

Premiul II

Leaută Alexandra - Grădinița nr. 48

Basno Camelia - Grădinița nr. 8

Popa Yanis - Grădinița nr. 49

Mitu Adonis - Grădinița nr. 11

Vătafu Ștefan - Grădinița nr. 48

Premiul III

Ifrim Adelina - Grădinița nr. 56

Kaloxilos Moraru Sofia - Grădinița C.N. Ana Aslan

Lefter Maria - Grădinița nr. 7

Lazăr Panduru Maria - Grădinița nr. 48

Surcel Tudor - Grădinița nr. 47

Mențiuni

Vîlcu Sebastian - Grădinița Corbu Nou

Caragea Alexandra - Grădinița nr. 37

Buricea Crina - Grădinița C.N. Ana Aslan

Nica Sofia - Grădinița nr. 47

Cristea Emilian - Grădinița nr. 49

Pelte Florentina - Grădinița C.N. Ana Aslan

Desen nivel primar:**Premiul I**

Ostache Natalia - Școala Gimnazială Fănuș Neagu

Lazăr Antonia - Școala Gimnazială Mihai

Viteazul

Stătescu Matei - Școala Gimnazială Mihu

Dragomir

Vasile Ioan - Școala Gimnazială Fănuș Neagu

Țârdea George - Școala Gimnazială Cazasu

Premiul II

Șerbu Răzvan - Școala Gimnazială Surdila

Găiseanca

Vizireanu Carla - Școala Gimnazială A.S. Pușkin

Vechiu Sofia - Școala Gimnazială Mihai

Eminescu

Crîntea Patrick - Școala Gimnazială Mihai Viteazul

Dumitru Iulia - Școala Gimnazială Dimitrie

Canțemir

Premiul III

Preda Ștefan - Școala Gimnazială Chiscani

Ifrim Raisa - Școala Gimnazială Fănuș Neagu

Gîlcă Delia - Școala Gimnazială Ion Băncilă

Matei Mircea - Școala Gimnazială Fănuș Neagu

Constantin Bianca - Școala Gimnazială Mihai

Eminescu

Mențiuni

Baciu Maria - Școala Gimnazială Vlaicu Vodă

Ifrim Natalia - Școala Gimnazială Fănuș Neagu

Amza Andreea - Școala Gimnazială Vlaicu Vodă

Panțuru Alesia - Școala Gimnazială Ion Băncilă

Căpităneanu Dragoș - Școala Gimnazială Mihai Viteazul

Popa Damian - Școala Gimnazială Mihai Eminescu

Panait Antonia - Școala Gimnazială Fănuș Neagu

Beșleagă Paula - Școala Gimnazială Vasile Alecsandri

Botezatu Andreea - Școala Gimnazială Ion Creangă

Băcanu Luca - Școala Gimnazială Mihai Eminescu

Dobrotă Cristiana - Școala Gimnazială Gropeni

Mohonea Bianca - Școala Gimnazială Radu Tudoran

Rotaru Maya - Școala Gimnazială Al. I. Cuza

Todoran Crina - Colegiul Național Pedagogic

D. P. Perpessicius

Ilaș Maria - Școala Gimnazială Al. I. Cuza

Compuneri:**Premiul I**

Giol Andreea - Școala Gimnazială Fănuș Neagu

Premiul II

Gheorghită Amalia - Școala Primară Sfânta Maria

Premiul III

Negoită George - Școala Gimnazială Vlaicu Vodă

Mențiuni

Dobrin Sarah - Școala Gimnazială Mihai Eminescu

Neculai Darius - Școala Gimnazială Cazasu

Mulțumiri generoșilor noștri sponsori: Frontera Trading SRL, Pizza Radu, Vard Brăila!

Vă felicităm pentru premiile obținute și, în speranța că veți participa și anul următor, să aplaudăm încă de acum succesul viitoarei ediții, dar și succesul de astăzi.

Doinița Mihaela STANCIU,
coordonator proiect

CODE Kids FEST – Brăila 2023

Târgul Regional de Știință și Tehnologie pentru Copii

Biblioteca Județeană *Panait Istrati*, în parteneriat cu Fundația Progress, a organizat CODE Kids FEST – **Târgul Regional de Știință și Tehnologie pentru Copii**. Evenimentul, desfășurat în cadrul proiectului *CODE Kids – Programează viitorul comunității tale*, dezvoltat de Fundația Progress, are ca scop crearea unei mișcări de coding și STEM în care copiii, tineri și bibliotecari din mediul rural și urban își dezvoltă competențele digitale și se implică în viața comunității prin rezolvarea unor teme digitale creative.

Copiii pasionați de știință și tehnologie din patru județe și-au dau întâlnire în data de 27 octombrie 2023, timp de aproximativ trei ore, la Biblioteca Județeană *Panait Istrati*, la cea de-a II-a ediție a *Târgului Regional de Știință CODE Kids FEST Brăila 2023*. Cluburile de coderi participante, respectiv echipele bibliotecilor publice din Ovidiu, Medgidia, Constanța, Tulcea, Sarichioi, Brăila, Chiscani, Galați și Fierbinți-Târg, și-au prezentat proiectele din sfera tehnologiei și științei și au făcut experimente de inginerie aplicată. Au fost vizionate proiectele cluburilor de robotică și publicul a putut urmări funcționalitatea proiectelor participante.

Din echipa de jurizare a proiectelor au făcut parte Mircea Stan – Fundația Progress, Matei Stănciugelu – Fundația Progress și Silviu Gheorghe – Makerspace Biblioteca Județeană *Panait Istrati*. Toți concurenții au primit diplome de participare, iar cele mai bune trei proiecte premiate au fost:

- Premiul I – CodeKids Sarichioi pentru **Safety Belt** – gândit special pentru persoanele vârstnice singure. Acesta este un dispozitiv GPS, care prin acționarea unui buton în cazul unei urgențe, trimite un mesaj către o persoană

apropiată. Câștigătorii Premiului I vor participa la faza pe țară a concursului.

- Premiul II – CodeKids Fierbinți-Târg pentru **Sistem automat de semnalizare rutieră** – proiect ce are ca scop eficientizarea traficului pe podul din comunitate. Acest pod are o lățime mult prea mică pentru a permite circulația în ambele sensuri, de aceea pentru a eficientiza și a preveni eventualele accidente, coderii au gândit un sistem de semnalizare temporizat. Podul este realizat din materiale printate de coderi la imprimanta 3D.

- Premiul III – Echipa Fire Code Tulcea pentru **Delta Tulcea Smart Stadium** – un stadion în care poarta este echipată cu senzori de mișcare, care actualizează scorul pe tabela de marcaj.

Târgurile de știință și tehnologie pentru copii reprezintă cadrul potrivit în care tinerii își pot dezvolta creativitatea și competitivitatea. În încercarea de a rezolva problemele comunității, copiii demonstrează capacitatea de inovare, își dezvoltă abilitățile de a lucra în echipă și de a face față unei competiții.

Prin activitățile de formare și atelierelor organizate în cadrul acestui proiect, se deschide o altă fereastră către explorarea lumii digitale cu oportunitățile sale de dezvoltare și învățare, astfel încât peste 4.600 de copii cu vârste cuprinse între 10 și 14 ani să fie încurajați să se implice activ și chiar să urmeze o carieră în tehnologie.

Programul a primit Premiul III la Secțiunea Educație și Învățământ în cadrul Galei Societății Civile, ediția 2023.

Teodora LUNGU,
documentarist

EVENIMENTE

Nocturna Bibliotecilor la Brăila

Într-o seară superbă de toamnă, vineri, 29 septembrie 2023, biblioteca și-a deschis larg porțile preț de câteva ceasuri pentru o serie de evenimente culturale și activități atractive pentru toate vârstele! Ca în fiecare an, manifestările au atras la Brăila un public numeros, obișnuit fiind cu veselia din anii trecuți. Trupele de muzică folk *Generații* și *Antic* ne-au oferit concerte în curtea bibliotecii, în timp ce Sala de Lectură a devenit neîncăpătoare la lansarea cărții *Catherine Rossi - drumuri inițiatice la Panait Istrati și Harry Martinson*. Dacă cei mici au avut de ales între atelierelor de robotică, face-painting, jocurile copilăriei, Brăila muzicală, handmade, cusături, crafting și pictură, adolescenții au ales să participe la un cenaclu literar cu muzică și poezie organizat la Centrul Multicultural.

Nocturna Bibliotecilor este un proiect național ce reprezintă o nouă abordare creativă a activității pe timp de seară/noapte a instituțiilor de bibliotecă. Asociația Națională a Bibliotecarilor și Bibliotecilor Publice din România (ANBPR) derulează această campanie simultan în România și Republica Moldova, în cadrul unui parteneriat. Anul acesta evenimentul de promovare a cărții și lecturii publice s-a numit *Biblioteca sunet, imagine, culoare*.

Sărbătorită în cel mai ingenios mod posibil, *Nocturna Bibliotecilor* este o tradiție a Bibliotecii Județene *Panait Istrati*, fiind un eveniment menit să revigoreze rutina mersului la bibliotecă prin felurite jocuri, ateliere, expoziții și alte activități amuzante. Mulți colegi bibliotecari au fost implicați în organizarea amplului eveniment, de

Pe tot parcursul serii, doritorii au vizitat expoziția de ii, prilej cu care iubitorii portului popular au asistat și la prezentarea *Cămașa românească între măiestrie și kitsch*. De asemenea, Secția Colecții Speciale a fost deschisă pentru cei care au vrut să afle curiozități despre fondul vechi de documente. Grupul artistic de copii *Nino-Nino* și trupa de dans *Asociația Down Brăila și prietenii* au delectat pe înserat publicul cu spectacolul lor plin de culoare și bună dispoziție.

Cu acest prilej, permisul de bibliotecă a fost gratis pentru noii utilizatori, iar cei care au vrut să împrumute cărți au avut timp până târziu să se plimbe printre rafturi.

aceea sperăm că brăilenilor le-a făcut plăcere să fie alături de noi sărbătorind cartea și prietenia. Până la ediția viitoare a *Nocturnei*, ne vedem săptămânal la diversele ateliere pregătite cu drag pentru voi, dar și prin sălile pline de cărți ale acestui rai livresc, unde întregi orizonturi se deschid și viitorul capătă lumină!

Laura CAPLEA,
bibliotecar

Eveniment Mihail Sebastian la Teatrul Maria Filotti din Brăila

Miercuri, 18 octombrie 2023, la Sala Studio a Teatrului *Maria Filotti* a avut loc un eveniment organizat cu ocazia împlinirii a 116 ani de la nașterea unuia dintre marii fii ai Brăilei, dramaturgul, romancierul și publicistul Mihail Sebastian, la care a fost prezentată și adaptarea realizată de Eduard Stan după piesa *Steaua fără nume*.

Am avut onoarea de a reprezenta Biblioteca Județeană *Panait Istrati* în deschiderea acestui eveniment. Am prezentat publicului, din care au făcut parte și reprezentanții Comunității evreiești din Brăila, momente din viața lui Mihail Sebastian, mai mult sau mai puțin cunoscute, lupta pe care a dus-o, de-a lungul întregii sale vieți, cu antisemitismul și încercarea de a trăi sub un regim care îi interzicea aproape totul, inclusiv propriile creații. Ar fi vrut să fie un scriitor român, dar n-a fost lăsat. Ar fi vrut să fie iubit, dar nu prea i-a fost dat. Ar fi vrut să emigreze în Franța, dar n-a reușit. Ar fi vrut să aibă prieteni, dar a fost mereu trădat. Ar fi vrut, după eliberarea de anii de spaimă ai nazismului și legionarilor, să trăiască. Dar viața lui s-a oprit prea devreme...

Sunt foarte multe de spus despre Mihail Sebastian, dar am să preiau din prezentarea făcută doar două fapte mai puțin cunoscute.

În 1927, Iosef Hechter (numele adevărat al scriitorului) încearcă o colaborare cu ziarul *Cuvântul* și trimite un plic pe adresa redacției în care era un articol semnat pentru prima oară cu pseudonimul Mihail Sebastian. Cum Iosef Hechter citea regulat presa română și franceză, știa de înființarea Legiunii Arhanghelului Mihail. Chiar în primul număr al revistei organizației, *Pământul strămoșesc*, pe prima pagină erau icoana Arhanghelului Mihail și o hartă a României Mari presărată cu puncte negre:

localitățile unde trăiau evrei. Cu umorul amar și ironia care-l caracterizau, Iosef Hechter găsește în Mihail un prenume de camuflaj tocmai potrivit pentru el. În cartea profetului Daniel, arhanghelul este protectorul evreilor, iar legenda spune că îi ajutase să scape din robia babiloniană. Cât despre numele Sebastian, citise, neîndoindu-se, în ziarele și revistele care soseau de la Institutul Cultural Francez – Cercul Voltaire – despre turneele dansatoarei evreice Ida Rubinstein cu spectacolul *Le Martyre de Saint Sebastien* care iscaseră un enorm scandal pentru că un sfânt creștin, simbol deopotrivă al eroismului și fragilității - era jucat de o femeie, iar femeia era și evreică!

Sfântul Mucenic Sebastian era un cetățean creștin al orașului Mediolanum (Milano). Deși un credincios fervent, el și-a ascuns credința și a fost numit centurion de către împăratul Dioclețian, care avea o mare afecțiune pentru el. Totuși, Sfântul Mucenic Sebastian a îmbrățișat cariera militară doar pentru a-i ajuta pe cei care îi împărtășeau credința creștină și, datorită încrederii de care se bucura, a ajuns căpitanul gărzii imperiale, iar în timpul domniei lui Dioclețian a devenit senator. Și din această funcție continua să îi ajute pe creștinii întemnițați din Imperiu, punându-și astfel viața în pericol. Până la urmă a fost prins și condamnat la moarte, iar pentru îndeplinirea sentinței s-a ales ca mijloc de execuție săgetarea, Sfântul Mucenic Sebastian fiind un iubitor și un foarte bun mânuitor al arcului.

De aceea, în picturile din biserici este reprezentat străpuns de săgeți pentru că în mod miraculos, Sf. Sebastian a supraviețuit execuției.

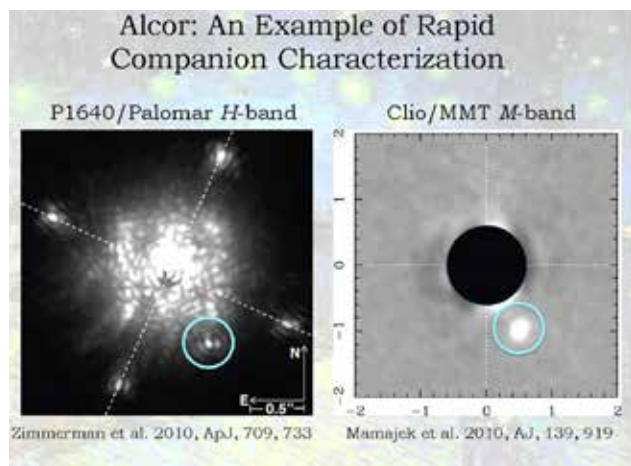
Alegerea numelui Sebastian ascunde o ironie în plus, pe lângă cea a prenumelui Mihail. E un fel de a spune: *Eu sunt evreul străpuns de săgețile urii voastre antisemite, ca Sfântul Sebastian de săgețile romanilor, iar Arhanghelul Mihail, înainte de a fi ales protectorul studențimii creștine a Legiunii, este protectorul poporului lui Israel. Iar eu o să supraviețuiesc terorii voastre.*

Ne îndreptăm atenția acum spre piesa *Steaua fără nume* și știm, pe scurt, că în piesă este vorba despre un orașel de provincie de pe Valea Prahovei, unde o necunoscută este coborâtă din tren în gara respectivă pentru că nu are bilet. Aceasta vine de la cazinou și are asupra ei doar fisele câștigate. Profesorul Miroiu, care se afla în gară în așteptarea unei scumpe și vechi cărți de

astronomie ce urma să-i fie adusă de la București, se oferă să o găzduiască peste noapte, perioadă în care între cei doi apare o relație afectivă. Miroiu a găsit o stea necunoscută pe bolta cerească, lângă Alcor, din constelația Ursa Mare, și nu știe ce nume să îi dea, când află că pe necunoscută o cheamă Mona. Dimineața apare Grig, cel cu care Mona are o relație de 3 ani. Cum acesta este foarte bogat, Mona se reîntoarce în cele din urmă în lumea lui, părăsindu-l pe astronomul amator visător.

Desigur, steaua profesorului Miroiu este rodul imaginației lui Mihail Sebastian, iar întâlnirea cu ea în viața reală nu are cum să nu impresioneze pentru că steaua de lângă Alcor a fost descoperită în 2009, nu cu hârtia și creionul profesorului, ci vizual, cu ajutorul unor instrumente astronomice foarte performante.

Steaua a fost descoperită în cadrul unui program de cercetare numit *Proiectul 1640*, în care au fost implicați cercetători de la Muzeul American de Istorie Naturală, Universitatea Cambridge și de la Jet Propulsion Laboratory al NASA. *Proiectul 1640* avea drept obiectiv obținerea de imagini ale piticelor roșii și ale exoplanetelor care se rotesc în jurul stelelor apropiate. În scopul atingerii acestor obiective, pe telescopul de 5,1 m de la observatorul Mount Palomar au fost montate instrumente specializate, care permiteau obținerea de imagini cu un contrast ridicat. Practic, ele au permis obturarea unei bune părți a luminii care venea de la steaua Alcor, făcând astfel vizibil micul său companion, steaua *Mona* a lui Mihail Sebastian. Până la apariția *Proiectului 1640*, steaua nu putea fi observată deoarece se afla foarte aproape de Alcor, iar instrumentele clasice erau orbite de lumina care vine de la astrul central. Dar o singură observație nu era de ajuns. Cercetătorii trebuiau să aibă certitudinea că în imaginea obținută de ei se află cu adevărat partenera lui Alcor. Pentru aceasta ei au repetat fotografierea după 103 zile, constatând că cele două stele se mișcă împreună.

Așa că, în 2010, astronomul Neil Zimmerman, unul dintre participanții la *Proiectul 1640*, a făcut mai multe conferințe în care a prezentat noua descoperire. În câteva slide-uri din prezentarea lui Neil Zimmerman, care anunța descoperirea stelei fără nume, acesta nu a uitat să amintească de piesa lui Mihail Sebastian și chiar a propus ca noua stea să primească numele *Mona*. Ar fi fost prea frumos să fie așa, dar NASA nu a fost de acord și steaua se numește *Alcor B*.

Nu se știe dacă Mihail Sebastian a fost preocupat de astronomie. În *Jurnalul* său nu pomenește nimic, dar și din punctul de vedere al astronomiei, *Steaua fără nume* dovedește că este o piesă formidabilă, demnă de a intra în manuale.

În continuarea evenimentului de la Teatrul *Maria Filotti*, *Cine-i Mona?*, adaptarea realizată de Eduard Stan după *Steaua fara nume* de Mihail Sebastian, a fost o bijuterie prezentată participanților la eveniment de niște tineri extraordinar de talentați cu o viziune aparte asupra costumelor și a jocului de scenă. O punere în scenă plină de fantezie și umor care a magnetizat audiența.

Distribuția a fost formată din elevi ai Colegiului Național *Nicolae Iorga* din Brăila: Ana-Maria Rauți, Mara-Cristina Priceputu, Robert-Nicolae Ghețu, Ana-Maria Pirpiliu, Lorena-Adriana Ștefan, Bianca-Ioana Novac și Eduard Stan. Coordonatorii spectacolului au fost actrița Narcisa Novac și Eduard Stan.

Spectacolul a fost premiat la Festivalul de Teatru pentru copii și adolescenți *Bujor Măcrin*, ediția 2022.

Surse:

Tatiana Niculescu – *Singur. Viața lui Mihail Sebastian*, Editura Humanitas, 2023.

Cristian Român – *Steaua fără nume, poveste adevărată*, Știință & Tehnică, septembrie 2020.

Leonard Neculae,
redactor

COLABORATORI

Daniela DOCEA este profesor învățământ primar, fiind absolventă a Facultății de Litere din București, secția română-engleză. A profesat timp de șapte ani la Școala Gimnazială «Sf. Andrei», iar de douăzeci de ani modelează destine la Școala Gimnazială «Mihai Eminescu» din Brăila.

Este voluntar al Fundatiei «Ajungem mari», are experiență în activități ludice și de dezvoltare cu copiii din centrele de plasament, este profesor metodist ISJ și membru în Consiliul Consultativ al Învățătorilor. A participat de-a lungul timpului la numeroase cursuri de formare profesională cu privire la didactica disciplinelor, management educațional, consiliere și orientare, resurse educaționale deschise ș.a. Mai presus de orice este însă un om dedicat profesiei și mai ales copiilor, iar din experiența sa oricine poate avea de învățat.

Biblioteca Județeană «Panait Istrati» Brăila este onorată să deschidă porțile unor astfel de profesioniști, alături de care construim lumi și deschidem orizonturi.

Profesiune cu pasiune...

De aproape trei decenii sunt omul de la catedră... sunt *doamna* (de multe ori cu *a-ul* de final mai lung, întrebător, nesigur, că doar ei sunt *cei mici*, iar tu, *mama* de la școală, care trebuie să le știe și să le poată pe toate), sunt dascălul care muncește cu drag, din drag pentru copii...

Drumul acesta lung, incredibil de frumos m-a învățat că profesia aceasta de suflet nu e despre muntele de competențe pe care copilul trebuie să le atingă în anii de școală, nici despre proiecte, teme ori concursuri... e despre ochi zâmbăreți și guri mirate când simt că ceva interesant e pe cale să (li) se întâmple, e despre îmbrățișările finalului de zi, despre energeticul *Te iubesc, doamnaaaa...*

Am crescut generații de copii, am plantat în pământul lor curat mereu semințele bune care

să-i crească din oameni mici, în oameni mari..., dar am învățat și eu, deopotrivă, de la fiecare dintre ei cum să devin varianta mea cea mai bună. O întrebare simplă, firească își caută permanent răspunsuri: *Ce pot face eu, ca să le placă lor?*... Să vină cu drag la școală, să învețe de drag, de ce nu, să se joace, învățând sau să învețe, așa, ca într-o joacă serioasă. Copiii fericiți pot învăța orice!

O redută *greu-ușoară* pentru noi, dascălii, mereu la fel cu fiecare generație, este atragerea copiilor spre lectură, transformarea micului cititor pasiv, *constrâns*, în cititor pasionat, avizat, capabil să explice, să analizeze, să realizeze conexiuni, să argumenteze. Un cititor experimentat va fi un povestitor experimentat și, mai târziu, un bun creator de text.

Finalitatea aceasta, utopică pentru unii, m-a determinat încă de la începutul fiecărei generații să fiu consecventă, dar într-un mod jucăuș, creativ, atractiv pentru copiii obișnuiți *a citi ecrane* și a da pagini cu *touch-screen*. Am pornit mereu de la lectura mea (exclusivă), *cu suflet*, așa cum le-am spus că mi-ar plăcea să-i aud și pe ei, lectură *strecurată* (și așteptată) în orice moment al zilei, în clasele pregătitoare și I. Începând cu clasa a II-a, deși programa școlară nu o prevede ca obiect de studiu separat, am *decretat* ora de lectură ca fiind oficială în programul nostru săptămânal.

Demersul clasic al orelor de lectură (fișe de autor, fișe de lectură, *săculețul* de cuvinte și expresii, predicții, argumentări, gândire critică) a fost îmbinat cu momente *altfel* care să stimuleze și mai mult implicarea elevilor (desene, colaje, marionete, benzi desenate, *târg de coperti*, mini-dramatizări, scenete).

Pentru activități extracurriculare, Biblioteca Județeană *Panait Istrati* ne-a fost mereu un partener stabil - prin spațiul oferit necondiționat (*casa cărților* cum spun elevii mei), prin oamenii generoși, pozitivi, deschiși la orice formă de colaborare în beneficiul copiilor.

Am desfășurat proiecte de suflet, spunem noi, ca o încununare a muncii de la clasă – *Pe urmele vrăjitorului din Oz*, *O biju... terie de poveste*, *Brăila copilăriei mele*, mereu lângă noi cu doamna bibliotecară Valentina Chiriac, omul generos, implicat total, cu dăruire în munca sa, de la care am învățat, mari și mici, că lucrurile se leagă tare bine când presari câte puțin din cele bune: seriozitate, optimism, *inimoșenie*...

Daniela DOCEA,
Prof. înv. primar, Școala Gimnazială
Mihai Eminescu

Gabriel Stoica este absolvent de Master în Management Financiar-Bancar al Universității «Constantin Brâncoveanu», Facultatea de Management și Marketing în Afaceri Economice Brăila. În trecut a ocupat poziții de middle-management în cadrul mai multor instituții bancare, iar în prezent este Directorul General al Agenției de consultanță financiară și de administrare a riscului @broker.

Are o experiență de peste 20 de ani în zona financiară, având activitate atât în finanțele publice, cât și în sistemul bancar, asigurări, pensii private și fonduri de investiții.

Este și trainer specializat în zona investițiilor pe piețele financiare, cu o experiență de peste 25 de ani în piața de capital autohtonă, fiind investitor activ din 1997, când Bursa de la București abia își începuse activitatea și a ajuns să lucreze în câteva bănci de top din România, unde a prestat servicii de private banking pentru clienții din portofoliu.

Prin cursul de educație financiară pe care îl susține gratuit pentru tinerii brăileni la Biblioteca Județeană «Panait Istrati» din Brăila, unde putem spune că, de-a lungul timpului și în diverse proiecte, și-a dezvoltat abilitățile de trainer și comunicator, Gabriel Stoica dorește ca aceștia să fie încurajați să învețe cum să-și gestioneze banii în mod inteligent, să economisească și să investească cu încredere, într-un mod responsabil, informat, urmând un model de securitate și planificare financiară pe termen lung.

Educația financiară: cheia către succes și siguranță financiară

Într-o lume în continuă schimbare, în care finanțele personale și investițiile sunt tot mai complexe, educația financiară devine un factor esențial în asigurarea unui viitor financiar stabil și prosper. Cu experiența mea, pot să vă asigur că o educație financiară adecvată face diferența între a trăi cu dificultate și a prospera din punct de vedere financiar. Articolul de față va explora în profunzime importanța acestui tip de educație în viața unei persoane și modul în care educația financiară poate influența pozitiv fiecare aspect al acesteia.

De foarte mult timp atrag atenția asupra faptului că educația financiară este deficitară în țara noastră. Ca date statistice, putem aminti studiile Băncii Mondiale, conform cărora aproximativ două miliarde de adulți din întreaga lume nu au acces la servicii financiare formale, iar mulți dintre aceștia nu au primit educație financiară adecvată. Raportul Global de Alfabetizare Financiară al S&P Global FinLit arată că nivelul de alfabetizare financiară variază semnificativ în întreaga lume. În unele țări dezvoltate, cum ar fi Statele Unite, aproximativ 57% dintre adulți au niveluri ridicate de alfabetizare financiară, în timp ce în țări în curs de dezvoltare, acest procent poate fi mult mai mic.

Educația financiară a devenit un obiectiv important la nivel global, cu numeroase organizații guvernamentale, organizații neguvernamentale și bănci centrale care lucrează pentru a îmbunătăți educația financiară și alfabetizarea financiară la nivel mondial.

Conform unei cercetări realizate de Comisia Europeană, aproximativ 52% dintre europeni au niveluri scăzute sau foarte scăzute de alfabetizare financiară. Cu toate acestea, există variații semnificative între țările europene, cu niveluri mai ridicate de alfabetizare financiară în țări precum Suedia și Danemarca. Uniunea Europeană a adoptat mai multe inițiative pentru a îmbunătăți educația financiară în statele membre, inclusiv dezvoltarea unei strategii comune de alfabetizare financiară.

Conform unui studiu realizat în România, aproximativ 70% dintre români au niveluri scăzute de alfabetizare financiară. Aceasta poate fi atribuită, în parte, lipsei de educație financiară adecvată în sistemul de învățământ. Cu toate acestea, în ultimii ani, conștientizarea importanței educației financiare a crescut în România, cu eforturi susținute din partea instituțiilor guvernamentale, organizațiilor neguvernamentale și a sectorului financiar pentru a oferi cursuri și resurse educaționale.

Aceste statistici subliniază importanța continuă a educației financiare la nivel global, în Europa și în România și necesitatea eforturilor continue pentru a îmbunătăți alfabetizarea financiară a oamenilor.

Să încercăm să lămurim ce se poate obține prin intermediul unei educații financiare corecte:

1. Luarea deciziilor informate

Unul dintre cele mai mari avantaje ale educației financiare este dobândirea abilității de a lua decizii informate cu privire la banii proprii. Cunoașterea temeinică a principiilor financiare, precum bugetarea, economisirea și gestionarea datoriilor, îi ajută pe oameni să ia decizii financiare înțelepte. Aceasta înseamnă că ei pot evalua mai bine opțiunile disponibile și pot alege strategiile care se potrivesc cel mai bine obiectivelor lor financiare.

2. Gestionarea riscurilor financiare

Educația financiară învață indivizii să înțeleagă riscurile financiare și să dezvolte strategii pentru a le gestiona în mod eficient. Acest aspect este deosebit de important în lumea investițiilor, unde riscul este inevitabil. Având cunoștințele potrivite, oamenii pot să-și evalueze mai bine toleranța la risc și să ia decizii de investiții care sunt aliniate cu obiectivele lor.

3. Creșterea capacității de economisire și investiții

Educația financiară încurajează obiceiurile bune de economisire și investiții. Oamenii învață că economisirea regulată și investițiile pe termen lung pot duce la creșterea patrimoniului. Cu timpul, aceste practici pot ajuta la asigurarea unui viitor financiar stabil și la atingerea obiectivelor financiare majore.

4. Planificarea financiară pe termen lung

Educația financiară ajută oamenii să-și dezvolte planuri financiare pe termen lung. Aceste planuri

pot include obiective precum cumpărarea unei case, asigurarea educației copiilor sau pregătirea pentru pensionare. Cu un plan solid, oamenii pot să se simtă mai încrezători că vor atinge aceste obiective.

5. Reducerea stresului financiar

Lipsa educației financiare poate duce la stres financiar și incertitudine. Cu cât o persoană este mai bine informată și pregătită să-și gestioneze finanțele, cu atât este mai puțin probabil să se confrunte cu surprize financiare neplăcute. Acest lucru poate îmbunătăți în mod semnificativ calitatea vieții.

6. Îmbunătățirea independenței financiare

Educația financiară oferă oamenilor independența financiară. În loc să depindă de alții pentru a-și gestiona banii, indivizii pot lua decizii informate și pot deveni autonomi din punct de vedere financiar.

7. Dezvoltarea capacităților de investiții

Educația financiară deschide uși către oportunități de investiții mai bune. Persoanele bine educate financiar sunt mai susceptibile să facă alegeri mai inteligente de investiții și să profite de oportunitățile care le pot crește patrimoniul.

În concluzie, educația financiară este un instrument esențial în construirea unei vieți financiare de succes și stabile. Cu o bază solidă de cunoștințe financiare, oamenii pot lua decizii informate, pot gestiona riscurile și își pot construi un viitor financiar mai bun. În Biblioteca Județeană *Panait Istrati* din Brăila am găsit un partener pe termen lung, deschis la a oferi publicului o gamă variată de activități, cu care am derulat de-a lungul timpului mai multe proiecte. Îi îndemn cu precădere pe tineri să investească în educația financiară și să se alăture cursurilor ce au loc la sediul bibliotecii pentru a dobândi abilitățile necesare în a-și maximiza potențialul financiar și a-și atinge obiectivele.

Gabriel STOICA

LUMEA CĂRȚILOR

Cinci lansări de carte din anul 2023

Cartea *Brăila prin veacuri și în zilele noastre*, scrisă de profesorul Ioan Munteanu a deschis seria de lansări din acest an. Volumul apărut la Editura Proilavia (Brăila, 2022) conține o trecere în revistă a etapelor istorice, sociale și economice ale urbei, tratate anterior și în alte lucrări ale autorului. Cititorii au descoperit informații despre Brăila ca mare centru piscicol, comerțul de cereale, trecerea prin cele două războaie mondiale, sovietizarea, industrializarea, orașul în zilele noastre, structuri urbane, demografie și alte detalii pe care orice brăilean și-ar dori să le cunoască.

Au vorbit despre carte și autor profesorii: Ștefan Aftodor, Viorel Mortu, Octavian Osanu, Constantin Toader, Vasile Ioan Zbarcea. Evenimentul a fost moderat de Dragoș Adrian Neagu, directorul Bibliotecii Județene Panait Istrati Brăila.

Evenimentul a avut o dublă semnificație: lansarea de carte și omagierea profesorului și scriitorului Ioan Munteanu la împlinirea vârstei de 80 de ani, chiar pe 11 ianuarie. Cetățean de Onoare al orașului Brăila și posesor al multor diplome și distincții, Ioan Munteanu este sărbătorit cu sala plină an de an pentru îndelunga activitate profesională dedicată învățământului și promovării istoriei și culturii locale.

*

Bogdan Boeru, membru al Filialei Dobrogea a Uniunii Scriitorilor din România, poet, eseist și prozator, și-a lansat la Brăila cel mai nou roman *Benedictiana*, eveniment care a avut loc pe 21 aprilie 2023.

Solist vocal și instrumentist, precum și un foarte bun organizator de evenimente culturale, expoziții de sculptură și fotografie, realizator de filme documentare, Bogdan Boeru a adus de această dată în fața publicului o carte care

te prinde și te poartă cu ea pe firul aventurii. «*Benedictiana*» este o cetate imaginară, așezată undeva pe teritoriul Siriei actuale, într-un sfârșit de secol XII bulversat de căderea Ierusalimului și populat cu personaje puternice, care trăiesc aventuri spectaculoase, fantastice. (Editura Rao)

Cartea a fost prezentată în fața publicului de Mihai Vintilă, redactor-șef la Revista *Litera 13* și de Mircea Cărbunaru, scriitor și coordonatorul Cenaclului *ArtZONE SF* de la Brăila.

*

O dublă lansare de carte a adus-o în atenția publicului brăilean pe autoarea Liliana Toma, care, pe lângă cele două cărți *Elite* și *Spre nord, prin sud*, pregătește un nou volum de poezii *Vis cu puncte cardinale*, aflat în curs de apariție.

«*Spre nord, prin sud (file dintr-un altfel de jurnal)*» constituie o invitație la reflecție, lirism, candoare și reverie, care evidențiază un spirit de mare acuitate, spune în prefața volumului George Robert Mitrache, redactorul-șef al Revistei *Glasul Iubirii*.

Scriitorii Valentin Popa și Viorel Coman au prezentat detalii despre opera autoarei, prilej cu care cei din sală au aflat că Liliana Toma are numeroase colaborări cu reviste de literatură din țară și străinătate, că a prefat și a scris numeroase recenzii și cronici de carte, fiind premiată la multe concursuri de proză scurtă desfășurate în țară. În prezent, este membră a Cenaclului literar-artistic *Casa Speranței* și a Cenaclului *Alter Ego* din Brăila și are la activ patru cărți publicate. În afară de cele lansate în luna mai la bibliotecă, mai are cunoscute alte două titluri: *Secretele lui Polichinelle*, aforisme, 2019 și *Podul cu oglinzi*, proză scurtă, 2020.

*

Cu bucurie, am găzduit la sfârșitul lunii august lansarea volumelor *Simfonia albastră* și *Căderea între silabe*, care poartă semnătura scriitorului Vasile Mandric și sunt apărute la editura InfoEST din Siliștea, județul Brăila.

Pe lângă venerabila vârstă de 85 de ani, Vasile Mandric a sărbătorit alături de prietenii prezenți la eveniment și 50 de ani de căsnicie. Îl felicităm și noi cu căldură și îi urăm să se bucure de mulți ani buni, cu sănătate, inspirație și putere de muncă pe tărâmul scrisului. Ziarist, epigramist, poet și eseist, pensionarul Vasile Mandric scrie cu multă râvnă și în calitate de membru al Cenaclului umoristic *Ștefan Tropcea*, fiind nelipsit de la întâlnirile cu epigramiștii brăileni.

Au vorbit despre autor profesorii Jenică Chiriac, Valentin Popa și editorul Mihai Vintilă. Actorul Dan Moldoveanu a citit câteva sonete din volumele lansate, iar Florin Lazăr, profesor de chitară la Școala Populară de Arte *Vespasian Lungu*, a încântat publicul cu cântecele sale, fiind acompaniat de Rodica Gorgovan, poet și solist vocal.

*

O apariție editorială deosebită în peisajul literar brăilean a fost cartea *Adevărate, trăite, de povestit*, scrisă de soprana Elena Dumitrescu Nentwig, a cărei lansare a avut loc în luna octombrie la Teatrul *Maria Filotti*.

Cele 28 de povestiri din volum sunt adevărate, trăite, deci numai bune de povestit. Trăitul le garantează autenticitatea... Plăcerea târzie, coaptă, de a povesti ne îndreptățește speranța că în curând vor urma și alte mărturii. Căci Elena Dumitrescu Nentwig se leagănă cu nedisimulată voluptate în hamacul amintirilor ce-i evocă gloria carierei artistice și a copilăriei brăilene, spune în prefața cărții Viorel Coman, scriitor și critic literar.

Despre carte au vorbit Valentin Popa și Zamfir Bălan, iar evenimentul a fost moderat de Dragoș Adrian Neagu, în calitate de editor și director al bibliotecii, care a organizat lansarea în colaborare cu teatrul. Programul serii a cuprins momente muzicale pentru pian și voce susținute de tânăra soprană Anda Ștefania Baciuc.

Născută la Brăila, Elena Dumitrescu Nentwig a absolvit la Iași Conservatorul de Muzică *Ciprian Porumbescu* și a avut o carieră muzicală strălucită în calitate de solistă de operă. A cântat pe marile scene din Germania, Austria, Franța, Spania, Italia, Olanda, Cehia, Polonia, Israel. În paralel, scrie în limba română și germană proză cu tentă memorialistică, piese de teatru și povești pentru copii, operă care are numeroase ecouri favorabile în rândul cititorilor.

Odată cu lansarea acestei cărți, apărută de curând la Editura *Proilavia* a Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila, publicul a avut acces și la celelalte volume ale autoarei, dintre care amintim: *Adevărate sau imaginate, de întâmplat s-au întâmplat...*, *Naufragații din Brăila*, *Noi, romii și restul lumii*, *Iubire la margine de eșafod*, *De răsfod* (basmă și povestiri pentru copii), *Credinciosul meu dușman*, *Taina celor două perle*.

Laura CAPLEA,
bibliotecar

Avram Iancu – bibliotecarul recordman

Avram Iancu spune despre el că este un om simplu. Are 47 de ani și este de profesie bibliotecar. La Biblioteca din Petroșani. Și o carte l-a trimis în ape; în momentul în care trebuia să o pună în raft, i-a atras atenția în mod deosebit. Deși mulți ar putea spune că era vorba despre o carte banală, intitulată *Înotul pe înțelesul tuturor*, el a răsfoit-o și a găsit istoria absolut fabuloasă a traversărilor înot ale Canalului Mânecii, care a început cu peste 200 de ani în urmă, în 1815, după celebra bătălie de la Waterloo. În urma înfrângerii armatei lui Napoleon, mulți francezi au fost luați prizonieri, fiind deportați în Anglia. Printre acești francezi se afla și Jean Salatti care, odată ajuns pe malul englez, în Dover, nesuportând ideea de a-și pierde libertatea, s-a aruncat în apele Canalului și a pornit înot către Franța. Pentru cei aflați de față, a fost un gest de neînțeles și, probabil, mergând pe ideea că *unde ar putea să ajungă*, englezii l-au lăsat în plata Domnului. Dar după 30 de ore de agonie și luptă cu valurile Canalului, Jean Salatti a reușit să ajungă pe țărmul patriei-mamă, devenind primul om care a traversat Canalul Mânecii în acest fel.

Avram Iancu a fost profund mișcat citind întâmplarea și a realizat că există niște valori pentru care merită să lupti. Apoi a constatat că, în 2013, erau deja 900 de înotători, reprezentanți din 60 de țări, care traversaseră în mod sportiv Canalul Mânecii dar, din păcate, nici măcar unul nu era din România.

Și așa a început *aventura*. Cu antrenamente prelungite, cu efort, cu renunțări, cu timp petrecut departe de familie, cu străngeri din dinți și cu victorii asupra propriilor limite.

După trei încercări ratate, a traversat în 2016 Canalul Mânecii, fiind primul român care a reușit asta, fără a purta un costum de neopren. În 2017 a străbătut Dunărea de la izvoare până la vărsare, de asemenea fără costum de protecție (premieră mondială). Iancu și-a propus să facă această cursă după ce a recitat romanul *Pilotul de pe Dunăre*, de Jules Verne. El a plecat înot de la izvoarele

Dunării, din Donaueschingen, Germania, în Munții Pădurea Neagră, pe data de 20 iunie 2017. După 89 de zile în care a înotat 2.869 de kilometri, a ajuns la Sulina, destinația propusă, și a devenit astfel primul om care a străbătut fluviul de la izvoare până la vărsarea în Marea Neagră, fără costum de neopren și fără materiale ajutătoare, a constituit o premieră mondială și i-a adus prima nominalizare a unui român la titlul Man of The Year 2017, din partea World Open Water Swimming Association, organizația de profil pentru înotul în ape deschise.

După această performanță, Ministerul Sportului i-a acordat în 2017 o distincție în care îl numește *crăișorul apelor*, prin analogie cu celebrul luptător pașoptist Avram Iancu, supranumit *crăișorul munților*.

În 2020, a înotat 36 de ore și 29 de minute încontinuu, pe o distanță de 103.8 km, de la Pojejena la Porțile de Fier 1, record național absolut de rezistență după durata de timp a înotului.

În 2021, a înotat 26 de km contra curentului, pe Dunăre (18 ore și 30 de minute). Reușita i-a adus titlul de *Performance of the Year 2021*, decernat de World Open Water Swimming Association, din California.

În 2019, a fost decorat de președintele Klaus Iohannis cu Ordinul Național *Steaua României în Grad de Cavaler*.

Anul acesta, a înotat cei 1.032 de kilometri ai fluviului Rin, în 48 de zile, fără costum de neopren sau alte elemente ajutătoare, pentru a aminti Europei că România are dreptul să facă parte din Spațiul Schengen. Cursa lui a fost pe larg prezentată de toate marile televiziuni europene.

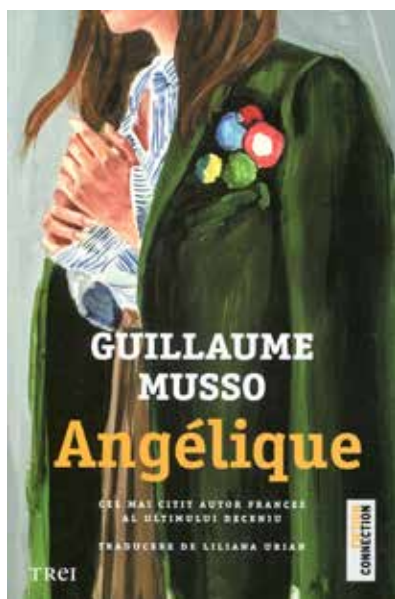
Admirat de o lume întreagă pentru performanțele sale în ape deschise, Avram Iancu este în continuare bibliotecar în Petroșani. Pentru că rămâne, așa cum spune el, un om simplu care iubește cărțile.

Leonard NECULAE,
redactor

Recomandări de lectură

Angélique, Guillaume Musso, Editura Trei, București, 2023

Guillaume Musso s-a născut în 1974, în Antibes, pe Riviera Franceză. În copilărie, acesta a petrecut mult timp în preajma cărților, grație meseriei de bibliotecară a mamei sale, ceea ce i-a oferit posibilitatea să citească mult. Propriile povești nu au întârziat să apară, astfel că, în gimnaziu, câștigă primul concurs de creație literară. Continuă să observe lumea din jur și să scrie, chiar dacă se îndreaptă spre studii economice și devine profesor pentru o vreme. În prezent, este autorul a numeroase romane traduse în toată lumea, fiind unul dintre cei mai apreciați scriitori francezi de literatură thriller. Dintre cele mai apreciate cărți ale sale, amintim: *Fata și noaptea*, *Viața secretă a autorilor*, *Chemarea îngerului*, *Viața e un roman*, *Necunoscuta din Sena*.

Angélique este un roman a cărui acțiune se concentrează în nu mai mult de 250 de pagini, fiind scris în stilul caracteristic al autorului, care deține tehnica menținerii suspansului, plecând de la o intrigă provocatoare.

După un atac de cord, Mathias Taillefer se trezește în preajma Crăciunului din 2021 pe un pat de spital și o remarcă pe Louise Collange, o tânără violonistă care stă la căpătâiul lui, oferindu-se voluntar să le cânte pacienților la violoncel. După ce află că Mathias este polițist, fata îi cere să redeschidă un caz care a fost

clasat drept sinucidere, victima fiind chiar mama acesteia, balerina Stella Petrenko. Deși inițial este reticent, bărbatul acceptă și, din acel moment, amândoi sunt prinși într-un vârtej de evenimente. Sunt reconstituite ultimele zile din viața Stellei, pornind de la mărturiile celor cu care aceasta a intrat în contact, printre care și Angélique, așadar asistăm la o adevărată anchetă care va aduce răsturnări de situație și evenimente imprevizibile.

Romanul este structurat pe patru părți: *Louise Collange*, *Angélique Charvet*, *Mathias Taillefer* și *Fragmente*, fiecare deschizându-se cu un desen grafic reprezentativ pentru acțiunea care urmează. De asemenea, fiecare capitol al romanului urmărește câte un personaj sau un eveniment care contribuie la edificarea misterului, scrierea fiind una punctată și bine structurată, ceea ce nu lasă loc detaliilor inutile. Cartea nu plictisește, din contră, intensitatea ei captează cititorul, care își face alături de personaje planuri, strategii, încearcă să pună detaliile cap la cap pentru a rezolva cazul și este de fiecare dată surprins de gândirea autorului. În același timp, este urmărită și povestea vieții polițistului Mathias, pe care cititorul îl va simpatiza, deoarece problemele sale de sănătate îl umanizează, transformându-l într-un amestec dezarmant de luciditate și sensibilitate.

Pe parcursul romanului, întâlnim nenumărate referințe din alte scrieri cunoscute, ceea ce provoacă cititorul, deschide perspective, dar în același timp ancorează povestea. Nu putem omite nici coperta, misterioasă și, în același timp, plină de culoare, care stârnește imaginația celui care o admiră.

Așadar, *Angélique* este un roman intens, neașteptat, captivant, care oferă un labirint de emoții în care certitudinile de pe o pagină nu sunt niciodată și cele de pe pagina următoare, iar Guillaume Musso nu se dezice nici de data aceasta de stilul care l-a făcut celebru.

Aventurile fetei dezvățate, Mario Vargas Llosa, Editura Humanitas, București, 2023

Mario Vargas Llosa s-a născut în 1936 la Arequipa, Peru, și a copilărit în Bolivia, alături de mama sa și de bunicii materni. A urmat cursurile unei școli militare din Lima, ceea ce îl inspiră în scrierea primului său roman, *Orașul și câinii*.

Se căsătorește cu o mătușă, apoi cu o verișoară, fapte ce scandalizează opinia publică. Lucrează o vreme în Franța ca profesor de spaniolă și jurnalist, iar în tinerețe se apropie de comunism, ulterior însă ia distanță față de Fidel Castro și îl acuză pe Gabriel García Márquez de servilism. Călătorește mult, predă la universități din Europa și America și devine un scriitor celebru prin forța epică a romanelor sale, ironie și luciditate. Obține Premiul Nobel pentru Literatură în anul 2010, iar Academia Franceză îl primește în rândurile sale, deși niciuna dintre cărțile lui Llosa nu a fost scrisă în franceză.

Romanul *Aventurile fetei dezmățate* a mai apărut în limba română și sub traducerea *Rătăcirile fetei nesăbuite* și surprinde povestea lui Ricardo Somocurcio, începând din vara anului 1950 și traversând mai multe decenii. La vârsta de cincisprezece ani, Ricardo trăiește în cartierul Miraflores din Lima, printre ritmuri latine, rochii înflorate și petreceri. El se îndrăgostește de Lily, o peruancă ce pare să îl subjuge pentru totdeauna. Acesta este momentul în care băiatul trece de la pantalonii scurți la cei lungi și se avântă în profunzimea sentimentului pe care îl nutrește. Doar că iubirea nu pare să fie reciprocă, iar Lily devine sursa inepuizabilă a frământărilor lăuntrice ale personajului, căruia iubirea îi oferă o energie regenerabilă ce îl ajută să treacă peste decepții, furii de moment sau dezamăgiri, dându-i puterea să îi ierte întotdeauna nesăbuițele fetei iubite.

Ricardo Somocurcio visează să locuiască la Paris alături de femeia iubită și acționează în acest sens. Învăță limbile engleză, franceză și rusă și devine translator, obținând slujbe la UNESCO sau în companii precum Mitsubishi. Alături

de personaj, cititorul descoperă locuri inedite din Paris, dar ajunge și în Londra anilor '70, la Madrid sau în Japonia modernă. Romanul devine astfel o capodoperă multietnică, cu o narațiune plină de forță, luciditate și savoare.

Pe Lily o reîntâlnim de fiecare dată când reapare în viața lui Ricardo, fiind mereu o altă femeie. Ea devine de-a lungul timpului tovarășa Arlette, madame Robert Arnoux, Ms. Richardson, Kuriko, parcursul său fiind cel al unei fete sărace care devine de neoprit în a-și atinge scopul său, acela de a prospera financiar cu orice preț. Dincolo de orice are însă parte de iubirea lui Ricardo, pe care o știe statornică și protectivă și la care se întoarce de fiecare dată când are nevoie, deoarece el este singurul care îi cunoaște părțile vulnerabile și este gata să renunțe la orgoliul său personal pentru a o ajuta.

Își dă seama de puterea pe care o are ea asupra lui, manifestată prin această dragoste obsesivă, umilită de atâtea ori, vlăguitoare, ucigătoare și totuși, mereu vie, aprinsă, fără să cedeze scenelor, refuzurilor, disparițiilor acestei femei, singura pentru care își consideră meritată viața.

Cititorul va fi, cu siguranță, fascinat de povestea *băiețușului cuminte*, care crede că întâlnirile repetate dintre el și Lily țin de destin, și a *fetei dezmățate*, care este convinsă că doar hazardul îi aduce împreună, totul fiind așezat într-un cadru creat cu măiestrie de scriitor, care deschide porțile imaginației într-un mediu cât se poate de realist.

Destin, Zeruya Shalev, Editura Humanitas, București, 2023

Zeruya Shalev s-a născut în anul 1959, în kibbutzul Kinneret. A obținut un masterat în studii biblice și apoi a lucrat ca redactor de literatură la editura Keshet. A debutat în anul 1988 cu volumul de poezii *Țintă ușoară pentru lunetiști*, apoi, în 1993, a publicat primul său roman, *Dansând, încremenind*. Au urmat numeroase alte romane apreciate de public și de critica literară, inclusiv două cărți pentru copii. În anul 2021, a publicat romanul *Destin*. Autoarea a primit de-a lungul carierei numeroase premii, iar cărțile sale au fost traduse în peste douăzeci și șapte de limbi.

Considerată una dintre cele mai puternice voci ale literaturii israeliene actuale, Zeruya Shalev îmbină în romanul *Destin* soarta personajelor sale cu cea a țării în care acestea trăiesc. *Romanul-eveniment «Destin» este un roman politic, nu doar o foarte bună poveste de familie:*

despre întemeierea statului Israel și despre lupta acestuia pentru existență, despre semnificația războiului și a terorii. (Der Tagesspiegel)

Romanul se deschide cu scena în care o femeie bate la ușa soacrei sale pentru a înțelege de ce a fost părăsită de soț. Fără să-și clarifice acest aspect, Rahel își va continua viața, așa cum va face și soțul acesteia, pe căi separate. La șaptezeci de ani distanță, scena se repetă, dar de data aceasta femeia din spatele ușii este însăși Rahel, care ezită să îi deschidă ușa Atarei, fiica din cea de-a doua căsătorie a soțului ei care o părăsise cu mult timp în urmă.

Atara se află la a doua căsnicie și simte că iubirea dintre ea soțul său Alex nu mai are aceeași intensitate. Se teme pentru fiul lor, Eden, care este soldat în trupele de elită israeliene și se întoarce acasă cuprins de cele mai negre gânduri. De asemenea, Atara transformă în obsesie dorința sa de a o proteja de suferință pe Abigail, fiica ei din prima căsnicie. Speră să găsească răspunsuri care să o ajute în propria viață de la femeia despre care află întâmplător că a fost iubită de tatăl ei, dar pe care acesta a părăsit-o cu puțin timp înainte ca el să se stingă din cauza bolii degenerative de care suferea, dar pe care nu a încetat nicio clipă să o iubească.

Romanul are numeroase implicații psihologice, personajele sunt urmărite individual, ajungând rând pe rând în prim-planul narațiunii, însă soarta lor pare să fie guvernată de incapacitatea de a comunica, de a-și exprima verbal sentimentele. Există în roman două planuri bine definite. Cel al lumii exterioare, sociale, în care personajele încearcă să răzbească făcând față vremurilor și cel al lumii interioare, al prăbușirilor, suferințelor,

dubiilor și întrebărilor fără răspuns. Pierderea, abandonul, neintegrarea, alegerile, dar și procesul vindecării, toate aceste teme psihologice își găsesc loc în paginile cărții, romanul devenind astfel un monument închinat feminismului, surprins în toată complexitatea sa și așezat cu măiestrie într-un climat politic și social tensionat.

Zeruya Shalev ne oferă un portret deopotrivă plin de iubire și crud al Israelului. O carte pe care o așteptam de mult, una care ocupă un loc decisiv între cele ale clasicii literaturii israelite. (Il Fatto)

Am citit romanul «Destin» cu răsuflarea tăiată și l-am terminat cu un sentiment de răscumpărare. Alături de Margaret Atwood și Alice Munro, Zeruya Shalev este una dintre cele mai importante autoare care scriu despre fricile, dorințele și nevoia de libertate ale femeilor. (Eskol Nevo)

Din nou îndrăgostită, Sofie Cramer, Editura Leda Bazar, București, 2023

Sophie Cramer s-a născut în Soltau, Germania, în 1974, și a crescut în Lüneburg Heath. A studiat limba germană și științele politice la Bonn, înainte de a se muta la Hamburg. După o scurtă carieră în domeniul radioului, a hotărât să își înceapă propria afacere. În prezent, lucrează ca editor și profesoară. A scris până în prezent două romane, dintre care cel de față, *Din nou îndrăgostită*, a fost adaptat atât pentru ecran (de două ori), cât și pentru scenă.

Povestea este una simplă, dar plină de căldură și de speranță, plasată în lumea modernă, în care mesageria telefonului mobil ocupă, așa cum știm de altfel, un loc extrem de important în relațiile noastre cu ceilalți.

Clara are treizeci de ani și se află într-o perioadă nu tocmai bună a vieții ei, deoarece logodnicul acesteia a suferit un accident care a lăsat în urmă multe semne de întrebare și în urma căruia bărbatul a părăsit această lume. La câteva luni după nefericitul eveniment, Clara găsește o modalitate de a comunica cu iubitul ei, trimițându-i sms-uri. Ceea ce nu știe ea este că mesajele pline de tristețe, nostalgie, dragoste, suferință, dar și iubire ajung la Sven, un jurnalist de patruzeci de ani care, la rândul lui, suferă în urma unei relații eșuate. Uimit, acesta nu răspunde scurtelor texte primite și, pentru o perioadă, se mulțumește doar să se familiarizeze cu misterioasa persoană, cunoscând-o treptat prin puținele dezvăluiri pe care le cuprind mesajele.

Jocul îl atrage însă și își dorește din ce în ce mai mult să o cunoască pe Lilime, motiv pentru care, la insistențele prietenilor și folosindu-se de secretele jurnalismului de investigații, începe să facă cercetări.

Descoperă o tânără pictoriță talentată, pe cale de a se vindeca de trauma suferită, bulversată de sentimentele care o copleșesc și de nelămuririle pe care încă le are față de alegerea fostului ei iubit. Totul din jur îi amintește de el, muzica, locurile unde obișnuiau să petreacă timpul liber, mâncărurile, însă tânăra încearcă să meargă mai departe, iar arta sa și sms-urile trimise o ajută în acest sens. Inevitabil, vine și momentul în care îl cunoaște pe Sven, iar atracția față de acesta este evidentă. Între ei se află însă un secret care le poate distruge de la început firava relație ce e pe cale să prindă viață.

Cartea este scrisă într-un stil lejer, se citește ușor, fiind potrivită pentru iubitorii genului romance. Povestea cuprinsă în paginile ei este una care oferă speranță și care te face să crezi în destin și în finalul fericit al lucrurilor.

Profund emoționantă! O poveste deopotrivă captivantă și romantică despre ce înseamnă să primești o a doua șansă, dar și despre cum să continui să mergi mai departe după ce ai suferit o pierdere grea. (Kirkus)

Fetele din livada cu meri, Nicola Scott, Editura Humanitas, București, 2023

Nicola Scott s-a născut în anul 1973, la Kiel, în Germania. A studiat literatura engleză și germană, fiind fascinată de cărți încă din copilărie. După absolvire, a lucrat în domeniul editorial la New

York și Londra, apoi a devenit ea însăși scriitoare. Romanele sale – *My Mother's Shadow* (2017), *Summer of Secrets* (2018), *Fetele din grădina cu meri* (*The Orchard Girls*, 2021) au cucerit publicul, devenind bestselleruri în mai multe țări.

Romanul *Fetele în grădina cu meri* este construit pe două planuri, trecut-prezent, și surprinde povestea a două femei, Violet și Frankie.

În anul 2004, Frankie este jurnalistă la o publicație de prestigiu din Londra și, în împrejurări de serviciu, deoarece șeful îi cere să scrie un articol care să exploateze relațiile de rudenie ale tinerei cu o supraviețuitoare a războiului, aceasta ajunge să o regăsească pe bunica sa, Violet, care o crescuse, însă de care tânăra se îndepărtase în urmă cu zece ani din cauza voinței femeii de a controla viața nepoatei. Frankie descoperă însă în persoana bunicii sale o bătrână cu probleme de memorie, care își amintește cu ajutorul bilețelelor împrăștiate prin casă lucrurile pe care le are de făcut. Mintea sa pătrunde însă în trecutul îndepărtat și ajungem astfel alături de personaj în anul 1940, în plin război, atunci când Violet avea șaptesprezece ani. Provenind dintr-o familie nobilă, destinul fetei este trasat de mama sa, care îi găsisese acesteia un viitor soț demn de pretențiile femeii. Lucrurile se schimbă însă după ce verișoara și confidanta lui Violet, Romy, moare în urma unui raid aerian. Fata decide să fugă și să se înroleze sub un nume fals în Armata Terestră a Femeilor. Din dorința de a contribui la efortul de război, ajunge alături de alte tinere de vârsta ei să muncească din greu în livezile de la Winterbourne, sub comanda unui șef absurd și violent.

La sfârșitul anilor 1930 și în deceniul următor, în Anglia, cultivarea pământului era o muncă exclusiv dedicată bărbaților, iar fetele care au răspuns anunțurilor de pe afișele cu fețe zâmbitoare care chemau tinerele la muncă pe câmp pentru sprijinul soldaților au avut de înfruntat nu doar raidurile aeriene și munca grea, ci și prejudecățile și hărțuielile celor care nu priveau cu ochi buni îndrăzneala fetelor de a renunța la rochii în favoarea pantalonilor, mai ales dacă acestea pretindeau și un salariu.

Curajul de a înfrunta obstacole care par de netrecut pentru câștigarea propriei libertăți, puterea prieteniei și devotamentul cel mai profund sunt ingredientele de bază ale acestui roman care cucerește cititorul prin forța epică și prin implicațiile psihologice care reies din paginile sale.

Deși la distanță de câteva zeci de ani și trăind în lumi diferite, viețile celor două protagoniste par să semene mult mai mult decât am putea crede la începutul romanului. Atât Violet, cât și Frankie încearcă să supraviețuiască într-o lume crudă, în care lupta pentru supremație se dă pe diferite căi, iar experiențele prin care trec sunt cele care refac legăturile dintre cele două femei.

O carte captivantă, plină de răsturnări de situație, cu detalii istorice fascinante și eroine strălucit construite. (Louise Fein)

Fugi, Rose, fugi! Dolly Parton, James Patterson, Editura Leda Bazaar, București, 2022

Dolly Parton este cântăreață, compozitoare, producătoare, femeie de afaceri și filantrop, o imagine reprezentativă pentru genul country. A compus peste 3.000 de cântece și a vândut peste 100 de milioane de discuri în întreaga lume.

James Patterson este unul dintre cei mai cunoscuți și prolifici scriitori ai Americii. Cărțile sale s-au vândut în întreaga lume în aproape 400 de milioane de exemplare. A scris romane care se încadrează în genuri diverse, de la thriller, la romane de dragoste și cărți pentru copii. De asemenea, este recunoscut pentru colaborările sale cu diverse personalități ale lumii politice sau artistice care au dat naștere unor titluri apreciate de cititori. De o astfel de colaborare se bucură și romanul *Fugi, Rose, fugi!*

Povestea surprinsă în paginile acestei cărți este una captivantă datorită acțiunii care curge gradat, mergând spre un punct culminant ce ține cititorul cu sufletul la gură. AnnieLee este o tânără care aspiră ca muzica ei să umple stadioane. Pentru

a-și îndeplini visul, merge la Nashville, locul unde muzica country este apreciată și ascultată de toată lumea. Tânăra pare dispusă să înfrunte orice, dormitul sub cerul liber, călătoriile riscante alături de șoferi necunoscuți, munca în diverse baruri, totul doar pentru ca vocea ei să se poată face auzită. Și într-adevăr, atunci când piesele ei ajung la vedeta Ruthanna Ryder, aceasta îi acordă credit necondiționat, luând-o sub aripa sa protectoare. Tensiunea crește însă cu fiecare pagină a cărții, deoarece AnnieLee pare să fugă de ceva sau de cineva din trecutul său, secret pe care nu este dispusă să îl împărtășească cu nimeni, nici măcar cu Ethan, un tânăr cântăreț chipeș și galant, ce nu își ascunde atracția pe care o simte față de fată.

Cartea atrage prin personajele bine construite, prin frumoasa poveste de dragoste, dar și prin suspansul introdus încă de la scena din Prolog. Un alt detaliu inedit este reprezentat de inserarea unor piese la finalul cărții, despre care aflăm că sunt cuprinse pe noul album al lui Dolly Parton, inspirat din viața lui Rose. De altfel, muzica este prezentă în întreaga carte, fiecare scenă aproape având corespondent într-un cântec. În plus, cititorul o va recunoaște desigur pe celebra autoare a romanului în personajul fictiv Ruthanna Ryder sau în varianta sa mai tânără, aflată la început de carieră, AnnieLee.

Dolly Parton reprezintă inima și sufletul plin de dor ale acestui roman fabulos. Intră în scenă și James Patterson, care știe să captiveze cititorul, să creeze suspansul și să scrie un roman mai bine decât oricine altcineva din lume. (Lee Smith, scriitor)

Plin de tensiune și incitant! (...) Măiestria cu care Patterson dozează suspansul + cunoștințele din interior ale lui Parton despre partea întunecată a celebrului oraș Nashville = o lectură grozavă. (Lisa Gardner, scriitoare)

Da, Dolly Parton, care a contribuit la intriga acestei povești. (...) Oare umbre din trecutul ei o bântuie? Parton a scris douăsprezece cântece special pentru această carte! (Library Journal)

O călătorie palpitantă spusă de două voci îndrăgite și având ca fundal lumea muzicii country. (Kathleen Grissom, scriitoare)

În curând povestea va fi transpusă și într-un film produs de Reese Witherspoon, cu Dolly Parton protagonistă.

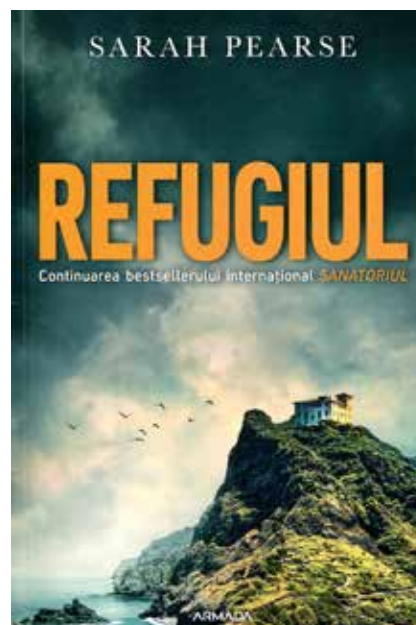
Refugiul, Sarah Pearse, Editura Nemira/Armada, București, 2023

Sarah Pearse a devenit cunoscută datorită succesului înregistrat cu romanul său de debut, thrillerul *Sanatoriul*. Aceasta a studiat limba și literatura engleză, precum și scrierea creativă la University of Warwick. A lucrat în domeniul relațiilor publice în mai multe companii importante din Marea Britanie, apoi s-a mutat în Elveția, fiind îndrăgostită de peisajele naturale ale acestei țări, care, de altfel, au reprezentat sursa de inspirație pentru romanul său de debut.

Refugiul este continuarea bestsellerului *Sanatoriul* și oferă cititorului aceeași atmosferă misterioasă și terifiantă, însă, de această dată acțiunea se mută pe o insulă izolată din sud-vestul Angliei, un refugiu pentru turiștii care vor să se relaxeze și să își găsească liniștea departe de problemele de zi cu zi.

Pe insula cunoscută localnicilor și ca Reaper's Rock se află și Elin Warner împreună cu iubitul ei. Aceasta este protagonista seriei, o polițistă care suferă de șoc post-traumatic în urma unui caz din trecut și care încearcă să își depășească problemele.

Locul atrage turiștii nu doar prin peisajul exotic, ci și prin legenda care circulă despre insulă, și anume că acolo, cu mult timp în urmă, avuseseră loc mai multe crime teribile. Povestea pare să prindă viață în momentul în care este găsit un cadavru în pavilionul de yoga, aparent victima unei căzături fatale. Când o a doua persoană moare în timp ce face scufundări, Elin își intră în rolul de detectiv, încercând să afle cine este criminalul,

care este motivația pentru comiterea crimelor și să îi țină pe ceilalți turiști în siguranță, având în vedere că poliția nu poate ajunge curând pe insulă.

Cu cât înaintează ancheta, cu atât sunt descoperite mai multe secrete, inclusiv cele ale iubitului lui Elin, care pare să aibă o relație interesantă cu acel loc. În plus, problemele psihice de care suferă amenință să o afecteze pe protagonistă, având în vedere că se află într-un loc izolat și fără prea multe perspective de a scăpa cu bine. Însă tânăra este o persoană inteligentă, face conexiuni, se autodepășește și reușește să îi protejeze pe cei din jur, nu fără să se pună pe ea în pericol.

Scenele cresc în intensitate pe parcursul romanului, suspansul întreține interesul cititorului, iar misterul se dorește descifrat, prin urmare Sarah Pearse se folosește de rețeta perfectă pentru a crea un thriller psihologic captivant.

Finalul este similar cu cel din primul volum al seriei, nu aflăm nici de această dată cine o urmărește din umbră pe Elin, așadar cititorul se poate aștepta la un al treilea volum care să continue povestea și să îi dea, poate, o finalitate.

Vocea lui Pearse e incredibil de puternică în «Refugiul». Suspansul crește și tot crește, atingând un punct culminant incredibil. (David Baldacci, scriitor)

Undeva, unde să te retragi să îți vindecî rănile. Un refugiu. Pare un spațiu în care poți să te simți în siguranță, nu-i așa? Doar că, uneori, răul stă la pândă tocmai în astfel de locuri. Izolare, tensiune, mister – cele trei cuvinte care definesc cel mai bine noul roman al lui Sarah Pearse. (Marian Coman, redactor-șef Armada)

Englezul din Gara de Nord, Tatiana Niculescu, Editura Humanitas, București, 2023

Tatiana Niculescu a fost editor și redactor-șef al secției în limba română a postului britanic de radio BBC World Service, atât la Londra (1994-2004), cât și în România (2004-2008), este autoare de cărți de non-ficțiune, romancieră, dramaturg și traducătoare.

A studiat la Facultatea de Litere a Universității din București, absolvind ulterior și Institutul European de Jurnalism Robert Schuman din Bruxelles.

În anul 2006 a publicat prima sa carte de non-ficțiune, *Spovedanie la Tanacu*, urmată, în 2007, de *Cartea judecătorilor*. De atunci, autoarea a publicat numeroase titluri de succes, bazate pe o documentare riguroasă, care scot în evidență personalități sau diverse aspecte ale societății de-a lungul timpului.

Pentru romanul *Englezul din Gara de Nord*, autoarea a folosit ca sursă de inspirație, așa cum mărturisește, o știre despre englezul Brian Spencer, care, la vârsta de 81 de ani, la puțin timp după declanșarea războiului între Ucraina și Rusia, tranzitează România prin Gara de Nord, spre Kiev. Pentru că nu cunoaște suficiente date din biografia acestuia, Tatiana Niculescu optează pentru un roman în care îmbină armonios evenimentele istorice reale cu ficțiunea.

Tatăl lui Brian Spencer este Walter Desmond Spencer, un pilot în aviația britanică, care își pierde viața în al Doilea Război Mondial, înainte ca fiul său să se nască. Scena separării dintre tinerii săi părinți ar putea să fie reprezentată de fotografia romantică ce servește drept imagine pentru coperta romanului. Însă, englezul din

Gara de Nord este de fapt Brian Spencer, care e fascinat de tot ceea ce s-a petrecut de-a lungul istoriei în Europa de Est și readuce la viață trecutul pe care îl cunoaștem astfel prin ochii săi. Romanul prezintă evenimente marcante din istorie și se concentrează în mod deosebit pe Conferința Tolstoi, începută în ziua de 9 octombrie 1944, când, la întâlnirea cu Stalin, Churchill a împărțit prin procente, cu un creion pe o foaie de hârtie, Europa de Est. *Într-adevăr, Churchill și Stalin jucaseră fiecare câte un as de pică în același timp. Trișaseră de minune, fiecare sperând că va câștiga. Cel mai bine au înțeles cacealmaua asta oamenii din Europa de Est, care aveau să trăiască pe pielea lor realitatea procentelor, Cortina de Fier, Războiul Rece, răvășelile tranziției de după 1989.*

Biletul cu procentaje, descoperit de Brian Spencer în cadrul unei expoziții deschise la National Archives, l-a marcat profund, prin urmare își dorește să afle ce a stat la baza acelei împărțiri. Are o mulțime de notițe pe zeci de agende, a făcut numeroase călătorii, iar la începutul lui 2022, după ce soția îi murise și nimic nu îl mai ținea legat de Burton upon Trent unde își avea reședința, simte că trebuie să facă o ultimă călătorie spre Ucraina, în contextul izbucnirii războiului, pentru a-și clarifica anumite date ce au influențat și continuă să influențeze soarta lumii, fiind convins că agresivitatea Rusiei asupra Ucrainei din prezent are ca sursă tocmai acea decizie de la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial.

Privind în urmă, nu se putea gândi la el ca la un fiu, tată sau soț, deși fusese toate astea, și nu era mai rău decât alții. Viața lui de voluntar în zone de conflict armat îi era însă cea mai dragă și o socotea cu adevărat prețioasă. Cunoscu oamenii, pe unii chiar îi salvase de la moarte, văzuse locuri, trăise vremuri și întâmplări, despre care, să fi stat acasă, la Burton upon Trent, n-ar fi avut habar. El nu mai putea fi lăsat la vatră. Nici printr-un ordin oficial, nici printr-un ritual japonez, nici prin obligații de familie, căci nu mai avea nici soție, nici copii de crescut. Când se încheie un război mondial, e de înțeles să-ți vezi de viață. Dar nu poți fi lăsat la vatră când aperi dreptul omului de a fi om.

Așadar, cu ajutorul personajului său, Tatiana Niculescu reconstituie o parte importantă a istoriei postbelice, într-un roman ce reprezintă o pledoarie pentru libertate, curaj și speranță în vremurile politice actuale.

Volumele care au constituit surse de documentare pentru autoare sunt amintite de aceasta în prefața romanului. De asemenea, la finalul cărții sunt atașate și câteva imagini edificatoare pentru evenimentele surprinse în roman.

Sănătatea creierului pe înțelesul tuturor,
prof. univ. dr. neurochirurg Alexandru Vlad Ciurea, Editura Bookzone, București, 2022

Profesorul universitar doctor Alexandru Vlad Ciurea a operat pe parcursul carierei sale peste 23.000 de oameni, a condus spitale, a înființat și coordonat departamente de cercetare, ca profesor a format generații întregi de neurochirurghi prin cursurile sale și, nu în ultimul rând, a scris numeroase articole, tratate și cărți care i-au consolidat reputația la nivel național și internațional.

În cartea de față, dr. Ciurea își asumă o nouă misiune, și anume aceea de a traduce pe înțelesul publicului larg misterele minții umane, oferind într-un format ușor de înțeles informații și sfaturi practice indispensabile tuturor celor care își doresc un creier sănătos.

Sănătatea creierului pe înțelesul tuturor este o lucrare care prezintă o serie de cunoștințe, secrete, mistere despre creier, dar și elementele de care trebuie să ținem cont pentru a avea un creier sănătos și performant. După o scurtă incursiune în anatomia creierului, cartea ne propune teme precum: odihna creierului, persoanele supradotate, dezvoltarea creierului, traumele acestuia, factorii nocivi, o serie de fenomene și afecțiuni specifice vremurilor noastre, precum fenomenul

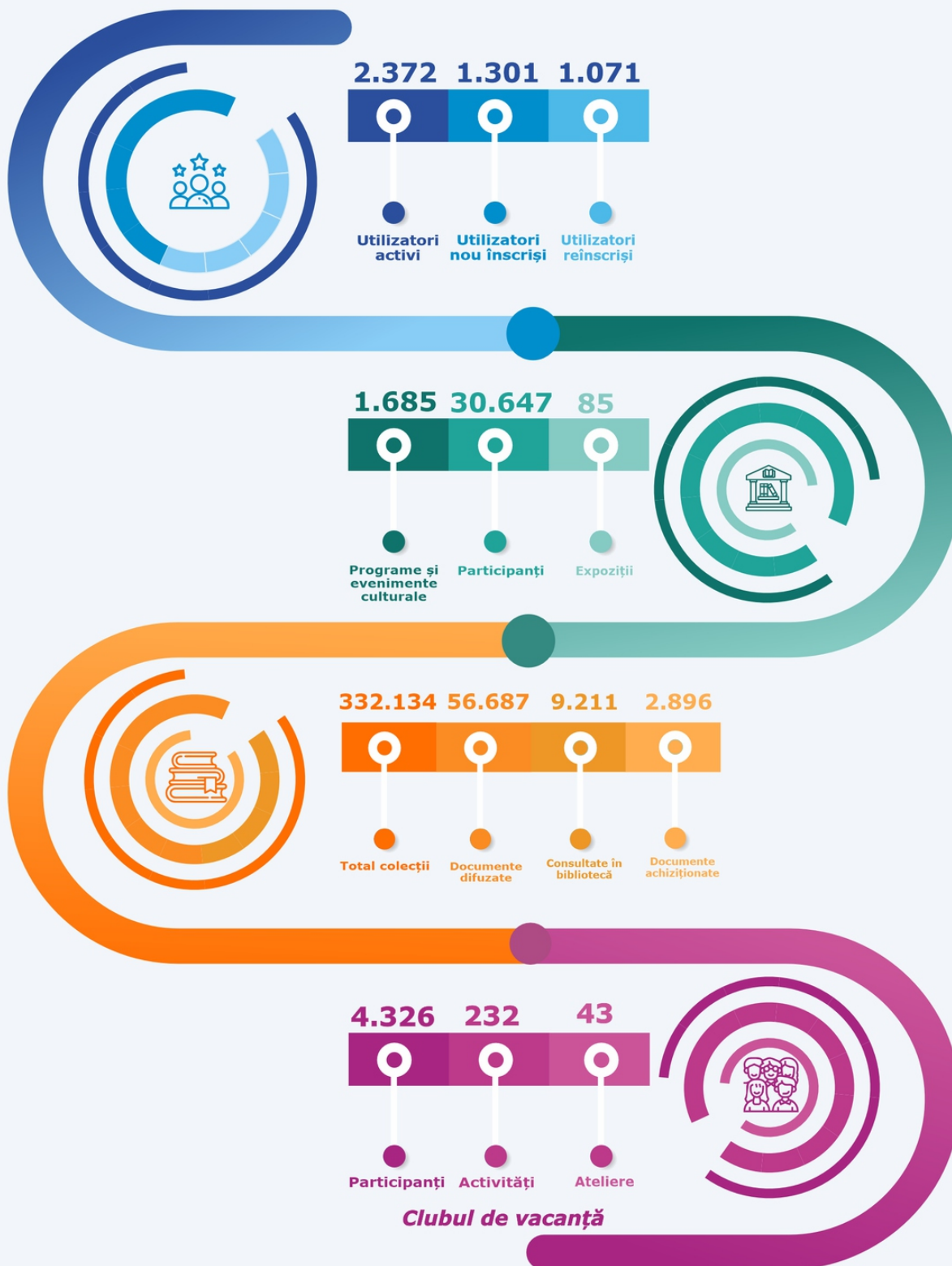
burnout sau depresia, stresul, poluarea, toate acestea putând duce la boli neurodegenerative și neurovasculare. Alzheimer, Parkinson, accidente vasculare, cancere, toate acestea sunt de nedorit, iar profesorul doctor Alexandru Vlad Ciurea ne prezintă cauzele, factorii favorizanți, dar și metodele prin care am putea ține la distanță astfel de afecțiuni. Alimentația benefică pentru creier ocupă paginile unui capitol, de asemenea și alte elemente care asigură mentenanța creierului: odihna, aerul, apa, animalele de companie, dansul, muzica, mișcarea, evitarea elementelor negative și păstrarea unui ritm sănătos. Credința, misterele creierului, urmările COVID-ului asupra acestui organ, dar și relația dintre medic și pacient sunt tratate în paginile cărții, totul cu scopul de a conștientiza comoara pe care o deținem în interiorul cutiei noastre craniene și de a face tot ceea ce ține de noi pentru a o proteja și a o determina să funcționeze la parametri maximi, la orice vârstă.

Cartea folosește un limbaj facil, termenii medicali aproape că nu există sau sunt explicați pe înțelesul tuturor, autorul face apel la exemple clare, ne plimbă în trecut pentru a vedea cum au funcționat creierul unor personalități și ne ancorează în realitatea pe care o trăim și căreia trebuie să îi facem față în așa fel încât viața să ni se pară o bucurie. Fericirea este extrem de importantă pentru buna funcționare a creierului, iar gândul bun trebuie să ne călăuzească pașii. *Având gândul bun, toate lucrurile se rezolvă. Se rezolvă în primul rând în tine, pentru că gândul bun duce la modificarea proceselor fiziologice interioare, pune în funcțiune sistemul nervos cu ajutorul căruia eu mă comport în societate, iubesc, gândesc, mă cert, parlamentez. Gândul bun mă scoate din impasuri. Ei, și ce dacă s-a întâmplat un element negativ? Pot să trec peste asta. Gândul bun este acela care mă scoate din situații grele, din situații de criză, din situații de panică. Gândul bun este cel care mă îndeamnă spre a face ceea ce se numește bine. Noțiunea de bine care-mi este implementată de copil trebuie realizată în continuare, pe parcursul vieții de adult.*

Aceste volume sunt disponibile pentru împrumut, la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila. Disponibilitatea titlurilor poate fi consultată în catalogul electronic al bibliotecii – <https://toread.bjbraila.ro/opac>.

Roxana NEAGU,
corector

Biblioteca Județeană *Panait Istrati* în cifre, anul 2023

Caseta redacțională

EX Libris nr. 20/2023:

Redactor: Leonard NECULAE

Secretar de redacție și Corectură: Roxana NEAGU

Coperta și tehnoredactarea computerizată
Laurian ONOFREI

Revistă editată și multiplicată
de Biblioteca Județeană *PANAIT ISTRATI* Brăila

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ "PANAIT ISTRATI" BRĂILA

www.bjbraila.ro • e-mail: bjpi@bjbraila.ro

*„Nu Brăila este fiica Principatului Țării Românești,
ci ea este maica acestuia.”*

Nicolae Iorga

ISSN 2285 – 9721
ISSN-L 2285 – 9721

